



foto: Vid Gajšek

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2010

Misli Thoughts

LETO - YEAR 59
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>





Misli

Julij - avgust 2010

VSEBINA

Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda.....	3
Evharistični kongres in beatifikacija Alojzija Grozdeta.....	5
Izpod Triglava.....	7
Dan slovenske državnosti v parlamentu NSW Sydney.....	8
Nagovor nadškofa msgr. dr. Antona Stresa.....	9
Pismo dr. Zvoneta Žigona.....	11
Slovenstvo po svetu je kot slabo fiksirana fotografija	12
O številu Slovencev v Avstraliji.....	15
Vaši darovi.....	17
Sveta Družina Adelaide.....	18
Sveti Rafael Sydney.....	21
Življenje in praznovanja pri SD Sydney.....	27
Obisk Igralske skupine iz Kew.....	29
Poročilo o svetovni Lions konvenciji, Sydney 2010.....	29
Iz kluba Triglav - Panthers Sydney....	31
Iz Kraljičine dežele – QLD.....	35
Iz misijonov.....	37
Prijatelji	39
Potovanje po Tasmaniji.....	40
Slovenski klub Jadran Melbourne....	42
Sveta brata Ciril in Metod Melbourne.....	45
Predstavitev Antologije slovenskih slikarjev in kiparjev.....	51
Veseloigra Poročni list.....	51
Kronika slovenskih šol in učiteljev slov. jezika v Avstraliji.....	53
Podaritev mladike Stare trte.....	54
Naročilnici.....	55
Reklame.....	56
Fotografije so prispevali.....	58

Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda!

Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda, je odpev po prvem berilu na letošnjo drugo nedeljo v avgustu. V okvir tega močnega blagra postavljam tudi sam veliko dogodkov preteklega in sedanjega časa, ki ga doživlja vsak izmed nas, pa tudi naša občestva in narodi – še posebej naš slovenski narod v domovini, zamejstvu in po svetu in konkretno tudi nad 22 milijonov nas, ki se imenujemo Avstralci. Seveda ne izključujem drugih, toda v zemlji teh dveh domovin so tudi moje korenine in se napaja moj življenjski sok.

Blagor tudi vsakemu izmed nas, ki postavi v središče svojega življenja Boga za Gospoda!

Iz te osebne življenjske odločitve lahko potem tudi raste Blagor narodu.

Prijetna in duhovno bogata so bila moja mnoga srečanja in praznovanja ob letošnjem obisku domovine Slovenije, Večnega mesta Rima in krajšem postanku v Singapurju: Srečanja z mamo in očetom, bratom in sestro ter njihovimi družinami. Tudi pri nas gremo že v četrti rod. Obhajanja evharistije v župnijskih in podružničnih cerkvah po Sloveniji, romanje na Sveto Goro pri Gorici in na Brezje. Somaševanje v romarski cerkvi v Strunjanu v ponedeljek, 28. junija 2010, prav na 30. obletnico mojega duhovniškega posvečenja.

Prvič po tridesetih letih smo bili na samo obletnico spet skupaj p. Niko Žvokelj, p. Peter Lavrih in jaz, p. Ciril A. Božič, ki smo bili prav na ta dan pred tridesetimi leti posvečeni v duhovnike v kapiteljski cerkvi sv. Nikolaja v Novem mestu. Naslednji dan, na praznik svetih apostolov Petra in Pavla, v čudovitem siju sonca, romanje na Sveto Goro, skupaj z bratom Jožetom in njegovo ženo Marjeto ter starši Marije Anžič, mamo Francko in očetom Mihom ter Marijino sestro Ivanko z možem Jožetom. Tam sta škofa Metod Pirih in Jurij Bizjak ob množici romarjev posvetila tri nove duhovnike in seveda naročila veliko pozdravov za vas vse; saj je mnogo vas, ki živite v Avstraliji, doma iz koprške škofije. In škof Metod je bil že dvakrat na obisku v Avstraliji – leta 1991 in 2008. Na zadnji dan junija 2010 smo se zbrali sošolci, ki smo bili posvečeni v duhovnike v letu 1980, pri našem sošolcu g. Ludviku Žagarju, v Leskovcu pri Krškem. Tam je g. Ludvik župnik. Najprej smo darovali sveto mašo v



župnijski cerkvi, nato smo imeli zanimiv ogled atomske elektrarne Krško in potem pozno kosilo v gostišču Ribnik. Koliko smo se imeli za povedati župniki slovenskih župnij, dva delujeta med zamejskimi Slovenci na Tržaškem in jaz med Slovenci v Avstraliji! Ob vseh preizkušnjah, ki jih doživlja naša Cerkev, ob vseh odkrivanjih greha, ki je bil storjen, je vendar res, da večina Kristusovih duhovnikov ostaja zvesta svojem Učitelju in Gospodu ter v iskreni in ponižni službi ljudem. Ampak to medije ne zanima!

Prvi vikend v juliju sem doživel veselje katoliške Cerkve v Rimu, skupaj s sestro Marijo, njenim možem Tonetom ter bratom Tonetom in njegovo ženo Martino. Seveda je bilo posebno doživetje somaševanje s kardinalom dr. Francem Roderom v baziliki sv. Petra v Vatikanu ob njegovi zlati maši v soboto, 3. julija 2010. Z njim je somaševalo 8 kardinalov, 6 nadškofov in škofov ter množica duhovnikov. Pridigal mu je naš frančiškanski general, s katerim sem se srečal po slovesnosti. Prijetno in domačo pogostitev je po slovesnosti v baziliki pripravil gospod kardinal v vatikanskih vrtovih, kar je bilo spet nekaj posebnega (**fotografija spodaj**). Pozneje pa je povabil na večerjo dosedanji veleposlanik RS pri Svetem sedežu dr. Ivan Rebernik z ženo. Tam sem srečal tudi novega veleposlanika RS v Italiji in pa Marka Pogorevca z ženo Tamaro in sinom Matjažem ter generalnega direktorja Simobila. V nedeljo sem lahko somaševal v cerkvi Marije Pomočnice na frančiškanski generalni kuriji na hribčku v neposredni bližini Vatikana. Od tam sem lahko pomahal papežu Benediktu XVI., ki je ravno poletel iz Vatikana v velikem belem helikopterju in je letel mimo še čisto nizko. Papež je šel tisto nedeljo na pastoralni obisk v neko italijansko škofijo. V naši generalni hiši v Rimu deluje tudi naš pater Robert Bahčič. Tri leta je bil gvardijan, predstojnik tega našega osrednjega in glavnega samostana, sedaj je urednik mednarodne frančiškanske revije *Fraternitas*. Upam, da bo za letošnji božič in potem še nekaj dni v novem letu 2011 med nami v Avstraliji. Svoj letošnji god sem praznoval v Frančiškovem Assisiju.

Seveda je vedno posebno doživetje srečanje z domačimi, sobrati, prijatelji in seveda s farani domače župnije Stopiče ter njenim župnikom g. Edvardom Eberlom in njegovimi sodelavci, v Šentvidu nad Ljubljano pa z nadškofom msgr. Lojzetom Uranom (**fotografiji desno**). Drugo nedeljo v juliju, 11. julija, smo v naši fari slavili kar tri jubileje: stoto obletnico nove maše g. Josipa Murna, mojega sovaščana iz Velikega Orehka, 40 let duhovništva g. Edvarda (37 let je župnik v Stopičah) in 30 let duhovništva p. Cirila. Dovolj razlogov za praznovanje! Sorodniki g. Murna so po maši pripravili pecivo in pijačo za vse, sam pa sem tudi povabil domače, nekaj avstralskih Slovencev, ki so bili takrat doma in sem vedel zanje, ter nekaj prijateljev na kosilo na Prepih. Nekaj nad 70 nas je bilo tam v prijetnem druženju. Iz Avstralije so bili Iva in Peter Mandelj OAM, JP; Marjanca in Mark Krajc, Dimitri Lajovic, Lojze Markič, Andrew Bratina – vsi s svojimi slovenskimi sorodniki. Gospa Marjanca Krajc – z možem Nikom sta lastnika City hotela v središču Ljubljane (nekdanji hotel Turist) in tam sedaj že nekaj let tudi živita, je praznovala tiste dni svoj 90. rojstni dan, zato je prišel na praznovanje njun sin Mark iz Sydneya, Dimitri Lajovic pa ima tovarno Tuba v Ljubljani in je sedaj večkrat poslovno v Sloveniji. Gospe Marjanci smo nazdravili že v njenem hotelu na slovesni večerji nekaj dni pred tem ter seveda še tudi v cerkvi in med našim kosilom na Prepihu. S Florjanom Auserjem iz Sydneya pa sva se dobila že v Ljubljani in dan prej še na Dolenjskem na domu brata Toneta, žene Martine ter njune družine, kjer sem prebival. Seveda moram vsaj na kratko omeniti moja srečanja s frančiškanskim provincialom p. Stanetom Zoretom, bivšim provincialom p. dr. Viktorjem Papežem in drugimi sobrati v Ljubljani, Mariboru, Novem mestu, Strunjanu, Sveti Gori in pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. S p. Filipom sva se le slišala po telefonu. Saj ta počitniški čas kar prehitro mine in klicali so me na vse konce in kraje. Nekoliko pa sem bil prisiljen obiskati tudi zdravnike v Novem mestu. Pa je bilo tudi izkustvo zanimivo, strokovno in domače obenem. Brat Jože, ki v Novem mestu vozi reševalno vozilo (Ambulance), se je počutil še posebno dolžnega, da poskrbi zame.



Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda!

Še in še me je spremljala ta navdušujoča misel na mojih poteh, ko sem gledal slovensko pokrajino, v poletju - pa vsa zelena, tako, da so bele cerkve in cerkvice po vaseh in hribih še bolj živo nagovarjale popotnike. Srečal sem mnogo dobrih ljudi; slišal tudi za mnogo razočaranj, boleznih, smrti, žalosti, preprirov, nerazumevanj. A vedno znova sem začutil, da vera mora živeti v človeku.

Kakšno presenečenje, ko sem v Singapurju pri frančiškanih v župniji Saint Mary of the Angels v Bukit Batok East Avenue 2 srečal mlado in živo Cerkev, ki daje tudi nove duhovniške poklice že tudi Avstraliji. Že leta 1991, ko sva se z gospodom škofom Metodom Piri-hom tam ustavila za dva dni in somaševala na praznik Marijinega vnebovzjetja, 15. avgusta 1991, sva občudovala pobožnost teh ljudi. V prvi vrsti v cerkvi je sedel general singapurske vojske v uniformi. Pred službo je prišel k maši in bral berilo pri tej maši.

Kakšno presenečenje je to bilo za naju oba z g. škofom in oba veva tudi, kakšne so bile reakcije že v svobodni Sloveniji, ko je g. Marko Pogorevc kot generalni direktor slovenske policije v uniformi prišel in govoril na Brezjah v baziliki na praznovanju slovenske državnosti!

Policijski orkester je pa igral. Menda je bila skoraj kršena slovenska ustavnost!

V Slovenijo sem letos prišel nekaj dni po velikem dogajanju, ki je še močno odmevalo. Zato sedaj prepustim besedo Tonetu Gorjupu, ki tudi naroča prisrčne pozdrave in se nam vedno oglasi v vsakih Mislih. Prav na moj god, 5. julija 2010, se mu je družina povečala.

Čestitamo očetu Tonetu, mami Nataši in sestricama Nataliji in Piji ter novemu članu družine - novorojenčku Petru.

Sedaj pa naprej v razmišljanju:

Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda!

p. Ciril



EVHARISTIČNI KONGRES IN BEATIFIKACIJA ALOJZIJA GROZDETA

Cerkev na Slovenskem je na nedeljo sv. Antona Padovanskega, 13. junija 2010, doživela vrh letošnjega cerkvenega leta. Na celjskem stadionu in ob njem se je ta dan zbralo več kot dvaintrideset tisoč vernikov iz Slovenije, zamejstva in izseljenstva. Prišli so, da bi s papeževim odposlancem kardinalom Tarcisiem Bertonejem, osemnajstimi škofi in več kot sedemsto duhovniki doživeli evharistično slavje in razglasitev mučenca Alojzija Grozdeteta za blaženega. Sveta maša naše krajevne Cerkve, ki so jo poleg prisotnih preko televizijskih in radijskih sprejemnikov spremljali mnogi drugi, je bila povabilo k življenju iz evharistije, k dejavni ljubezni do bližnjega in oznanjevanju naše vere.

Slovesnost je povzdignila prisotnost milostne podobe Marije Pomagaj z Brezij.

Neposredna priprava na slovenski evharistični kongres se je začela z romanjem Marije Pomagaj, ki je Brezje zapustila 9. junija zjutraj. V naslednjih urah in dneh je obiskala župnije Naklo, Šenčur, Nevlje, Ljubno ob Savinji, Šmartno ob Paki, Polzelo, Vojnik, Šentjur pri Celju in župnijo Sv. Duha pri Celju.

Povsod so jo poleg vernikov in duhovnikov sprejeli tudi škofje. Romanje brezjanske Marije bo mnogim, ki so bili zraven, ostalo v nepozabnem spominu. Marija, h kateri se zgrinjajo množice vernih Slovencev iz domovine in sveta, je za nekaj dni zapustila svoj dom in šla k svojim častilcem. Ti so jo s hvaležnostjo sprejeli in bdeli pred njeno podobo tudi v nočnih urah. V noči na nedeljo so se ob njej zbrali mladi, ki so jo zjutraj iz cerkve Sv. Duha v procesiji pospremili na celjski stadion.

Uvodni program v evharistični kongres so sestavljala pričevanja, glasba, pesem in nagovor misionarja Pedra Opeke, ki deluje na Madagaskarju. Spregovoril je o evharistiji, ki je najbolj neposreden izraz Božje ljubezni do človeka. Povedal je, kako doživljajo evharistijo njegovi reveži, kako jo doživlja

sam in kako bi jo morali doživljati vsi kristjani: „Pri lomljenju kruha se zavedamo, da moramo kot Jezus tudi mi deliti z ubogimi.

Vse dobrine na svetu so namenjene vsem ljudem brez izjeme ...“ Sledila je sveta maša - vrhunec evharističnega kongresa, na katerega smo se pripravljali več kot leto dni. Šele v zadnjih tednih je postalo znano, da bo ob tej priložnosti mučenec Lojze Grozde razglašen za blaženega.

To se je zgodilo v uvodnem

delu maše, ko je kardinal Bertone v latinščini dejal: „Po goreči želji našega brata Andreja Glavana, novomeškega škofa, in drugih bratov v škofovski službi ter mnogih vernikov, in potem, ko smo slišali za mnenje Kongregacije za zadeve svetnikov, z našo apostolsko oblastjo dovoljujemo, da se častitljivi Božji služabnik Alojzij Grozde, verni laik iz Katoliške akcije in mučenec, ki je v moči evharistije s svojo stanovitno vero in zvestobo do Kristusa sprejel preganjanje vse do mučeniške smrti, odslej imenuje blaženi in se njegov god obhaja na krajih in po ustaljenih pravnih predpisih vsako leto 27. maja, na dan njegovega rojstva in svetega krsta.“

Po obredu razglasitve se je podobi Marije Pomagaj pridružila še podoba blaženega Alojzija Grozdeteta, ki jo je narisal slikar Tomaž Perko. Slika ga prikazuje

v odrasli dobi, v njegovi dokaj značilni drži, zazrtega navzgor in s knjigo v roki. Kardinal je v nagovoru po evangeliju spregovoril o evharistiji, preko katere Bog postane naša jed, del nas. Tega pa ne smemo zadržati zase. "Prizadevajte si, da boste v okolju, v katerem živite, oznanjali in pričevali za krščansko vero!" je dejal kardinal in dal za zgled blaženega Grozdeta. Obenem nas je povabil, naj bomo zvesti nedeljski sveti maši, saj je to glavno sporočilo evharističnega kongresa.

Med mašo je prepeval tisoč tristo članski pevski zbor ob spremljavi orgel in policijskega orkestra.

Medtem ko je slovesnost na celjskem stadionu še potekala, je papež Benedikt XVI. v nedeljskem nagovoru vernikom na Trgu Sv. Petra v Rimu, povedal da je Cerkev dobila dva nova blaženega, ki sta živela v minulem stoletju. Najprej je omenil laika in novinarja Manuela Garrido, ki je bil prištet k blaženim dan pred tem v Španiji. Zatem je omenil evharistični kongres v Sloveniji, ki ga je vodil kardinal Bertone in ob tej priložnosti razglasil še enega blaženega. O njem pa je povedal: "Alojzij Grozde je še posebej častil evharistijo, ki je hranila njegovo neomajno vero, sposobnost žrtvovanja za odrešenje duš in njegov apostolat v Katoliški akciji, da bi druge mlade pripeljal h Kristusu."

Evharistični kongres in dnevi pred njim so bili za mnoge poseben trenutek srečanja z Bogom, ki bo za vedno ostal v njihovih srcih. Poimenovali so ga praznik vere, čas milosti, dan veselja in radosti, praznik slovenskega naroda, dan, ko so občutili božjo ljubezen. Organizatorji, ki so se sprva spraševali, kako napolniti stadion, so bili presenečeni, saj bi s tako množico lahko napolnili še en tak prostor. Tudi tisti, ki so ostali v veliki dvorani poleg stadiona ali pa na prostem, so doživeli veliko mašo slovenskega naroda. Novi celjski škof Stanko Lipovšek ni mogel skrivati navdušenja: "Ljudje božji, to je bila izpoved vere, to je bila izpoved hvaležnosti; veselja, da smo kristjani in nič drugega." Nihče ni pogrešal najvidnejših predstavnikov države, ki so si kljub vabilu nazadnje le našli bolj ali manj pomembne obveznosti, s katerimi so opravičili svojo odsotnost. **Tone Gorjup**

Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda!

odmeva tudi v naši Avstraliji. Pred nami je velik zgodovinski dan ne le za katoliško Cerkev v Avstraliji, ampak, kot poudarjajo, tudi za širšo avstralsko skupnost:

RAZGLASITEV MARY MACKILLOP ZA SVETNICO

Blažena Mary MacKillop bo razglašena pred vesoljno Cerkvijo za prvo avstralsko svetnico v nedeljo, 17. oktobra 2010, na slovesnosti, ki jo bo vodil papež Benedikt XVI. pred baziliko sv. Petra v Vatikanu. Slovesnost se bo pričela ob 10. uri dopoldne po rimskem času – ob 7. uri zvečer po sydneyanskem in melbournskem času.

Mary MacKillop je bila rojena 15. januarja 1842 v katoliški škotski migrantski družini, ki je živela na Brunswick Street v Fitzroyu v Melbournu.

Kot dekle prve avstralske generacije je bila dovzetna za edinstvenost te dežele: občudovala je njeno lepoto in njeno krutost in duhovnost. Zнала se je približati prvotnim prebivalcem in ljudem vseh ver. Razumela je, da je izkustvo Avstralcev drugačno od izkustva Evropejcev. Svoje življenje je že kot mlada posvetila poučevanju otrok. Mary je bila soustanoviteljica kongregacije Sisters of St Joseph of the Sacred Heart (Josephites) in je ustanovila šole in zavetišča za delavske družine in revne po Avstraliji in Novi Zelandiji. Mary MacKillop je ena izmed najbolj pomembnih zgodovinskih in verskih oseb v avstralski zgodovini. Umrla je 8. avgusta 1909. Na ta dan obhajamo sedaj njen god. Po njeni smrti je zapisal Freemas's Journal 19. avgusta 1909: "Zgodba Mary bo obstala v letih, ki pridejo, kot najbolj odličen zgled avstralske žene."

Mary bo razglašena za svetnico, ker je bilo njeno življenje polno neomajne, trdne vere. Tisti, ki so Mary poznali, so pričali, da je bila polna ljubezni in veselja, ki je izviralo iz njene globoke, močne, osebne vere. Mary je razglasil za blaženo papež Janez Pavel II. v Sydneyu 19. januarja 1995. Ob svojem prvem obisku v Sloveniji, 17. maja 1996, mi je sveti oče v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah pripovedoval, kako lepe spomine ima na obisk Avstralije ter na slovesnost razglasitve Mary MacKillop za blaženo.

Pripravljajmo se na ta veliki dogodek razglasitve Mary MacKillop za svetnico!

Njene sestre sv. Jožefa in avstralski škofje pripravljajo velika slavlja. Praznovanje svetništva Mary MacKillop bo imelo več poudarkov: povezati ljudi skupaj v praznovanju, sodelovanju, učenju in veselju tega trenutka zgodovine. Razpoloženje trenutka bo vključujoče, v spoštovanju do svetosti obredov, ki bodo potekali v Rimu, a istočasno v odprtosti do vseh ljudi, ki so pripravljani deliti svoje veselje.

Na tem mestu lahko že sedaj povemo, kako bo v Melbournu v nedeljo, 17. oktobra 2010:

Ob 11.00 dopoldne bo slovesna sveta maša v katedrali sv. Patrika v Melbournu (vogal Gisborne Street & Cathedral Place, East Melbourne).

Ob 1.15 popoldne bo blagoslov prostora za novo kapelo Mary of the Cross Chapel na naslovu: 20-22 Brunswick Street, Fitzroy: Central Hall, Australian Catholic University. Ob 2.15 popoldne se bo pričela slikovita procesija vernih naše nadškofije, kjer bomo lahko sodelovali tudi Slovenci z našimi banderi. Šli bomo od kraja rojstva Mary MacKillop na Brunswick Street, Fitzroy do Royal Exhibition Building, ki je na naslovu: 9 Nicholson Street, Carlton. V tem poslopju je zasedal prvi avstralski zvezni parlament.

Ob 2.45 popoldne bo uradna dobrodošlica in ob 3.00 začetek festivala v Royal Exhibition Building in okolici:

Živa glasba in nastopi, zgodovinski prikazi življenja Mary in njenega dela.

Ob 6. uri zvečer bodo molitve v Royal Exhibition Building. Molitev bodo vodili pomožni škof Costelloe in sestre sv. Jožefa. Pri molitvah pa bodo sodelovali mladi iz različnih šol, glasbeniki in pevci iz Melbourn in Viktorije. Ta molitev nas bo uvedla v veliko dogajanje v Rimu.

Ob 7.00 zvečer se bo na velikih platnih v Royal Exhibition Building in na platnih zunaj zgradbe začel prenos slovesnosti kanonizacije iz Rima.

Nekaj podobnega bo seveda tudi v Sydneyu in Adelaidi, Penoli, Brisbanu, Perthu pa tudi po drugih škofijah, mestih in župnijah in seveda tudi v Novi Zelandiji, kjer je Mary MacKillop s svojimi sestrami ustanovila in vodila mnoge šole vse od leta 1883, ko je v kraju Temuka ustanovila prvi samostan. Tam je še vedno tudi kapela, kjer je Mary molila. Slavja bodo v Novi Zelandiji po vseh škofijah v mesecu novembru: Wellington (1.11.), Auckland (13.11.), Christchurch (20.11.), Temuka (21.11.), Rotorua in Hamilton (28.11.).

V Sydneyu bo v nedeljo, 17. oktobra 2010, Festival vere od 12. do 17. ure. Od 17.00 do 18.30 bo v katedrali St. Mary's praznična sveta maša, ki jo bo daroval škof Julian Porteous. Ta mašo bo prenašala televizija, možno jo bo spremljati tudi preko interneta in velikih platen, ki bodo zunaj katedrale. Slovesnost bo iz Rima neposredno prenašala Sky TV od 18.30 naprej in tudi ABC News 24. Za na slovesnost v Rim je bilo že do konca prvega tedna v avgustu 2010 prijavljenih 6500 romarjev, je povedal na predavanju po večerji v Town Hall v Melbournu 9. avgusta 2010 avstralski veleposlanik pri Svetem sedežu g. Tim Fischer. To bo največje avstralsko romanje v vsej zgodovini. Neposreden televizijski prenos iz Rima bo omogočil, da bomo lahko vključeni v to zgodovinsko dogajanje praznovanja življenja in dela te izredne žene, ki bo pred vesoljno Cerkvijo priznana kot prva avstralska svetnica!

Zato ponovno lahko skupaj vzklikamo: Blagor narodu, ki ima Boga za Gospoda!

Lepo pozdravljeni in Bog živi

p. Ciril

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

600 LET SVETIŠČA NA PTUJSKI GORI.

V Marijini baziliki na Ptujski gori je v soboto, 3. julija 2010, potekala osrednja slovesnost jubilejnega leta ob 600. obletnici svetišča. Praznovanja so se vrstila od lanskega maja, nadvse slovesno pa je bilo 16. maja letos, ko je bila romarska cerkev razglašena za baziliko. Papež Benedikt XVI. ji je ta naslov podelil 8. decembra lani. Sklepne slovesnosti ob jubilejnem letu so se začele že prvi dan julija, ko je mariborski nadškof Franc Kramberger blagoslovil kip slepe deklice na glavnem krožišču. Sledila je slovesna sveta maša in po njej procesija z lučkami. Praznovanje se je nadaljevalo s celonočnim bdenjem in polnočnico. Nadškof Kramberger je daroval mašo tudi naslednji dan, na praznik ptujskogorske Matere Božje, ki ji po domače pravijo "Šentvoršča". V soboto je sledila sklepna slovesnost, ko je glavno sveto mašo ob somaševanju drugih škofov in več deset duhovnikov daroval ljubljanski nadškof Anton Stres. V nagovoru se je ustavil pri zgodovini božjepotnega svetišča, zaupanju vernikov v Marijino varstvo zatem pa je Marijo postavil za zgled in spodbudo vsem, ki verujejo. Ptujskogorska bazilika je svoj jubilej praznovala tudi v materialnem smislu, saj so svetišče za to priložnost obnovili, opravljena pa so bila tudi številna restavratorska dela.

KOČEVSKI ROG.

Pri kapeli Božjega usmiljenja ob grobišču pod Krenom je prvo nedeljo v juliju potekala obletna maša za pobite domobrancelje in druge žrtve revolucionarnega nasilja. Ob 20. obletnici prve spominske slovesnosti v Kočevskem Rogu je maševal ljubljanski nadškof Anton

Stres. Namesto velike množice, ki je pred dvajsetimi leti preplavila tamkajšnji gozd, se zdaj običajno zbere nekaj tisoč ljudi, ki so vsakoletno srečanje vzeli za svoje - za romanje v spomin na tiste, ki ležijo v neznanih grobovih po Sloveniji. Nadškof Stres je v nagovoru po evangeliju med drugim dejal, da "spravna slovesnost" ni zato, ker bi bila z eno mašo pred dvajsetimi leti sprava že dosežena, ampak zato, ker nas vsaka sveta maša vodi k spravi in nas zanjo usposablja. Sprava, kakršno potrebujemo, ni samo enkratno dejanje, ampak je proces, ki ima več korakov. Eden od njih je brezpogojna privrženost resnici, drugi korak je zadoščenost pravici, tretji pa odpuščanje. Brez slednjega po besedah nadškofa ni sprave (*pridigo objavljamo na straneh 9-10*). Maši je sledila akademija, ki jo je pripravila Nova slovenska zaveza. V Kočevski Rog je letos prišel tudi premier Borut Pahor, ki je imel po sveti maši kratek nagovor.

TRI SLOVENIJE NA SV. VIŠARJAH.

V počitniških tednih, ko je na obisku v domovini precej rojakov iz zdomstva, poteka vrsto srečanj, ki so namenjena prav njim. Tako je v Dolenjski Toplicah 4. julija, potekal 17. Tabor Slovencev po svetu, ki ga pripravlja izseljensko društvo Slovenija v svetu. Dan pred tem je Slovenska izseljenska matica v Prilozju pri Metliki pripravila 54. Srečanje v moji deželi. Eno najbolj odmevnih srečanj pa je vsakoletno romanje treh Slovenij na Svete Višarje prvo nedeljo v avgustu. To najvišje ležeče božjepotno svetišče v Evropi letos praznuje 650. obletnico nastanka. Tako je 22. romanje Slovencev iz domovine, zdomstva in sveta potekalo tudi v tem znamenju. Program se je začel s predavanjem

rektorja Katoliškega doma v Tinjah na Koroškem Jožeta Kopeiniga. Spregovoril je o dialoškem iskanju skupne resnice, ki nas po njegovem mnenju edina lahko osvobodi in narodu omogoči polno življenje. Opoldne je bila sveta maša, ki jo je ob somaševanju izseljenskih in drugih duhovnikov daroval mariborski nadškof Franc Kramberger. Govoril je o zgodovini Svetih Višarij, ki so bile od nekdanj "božja pot treh narodov" danes pa so "božja pot Evrope". Zatem se je ustavil pod križem na Kalvariji, kjer nam je Jezus z besedami "Glej, tvoja mati!" po apostolu Janezu dal Marijo, da je postala Mati vseh odrešenih. V nadaljevanju je nadškof dejal, da je druga "naša mati" Cerkev, tretja pa domovina. Zbrane je povabil, naj tako Marijo kot Cerkev in domovino vzamejo k sebi. Vse tri naj nosijo v svojem srcu! Maši je sledil kratek kulturni program, pri katerem so sodelovali združeni pevski zbori iz južne Nemčije in družabno srečanje. Spregovorili so še nekateri izseljenci, njihovi dušni pastirji in politiki. Rojaki so si pri Ehrlichovem domu lahko ogledali še priložnostno razstavo o upodobitvah višarske Matere Božje na podobnicah, razglednicah in bakrorezih.

KONCERT PRIJATELJSTVA V TRSTU.

Svetovno znani dirigent Riccardo Muti skuša že nekaj časa s koncerti prijateljstva v velikih mestih, ki so v zgodovini doživljala težke trenutke, pokazati način, kako premagati nasprotja in začeti na novo. Tak koncert

je organiziral tudi v Trstu in nanj povabil predsednike Slovenije, Italije in Hrvaške: Danila Türka, Giorgia Napolitana in Iva Josipovića. Za to priložnost se je na Trgu edinosti zbralo deset tisoč poslušalcev, ki so prisluhnili združenim orkestrom in zborom iz omenjenih držav. Koncert je bil 13. julija 2010, ravno na dan, ko je minilo devetdeset let od požiga Narodnega doma v Trstu. Predsedniki so se odzvali povabilu in že dan pred prireditvijo dali skupno izjavo, v kateri so med drugim zapisali: "Naša navzočnost naj priča o trdni zavezi, da tisto, kar nas danes združuje, prevlada nad tistim, kar nas je boleče delilo v burnem zgodovinskem obdobju, ki so ga zaznamovale vojne med državami in narodi." Tako kot so napovedali, so pred koncertom obiskali Narodni dom in se poklonili spomenu na požig tega za Slovence v Italiji simbolno pomembnega poslopja. Zatem so odšli pred spominsko obeležje italijanskim pregnancem iz Istre, Reke in Dalmacije, kjer so prav tako položili lorvorjev venec. Dejanja predsednikov in koncert, ki se je začel s himnami treh držav, so mnogi označili za zgodovinski dan. Drugi so opozorili, da gre za farso: Kako se lahko spraviš za preteklo povzročeno trpljenje, če še danes ravnaš z manjšino na isti način, kot nekdanj fašisti. Nekateri pa so opozorili, da predsedniki v svojih izjavah niso bili sposobni izreči besede fašizem ali komunizem in obsoditi njihovih zločinov.

DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI V PARLAMENTU NSW V SYDNEYU IN PRIZNANJE AUSTRALIA MEDAL ZA g. ALFREDA BREŽNIKA

Častni generalni konzul Republike Slovenije g. Alfred Brežnik in gospa Brežnik priredita vsako leto sprejem za kolege iz konzularnega zbora, vidne predstavnike slovenske skupnosti in slovenskih organizacij v NSW in predstavnike političnega življenja v NSW v počastitev obletnice dneva državnosti Republike Slovenije, dneva, ko je bila naša stara domovina proglašena za neodvisno državo. Letošnje srečanje je bilo nekaj tednov prej, kot običajno, predvsem zato, ker je bil g. Brežnik povabljen na srečanje vseh častnih konzulov Republike Slovenije v različnih državah sveta, ki je bilo organizirano v Ljubljani prav ob času vsakoletne proslave dneva državnosti Republike Slovenije. V dvorani v Parlamentu NSW v Sydneyu se je zbralo veliko število povabljenih, ki sta jih pozdravila častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik in Hon. John Aquilina MP, Leader of the

House parlamenta NSW, poleg njiju pa tudi zvezna ministrica za 'Housing and the Minister for the Status of Women', Honorable Tanya Plibersek MP, ki je prav tako nagovorila prisotne.



Častni generalni konzul Alfred Brežnik, Hon. John Aquilina MP, Jeni Brežnik in ministrica Hon. Tanya Plibersek MP. Čestitke delavnemu častnemu generalnemu konzulu, g. ALFREDU BREŽNIKU AM, ki je ob letošnjem praznovanju kraljičinega rojstnega dne prejel zaslužen priznanje - Australia Medal. Čestitamo!

Nagovor nadškofa msgr. dr. Antona Stresa pri sv. maši v Kočevskem Rogu, 4. julija 2010

Drage sestre in dragi bratje, zbrani smo pri sveti maši tukaj v Kočevskem Rogu, v neposredni bližini krajev, kjer so na nasilen način končali svoje življenje tisoči vrnjenih domobrancev in tudi drugih ljudi. Dvajset let je od tega, kar obhajamo tukaj sveto mašo ob približno istem času. Letos jo torej obhajamo že enaindvajsetič. V obdobju teh dvajsetih let je bilo odkritih in ugotovljenih več sto drugih večjih ali manjših množičnih grobišč. Že samo ta številka opozarja na strahotno razsežnost množičnih pobojev na tleh naše domovine v maju in juniju leta 1945. Ta odkritja nam dajejo tudi slutiti vso nečloveškost ravnanja z neoboroženimi ljudmi, o čemer na poseben način pričuje pred dobrim letom dni odkriti rov sv. Barbare v Hudi jami. Mnogi so bili po vsej verjetnosti živi vrženi v brezna in samo Bog pozna njihovo trpljenje.



Kar nas vsako leto zbere tukaj pod Krenom ali pa kje drugod, je najprej sočutje. Sočutje je plemenito čustvo, ki nas povezuje z vsemi trpečimi, ki pa nas tudi varuje pred hudobnimi in krutimi dejanji. Za tako sočutje v tistem času na teh krajih ni bilo prostora. Žal ga tudi danes ni v zadostni meri, da bi bila vsa grobišča primerno urejena, kakor je to tukaj pod Krenom, in bi po petinšestdesetih letih lahko vse nedolžne žrtve našle grob, ki bi bil primeren za njihovo neodtujljivo človeško dostojanstvo. Pobijanje po končani vojni v naši zgodovini nima primerjave. Odkar je Slovenija samostojna in demokratična država, so ta grozljiva dejstva postala široko znana, vendar pa se do njih kot sodobna, demokratična, pravna in etična politična skupnost nismo uspeli ustrezno opredeliti. Dejstvo, da od prve podobne slovesnosti, kakor je naša, mineva že celih dvajset let, ne da bi izpolnili vse naše dolžnosti, je zaskrbljujoče. **Povojni poboji imajo več razsežnosti, več razsežnosti pa ima tudi naš odnos do njih. Če začnem pri najbolj površinski, je to najprej**

politična razsežnost. Mislim na dejstvo, da se različne politične skupine do teh dogodkov opredeljujejo z vidika svojih političnih koristi. Če ostanemo samo pri tem, ne bomo prišli daleč.

Druga razsežnost je nazorska ali ideološka. Res je, da vojna ljudi otopi in poruši splošna moralna pravila. »*Ko govori orožje, ne molčijo samo muze*«, kot so rekli včasih, ampak pogosto utihne tudi moralna vest. Če pa vest utihne, človek preneha biti človek in postane zver. Vendar to ne razloži

vsega. Kar se je tukaj dogajalo, ni brez povezave s tem, kako je ideologija zmagovalcev tedaj gledala na svet, na zgodovino, na človeka in na njegovo dostojanstvo. To je bila ideologija neizprosnega razrednega boja, za katero tudi takšna dejanja, kot so se dogajala tukaj, niso bila zločin.

S tem smo že pri tretjem, etičnem, moralnem vidiku, pri vprašanju, kaj človek sme in česa ne sme narediti, kaj je moralno prav in kaj ni, kaj je pravično in kaj ni. Etični, moralni vidik je tukaj najbolj odločilen, je najbolj pomemben, je občečloveški in presega – ali bi vsaj moral presegati – meje in razlike različnih političnih pripadnosti in interesov. Na to etično stališče se želimo najprej postaviti tudi mi tukaj. Kar nas vsako leto zbere tukaj, je solidarnost z ljudmi, ki so trpeli krivico. Trpeli so telesno in moralno, nasilno sta jim bila odvzeta življenje in pravica do pravičnosti. Ali so bili česa krivi ali ne, ni bilo pomembno. Tako se je rodil zločin in poteptana bila je temeljna etična zahteva, da mora vsakdo veljati za nedolžnega, dokler se mu ne dokaže nasprotno. Ima pravico do pravičnosti in ta je bila tukaj množično in kruto zavržena. Do tega, kar se je zgodilo tukaj in po več sto drugih množičnih moriščih po Sloveniji, je prišlo predvsem zato, ker je odpovedala etična, moralna zavest tistih, ki so to počeli, in tistih, ki so z najvišjega mesta to ukazali. **Četrta razsežnost je naša, verska razsežnost.** Za kristjane se je tukaj zgodil greh, podoben

tistemu, ki je obsojen na prvih straneh *Svetege pisma* v zgodbi o Abelu in njegovem morilskem bratu Kajnu. Zgodil se je tudi greh, ki je ugonobil samega Božjega Sina Jezusa Kristusa. Zato je ta kraj posejan s križi in znamenji, ki govorijo o Jezusovem trpljenju in smrti, saj so mu na poseben način pridruženi vsi, ki so umrli nasilno in po krivici. Toda v naši veri to ni zadnja beseda. Zadnja beseda je beseda odpuščanja in vstajenja. Jezus je na križu odpustil svojim sovražnikom in rabljem ter molil zanje. Njegov nebeški Oče je to molitev uslišal, zato je svojega umorjenega Sina obudil od mrtvih, kar pomeni, da je ljudem odpustil zločin, ker smo mu ubili Sina, ki je postal naš brat, in nam ga je vrnil kot živega priprošnjika za spravo z njim samim in za spravo med nami.

Vsakoletno slovesnost tukaj navadno imenujemo spravna slovesnost.

Ni spravna slovesnost zato, ker bi bila z eno mašo pred dvajsetimi leti sprava že dosežena, ampak zato, ker nas vsaka sveta maša vodi k spravi in nas zanjo usposablja. Sprava, kakršno potrebujemo, ni samo enkratno dejanje, ampak je proces, ki ima več korakov. Naj naštejemo samo tri, ki se mi zdijo najpomembnejši.

Prvi korak je brezpogojna privrženost resnici.

Resnico lahko poteptamo na dva načina: da jo zamolčimo ali da jo popačimo in izkrivimo. Resnica o povojnih pobojih je bila dolga desetletja zamolčana, ko pa je prišla na dan, je bila nezaželena ali pa omalovaževana. Še danes si marsikdo ne upa ali pa ne sme govoriti, kar ve o tem. Slišati je zaklinjanje, da mora ostati zgodovina napisana in povedana tako, kakor je bila v času vladavine tistih, ki so te poboje zagrešili. Toda resnice ni mogoče vkleniti, kakor poudarja tudi Jezus v evangeliju: *»Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo ...«* Ravno Kočevski Rog, Teharje ali Huda jama so dokaz za to. Resnica pride prej ali slej na dan. Resnici tudi ne moremo predpisovati, kakšna mora biti, ampak nam nasprotno ona predpisuje, kaj smemo in česa ne smemo trditi. Ona narekuje samo sebe. To velja za vsa področja znanosti in nobenega razloga ni, da to ne bi veljalo tudi za zgodovinsko znanost, če seveda želimo, da ima tudi zgodovina o revoluciji na Slovenskem dostojanstvo znanosti in ne ideologije.

Skupaj z resnico in z njeno podporo sprava zahteva tudi pravico.

Ljudje, ki so našli svoje zadnje počivališče tukaj in njihovi svojci, na pravico še vedno čakajo. Njihovi pravici do pravičnosti še ni bilo povsem zadoščeno. Tako dolgo, dokler zaradi teh zločinov ni nihče obsojen in je zarota molka tako učinkovita, da tisti, ki marsikaj vedo, nočejo ali si ne upajo spregovoriti, naša država še ni tisto, kar bi morala biti. Tukaj smo tudi zato, ker čutimo, da se ljudem, ki so tukaj našli poslednji dom, v nekem smislu krivica dogaja še naprej. Država obstaja zato, da svojim državljanom zagotavlja varnost, red in pravičnost. Vsak zločin poruši varnost, red in pravičnost. Zločin mora zato biti obsojen, se pravi odstranjen s seznama sprejemljivih dejanj. To je drugi korak. **Tretji korak je odpuščanje. Sprave ni brez odpuščanja.** Ko se soočimo z velikimi zločini in grozotami, smo navadno ogorčeni. Ta ogorčenost je razumljiva in upravičena, ne sme pa se sprevreči v sovraštvo in maščevalnost. Tudi zahteva po jasni obsodbi zločinov in zločincev ne izhaja iz sovraštva ali maščevalnosti, temveč iz potrebe po tem, da se moralni in pravni red, ki je bil z zločinom poteptan, zopet vzpostavi in da zopet dobijo svojo polno veljavo sveta moralna načela pravičnosti in človekovega dostojanstva. Sprava postane popolna in trdna, ko izzveni v odpuščanje.

Tukaj pod Krenom zato vsako leto obhajamo sveto mašo. Obhajamo spomin na najvišje dejanje sprave med Bogom in ljudmi, ki ga je izvršil Jezus Kristus s prostovoljno smrtjo na križu, na katerem je molil za svoje rablje in zanje prosil odpuščanja. S tem je izpričal najvišjo moč ljubezni. Pri vsaki sveti maši nas vabi, da ga posnemamo. Odpustiti ne pomeni pomesti pod preprogo in tudi ne reči, da zločin ni zločin. Odpustiti pomeni gledati naprej in ne nazaj, kot nas tudi Jezus vabi, ko pravi: *»Vsak kdor prime za plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«* Tako kot pri vsaki sveti maši, smo tudi tukaj – in še posebej tukaj – povabljeni, da se prepustimo moči Božje ljubezni, usmiljenja in odpuščanja, ki jo obhajamo, in se tako z okrepljeno vero, upanjem in ljubeznijo obrnemo proti prihodnosti Božjega kraljestva pravičnosti, ljubezni, miru in sprave. Amen.

msgr. dr. Anton Stres

Pismo dr. Zvoneta Žigona, novega odpravnika poslov na Veleposlaništvu RS v Canberri

Drage rojakinje in rojaki!

Višja sila je hotela, da je moral g. Jure Gašparič, dosedanja začasni odpravnik poslov na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri, nepričakovano in na hitro zapustiti svoje delovno mesto, glede katerega je imel toliko spodbudnih načrtov in misli. V začetku julija sem tako z ministrstva prejel povabilo oziroma vprašanje, ali bi bil Jureta pripravljen nadomestiti in v pol leta izvesti naloge, ki ostajajo po njegovem odhodu. Odločitev je padla v pičlih dveh dneh, potovanje pa se je začelo že čez mesec.

Najprej mi torej dovolite, da vas tudi sam pristrčno pozdravim in se vam čisto na kratko predstavim. Nekateri ste me lahko spoznali že leta 2002, ko sem kot predstavnik Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu obiskal večino slovenskih ustanov in jim predstavil delo Urada ter možnosti sodelovanja z njim. Hkrati sem se takrat tudi sam veliko naučil in prav zato je bila zelo na hitro sprejeta odločitev o odhodu v Avstralijo mnogo lažja. Kot novinar, raziskovalec in uradnik sem se s Slovenci po svetu ukvarjal od leta 1991, najbolje sem spoznal skupnosti rojakov v Južni Ameriki, deloma tudi po Evropi, Afriki in bivši Jugoslaviji. Veliko je k temu poznavanju prispeval moj položaj na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, kjer sem bil več let odgovoren za delo s Slovenci v čezoceanskih in evropskih državah ter za odnose s slovenskimi izseljenskim ustanovami v Sloveniji.

Tri leta po obisku v Avstraliji, leta 2005, sem bil imenovan za Generalnega konzula RS v ameriškem Clevelandu, kjer sem si štiri leta prizadeval za večjo povezanost ameriških Slovencev z matično domovino, pa tudi (ali celo predvsem) med seboj.

Morda zdaj zveni že kot fraza, pa vendar, tudi v Ameriki sem se ogromno naučil in dodobra spoznal tamkajšnje slovenske skupnosti v različnih mestih in zveznih državah.

V Avstralijo prihajam z enim samim glavnim namenom: »normalizirati«
trenutno nedorečeno situacijo. V prvi vrsti to pomeni izvedbo selitve veleposlaništva na novo lokacijo, kjer bosta v isti hiši pisarna veleposlaništva in pa rezidenca bodočega veleposlanika. Postopek je dokaj zamuden, zato ne pričakujem, da bi pisarna



lahko začela normalno delovati pred sredino septembra. Seveda boste o novi lokaciji in vseh ostalih podrobnostih obveščeni takoj, ko bo to mogoče. Ker je konzularno delo zastalo že sredi junija, me je pričakala tudi zajetna »dediščina«
neodprtih pisemskih ovojnic z različno dokumentacijo. Moja naslednja naloga bo torej kolikor mogoče hitro nadoknaditi dvomesečno nedelovanje ambasade, kar bo vsekakor podvig posebne vrste... Ob tej priložnosti bi rad izrekel in zapisal velikanski HVALA častnemu generalnemu konzulu g. Alfredu Brežniku,

ki je v kritičnih trenutkih priskočil na pomoč in odgovarjal na vaša številna vprašanja ter tako vsaj nekoliko omilil težko situacijo.

Dragi prijatelji, čeprav vem, da je ob tolikih menjavah, ki se v zadnjem času dogajajo na veleposlaništvu, verjetno težko pričakovati od vas zaupanje, upam, da bom uspel z vami vzpostaviti in ohraniti kar seda plodne, koristne in - kar je najpomembnejše - prijateljske stike. Ne morem vam obljubiti, da bo moje delo idealno, lahko pa vam dam besedo, da se bom na vso moč trudil, da bi bilo čim bližje temu.

V naprej se vam zahvaljujem za vaše razumevanje in se veselim srečanj z vami!

***Dr. Zvone Žigon, pooblaščen minister,
začasni odpravnik poslov, Canberra, avgust 2010***

PRISRČNA DOBRODOŠLICA novemu začasnemu odpravniku poslov na Veleposlaništvu RS v Canberri, g. dr. ZVONETU ŽIGONU.

Že ob njegovem prvem obisku Avstralije pred osmimi leti je napravil izreden vtis, spremljali pa smo tudi njegovo zelo uspešno delo med Slovenci v Clevelandu v ZDA. Prepričani smo, da bo prav tako uspešen tudi med Slovenci v Avstraliji. Žal nam je že sedaj, da je le začasni odpravnik in bo med nami le pol leta. Gotovo mu bo čas z vsemi mogočimi rednimi opravili ter še s selitvijo Veleposlaništva in obiskom ministra dr. Bojana Žekša prehitro minil.

Gospod dr. Zvone Žigon, lepo in domače se počutite med nami, rojaki in prijatelji!

Gospodu Juretu Gašpariču pa želimo v domovini dosti zdravja in korajžje.

p. Ciril

Slovenstvo po svetu je kot slabo fiksirana fotografija

Je proces mogoče ustaviti?

Govor g. Florjana Auserja, predstavnika Slovencev iz Avstralije v Svetu Vlade RS za Slovence po svetu, v slovenskem parlamentu v Ljubljani, 1. julija 2010.

Spoštovani predsednik Državnega zbora - gospod Pavel Gantar, spoštovani minister dr. Boštjan Žekš, spoštovani predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu g. Miro Petek, spoštovani Slovenci po svetu in zamejstvu, drage Slovenke in Slovenci doma v sončni deželi pod Alpami. Nenavaden naslov prispevka so mi dejali. Mnogi od vas ste imeli staro "boksovko", malo premožnejši, staro lajko. Manj pa vas je črno-bele fotografije izdelovalo v domači kopalnici pri rdeči luči. Čar teh skrivnostnih trenutkov je bilo počasno prihajanje fotografije na fotografski papir. Fotografijo je bilo potem treba še fiksirati, saj če ta postopek ni bil dobro opravljen, je slika zbledela. Naše stare fotografije, spravljene po navadi v škatli za čevlje, počasi bledijo in izginjajo, a ne le zaradi slabega fiksiranja, ampak ker jim ne namenimo nobene nege in zaščite.

Slovenstvo po svetu je nekaj podobnega kot fotografija v nastajanju in ob tem spravljena v škatlo. Prišli smo v tuje dežele in se počasi razvili v dobro sliko. Vključevali in vključili smo se v okolje, kamor smo prišli. Gradili smo svoje lastne domove, s prostovoljnimi deli in finančnimi prispevki gradili cerkvene objekte in društva, prirejali smo zabave in učili najprej sebe tujega in sočasno otroke slovenskega jezika. Pripovedovali smo otrokom lepe zgodbe o domači grudi ter jim v glavo nežno položili ljubezen do domovine, od koder smo prišli. Otrokom smo omogočili najboljše šolanje v deželah, kjer smo se naselili, odrekli smo se vsemu, kar bi onemogočilo našo vizijo.

To je bilo šolanje, ki si ga sami nismo mogli zamisliti niti v sanjah, saj so nam grozote druge svetovne vojne to onemogočile. Delali smo v tujih rudnikih, sekali sladkorni trs v nemogočih pogojih, gradili smo mogočne objekte v tujih deželah, prijeli smo za vsako delo. Vse smo storili za to našo drugo, tretjo generacijo, da se lahko danes Slovenci po svetu s ponosom ozremo nazaj na prehojeno pot in gledamo na svoje visoko izobražene potomce, ki so uspešni zdravniki, znanstveniki, uspešni politiki ali podjetniki povsod po svetu in so lahko izreden potencial za Slovenijo. Danes se zbiramo sami. Sivih las, zgubanih obrazov prihajamo, opirajoč se na palice, v davno zgrajena društva. Bojimo se, kdaj nam bodo omejili vožnjo z avtomobilom, da v ta društva ne bomo mogli več prihajati in bo vse skupaj začelo propadati.

Mladih, ki smo jih vzgajali v svetovljane in državljane držav, kjer živimo, ni. So prezaposleni in skrbijo za svoje družine, slovenstvo jim postaja nepotrebno, saj so državljani dežele, v kateri so se rodili. Ostalo pa jim je nekaj; ostala jim je v podzavest nežno položena ljubezen do naših domačih logov. Morda ne govorijo več slovensko, vendar v podzavesti razumejo materin jezik, poznajo in gojijo slovenske navade, kot so jih naučili starši.

Tukaj naša fotografija začne počasi bledeti. Je mogoče ustaviti ali omiliti proces s sodobno tehnologijo in hitro komunikacijo, kjer ves svet postaja mala vas? Prepričan sem, da je mogoče to bledenje vsaj ublažiti! Povabilo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu pod naslovom Akcijski načrt sodelovanja s slovenskimi znanstveniki in drugimi vrhunskimi strokovnjaki v tujini je ena od novih stičnih točk. Svetovni slovenski kongres tradicionalno prireja srečanja vrhunskih strokovnjakov, Ministrstvo za zunanje zadeve je letos priredilo srečanje diplomatov in častnih konzulov na temo gospodarskega sodelovanja. To so svetle točke. Vprašanje pa je, kaj storiti s slovensko miselnostjo, ki nas, Slovence po svetu ali v sosednjih državah, meče v koš političnih zdrah v Sloveniji.

Po mojem mnenju, kar sem javno povedal že večkrat, so za neugodno javno mnenje o Slovencih zunaj meja odgovorni ne le politični akterji, ampak tudi mediji oziroma njihovi uredniki, ki o nas velikokrat poročajo negativno in z dosti gneva, češ, kaj nas bodo učili tile izseljenci, saj mi vemo vse! Naj svoje mnenje podkrepim tudi z opažanjem, da slovenski mediji - tako je vsaj bilo v preteklih letih - o današnjem srečanju ne bodo prelili veliko črnila, saj jih mi ne zanimamo. Lani je največji slovenski dnevnik o srečanju objavil minimalno novičko na neznani strani. Po drugi strani pa se lahko



še danes dobro spomnimo vsega tiskarskega blata, ki je bilo vrženo na nekdanjega finančnega ministra, ki po mnenju mnogih ni bil "ta prau Sloven'c" iz sosednje vasi, kljub temu, da se je odrekel državljanstvu države, v kateri je bival pred prihodom v Slovenijo. Da bi prej omenjeni predlogi povezovanja uspeli, bi Slovencem doma morala postati prioriteta, da se izobražujejo o Slovencih po svetu. Naslov današnjega srečanja je: Skupni slovenski kulturni, gospodarski in znanstveni prostor: realnost ali utopija?. Vsekakor bo utopija, če se v glavah Slovencev ne bo nič premaknilo. Znanje, ki so ga nabirale naše glave po svetu, bo koristilo drugim, ki spoštujejo znanje in izkušnje in ne gledajo na kraj rojstva ali na potni list, kajti Slovenci po svetu in njihovi potomci so povsod poznani kot pošteni, skrbni in delovni ljudje, ki s ponosom povedo, da so iz male zelene deželice v srcu Evrope. Kaj pa Slovenci v Sloveniji?

Nekaj tisoč slovenskih izseljencev in zdomcev letno obiše Slovenijo, domovino, ki jo nosijo v srcih. Stare mame plačujejo letalske karte svojim vnukom, ker same ne morejo več potovati, da bi njihovi potomci lahko obiskali deželo, od koder so same prišle. Ti Slovenci ne prihajajo le na enodneвне izlete. Redko stanujemo pri svojih domačih, največkrat smo nastanjeni v hotelih, ob obisku Slovenije pa ogledujemo in ocenjujemo razvoj, iščemo in se sprašujemo, »kje so tiste stezice«, o katerih so nam pripovedovali doma. A jih ni več.

Smo turisti v pravem pomenu besede!

Slovenija je moderna, sodobno razvita dežela, v katero razvoj prihaja z nezmanjšano hitrostjo. Po tehnološki razvitosti se lahko primerja z najboljšimi državami sveta. Vendar se mi na tem mestu postavlja vprašanje: Kaj je storila Slovenija za vse te svoje ambasadorje Slovenije, ki samoiniciativno in z veliko mero navdušenja v svet prenašajo slike in vtise o Sloveniji ter jih delijo ne le s svojimi domačimi v deželi, kjer bivajo, ampak tudi s sosedi in znanci, ki bodo morda prav zaradi njihovega pričevanja kmalu obiskali našo deželo na sončni strani Alp? Odgovor je jasen: vsaj do danes, nič!

V preteklih letih sem na poti okoli sveta obiskal mnogo slovenskih društev in klubov. Promocija Slovenije je bila marsikje nikakršna, v marsikaterem društvu ali klubu so še vedno imeli izobešene plakate iz tako imenovane »Juge«. Nikjer nisem videl ali našel niti najmanjšega prospekta o novi, samostojni in moderni Sloveniji.

Zamujena priložnost, in ne edina, bi lahko dejali, še posebej s turističnega vidika, za turizem pa vemo, da v Sloveniji predstavlja okoli 12 – 14 % domačega bruto proizvoda.

Ne smemo pozabiti niti dejstva, da je ne glede na visoko komunikacijsko tehnologijo, s katero se vsi radi pohvalimo, dobra tiskovina, pa naj bo to plakat, brošura ali pa zložanka, še vedno zlata vredna promocija. Vsak jo lahko prebere in

pogleda, od stare mame, ki nima interneta ali niti ne ve, kaj je, do njenega visoko izobraženega potomca.

Res je, da je Slovencem zunaj Republike Slovenije namenjena posebna revija, a menim, da bi z dodano profesionalno vrednostjo ustvarjalcev iz Slovenije zagotovo lahko odigrala pomembno vlogo pri omenjenih potrebah in ne, da je namenjena ne vem kateri generaciji. Če bi združili sredstva, bi lahko postala promocijska revija vseh Slovenij, na katero bi bili lahko ponosni. To bi bila revija, ki bi jo prebirali tako doma v Sloveniji kot v tujini in bi bili nanjo ponosni; torej bi bila revija, ki bi opravila več nalog hkrati. Za primer lahko dam odlično promocijsko informativno revijo SINFO, ki jo verjetno malokdo pozna. Predlagam, da se združijo sredstva Urada, UKOMA, STO in gospodarstva, saj na koncu koncev kupujemo tudi v tujini slovenske izdelke, s tem pa bi lahko pospešili tudi izvoz.

Menim, da bo združevanje skupnega slovenskega prostora - od kulture do gospodarstva in znanosti - uspešno, če se bodo vsi akterji v Sloveniji združili in nastopili skupno, v eni strategiji in z realno vizijo; ne pa, da vsak deluje zase. V tem primeru bi se sredstva porazgubila, še preden bi ideja začela delovati. Zavedati se moramo, da je časa malo, saj bo v naslednjih letih med Slovenci po svetu neizprosno zakon življenja in smrti odigral glavno vlogo. Mnogi pomembni akterji in staroste slovenstva bodo odšli. Slovenija pa je v preteklih letih, kljub vsem naporom, storila premalo, da bi ohranili stike z mladimi. Težko jih bo vrniti ali ohraniti. Naj pojasnim svojo trditev na podlagi kratkega opisa skupnosti, iz katere prihajam. Slovenska skupnost v Avstraliji se je začela razvijati v poznih 40. letih, po drugi svetovni vojni. S prostovoljnimi delom se gradilo približno dvajset objektov, kjer so delovali in še delujejo Slovenci. Imeli smo zlato dobo slovenstva z glasbo, petjem, plesom, šolami, lektoratom. Imeli smo vse. Sedaj pa je težko najti dijaka v šolskih klopeh, ki bi tekoče govoril slovensko... Res je, da se v verskih središčih nesebično trudijo ohranjati slovenstvo, slovenski jezik in šege. To je pomembno, kajti to niso



samo centri kulture za starejšo, ampak tudi za mlajšo generacijo. Pri vsem tem bi se lahko vprašali, kje je bila in je država, ki govori o ohranjanju jezika. Je vse ostalo le na bremenih frančiškanskih bratov, ki večkrat opravljajo obrede v slovenskem jeziku na pokopališčih kot ob krstu?

Kje smo zgrešili, kje so napake, ki so bile storjene, da je asimilacija premočna kljub trdni volji posameznikov po ohranitvi? Mar je delitev državnih sredstev za ohranjanje slovenstva, ki jih namenja država in smo zanje izredno hvaležni, v razmerju 1 : 9 v korist zamejstva nepravilna? Smo vodili vse te hrame slovenstva nestrokovno? Dejal bi, da je vsega po malem.

Ob tem, pa kljub vsemu, ne smemo pozabljati tudi na naše uspehe. V vedno bolj strokovnih in bogatih arhivih zbiramo material o preteklosti: o naši in tudi o vaši zgodovini, dragi Slovenci, o uspehih in delu Slovencev, ki so svojo mladost preživel v tuji deželi in vzgajali otroke v slovenskem duhu, o tistih, ki so pisali knjige, pesmi, se ukvarjali z umetnostjo...

Pa vendar kljub vsemu dolgoletnemu vloženemu delu, zanimanjem institucij, ki se v Sloveniji ukvarjajo s slovenstvom, ter kljub zakonu o Slovincih v sosednjih državah in po svetu, ni mogoče odgovoriti, kje bodo ti arhivi, ki so zgodovina Slovenije in Slovencev, končali. Menim, da je čas za sistemsko rešitev vprašanja arhivskega gradiva na nivoju države, saj nas je izseljencev po svetu menda kar pol milijona.

Prepričan sem, da bo ideja o združevanju Slovencev doma in zunaj meja Slovenije na gospodarskem, znanstvenem ali kulturnem področju zagotovo zelo odmevna v slovenskih krogih. Vendar je veliko odvisno od pristopa in od načina uresničevanja ideje o vsestranskem združevanju, saj smo v tem hramu doslej že marsikaj razpravljali na temo slovenstva in so dobre ideje odromale v pozabo.

Kljub vsemu povedanemu pa ne želim zaključiti tega prispevka z negativno mislijo, pa čeprav bi odražala resnično stanje. Še je čas, da s skupnimi močmi

ustavimo izginjanje obrisov, ki so še ostali na stari obledeli fotografiji, še je čas, da ohranimo izginjanje slovenstva. Morda vse skupaj z učinkovito in smotno akcijo lahko tudi obnovimo. Slovenci po svetu smo pripravljeni enakopravno sodelovati.

Je pripravljena Slovenija in Slovenci?

Skoraj vsako pismo ima tudi Post scriptum, tudi moje sporočilo ga ima.

V preteklem mesecu sem se sestal s predstavniki vlade, Urada za Slovence po svetu in v zamejstvu, predstavniki ZRC in Inštituta za izseljenstvo pri SAZU ter Arhiva Slovenije glede digitalnega arhiviranja naše, vaše, slovenske zgodovine.

Po skoraj desetletnem zatišju od mojega prvega predloga o digitalnem arhiviranju, bomo, vsaj upam, prišli do skupne točke in program arhiviranja tudi pričeli izvajati. Ni problem le v financah, temveč tudi v uskladitvi standardov, ki jih stroka zahteva, kljub zakonski obvezi Republike Slovenije do naših, vaših arhivov. Upam na uspešen razplet dogovorov, saj slovenska zgodovina ni le iskanje Rimljanov z žličkami v razkopani Ljubljani, ampak tudi Slovenci po svetu ali izven meja Slovenije.

Včeraj smo se sestali pri dr. Žekšu, hvala za sprejem gospod minister, predstavniki Slovenske turistične organizacije in turistični delavci Slovenije z delovnim predlogom pod naslovom »Welcome Home« v letu 2011, ki je obenem tudi 20-letnica Slovenije. Pobuda, ki lahko mnogo pripomore slovenskemu turizmu, nas Slovence pa poveže v dejansko eno Slovenijo. V vsakem društvu ali domu, kjerkoli po svetu se najde slika Bleda, predlagam, da ga za naslednje leto proglasimo za metropolo vseh Slovenij in si podamo roke, Slovenci izven meja in Slovenci doma na skupni prireditvi, prireditvah v prihodnjem letu.

Dovolite mi, da za konec pozdravim iz tega slovenskega hrama demokracije avstralske Slovence, vse dobrovoljke in dobrovoljce, ki skrbijo in ohranjajo slovensko pesem in besedo v Avstraliji ali kjerkoli po svetu! Hvala!

Florjan Auser, Slovenian Media House, Sydney

MINISTER za Slovence po svetu dr. Boštjan Žekš je po predavanju Florjana Auserja dejal:

»Kot rečeno, ima to današnje srečanje, ki traja samo en dan, simboličen pomen. Treba je pa potem uveljavljati vsakodnevno sodelovanje. Tukaj pogrešamo več obiskov. Mislim, da svet postaja vedno manjši, stikov je več, ampak tudi fizični obiski Slovencev iz sveta v Sloveniji morajo obstajati, mora jih biti več, da Slovenci po svetu vidijo, kaj ta država dela in se potem vrnejo domov in jo kritizirajo ali pa ne. Zato mi nameravamo naslednje leto, ko bo država Slovenija imela 20 let, skupaj s slovensko turistično organizacijo in skupaj z Uradom Vlade za komuniciranje pozvati Slovence po svetu, da pridejo pogledati, kako izgleda njihova 20 let stara država. V sklopu teh obiskov bi tudi radi oziroma bomo orga-

nizirali skupno srečanje v tem tradicionalnem julijskem terminu, ko vas je največ tukaj, skupno srečanje vseh Slovencev na Bledu, da se boste lahko pogovorili med seboj, četudi imate morda drugačne poglede na stvari. To so na kratko novosti, ki se nam obetajo.«

PROGRAM OBISKA MINISTRA dr. Boštjana Žekša:
24.09.2010: Geelong: SD Ivan Cankar - 55. obletnica;
25.09.: Melbourne - SD Melbourne;
26.09: Kew;
27.09.: St Vincent's Hospital, Victoria State Library: Obdaritev s knjigami Iconotheca Valvasoriana;
28.09.: Brisbane: Univerza QLD, SD Planinka;
29.09.: Gold Coast: Klub Lipa;
30.09.: Canberra: parlament in SD Canberra.
01.10.: Sydney - SD Sydney;
02.10.: Sydney: Triglav Panthers in Merrylands;
03.10.: Wollongong: SD Planica - 40. obletnica.

O številu Slovencev v Avstraliji

Miha Koderman, Univerza na Primorskem,
Znanstveno-raziskovalno središče Koper

O številu Slovencev in njihovih potomcev v Avstraliji je bilo napisanih že precej razprav, ki so bolj ali manj natančno ocenjevale velikost slovenske skupnosti. Kljub temu, da številčnost skupnosti realno ni mogoče natančno ugotoviti, je uveljavljena in priznana ocena, da se njihovo število giblje med 20.000 in 30.000 oseb. Podobne ocene so tako med drugim v začetku devetdesetih let 20. stoletja podali: Jože Prešeren iz Slovenske izseljenske matice, ki je v *Enciklopediji Slovenije* navedel, da je v sedemdesetih letih dvajsetega stoletja v Avstraliji živelo okoli 25.000 Slovencev; pokojna Irena Birska, ki je koncem osemdesetih let njihovo število ocenjevala na 30.000; in tudi raziskovalka Breda Čebulj Sajko, ki je v več raziskavah navedla enako oceno.

Pri pregledu različnih virov je bila največja ocena števila Slovencev in njihovih potomcev v Avstraliji zapisana s strani Lojzeta Košoroka, ki je v svojem članku »*Kratek oris Slovencev v Avstraliji*« iz leta 1996 (objavljeno v zadnji številki *Svobodnih razgovorov*, leto 18, december 2000) zapisal, da bi, v kolikor poleg prve generacije Slovencev upoštevamo tudi njihove v Avstraliji rojene potomce, število oseb slovenskega izvora krepko preseglo 40.000. Pričujoči prispevek bo večji poudarek namenil uradnim ocenam avstralskega statističnega urada (Australian Bureau of Statistics), ki podatke o avstralskih državljanih ugotavlja s popisom prebivalstva vsakih pet let. V Tabeli 1 so predstavljeni podatki iz zadnjih dveh popisov, ki sta bila opravljena v letih 2001 in 2006. V zadnjem popisu statistični urad podaja oceno, da je bilo v Avstraliji 16.085 oseb slovenskega izvora.

Podatke statističnega urada o številu avstralskih državljanov slovenskega izvora moramo obravnavati s kritično distanco. Že v samih (zgoraj predstavljenih) objavah urada o številu oseb slovenskega izvora prihaja namreč do rahlega odstopanja. Uradni podatek o številu oseb slovenskega izvora za celotno državo Avstralijo v letu 2006 je 16.085, v kolikor pa seštejemo podatke za posamezne zvezne države, ki jih urad zbira (in na spletu tudi predstavlja) ločeno, pa dobimo število 16.093. Nadalje gre izpostaviti tudi dejstvo, da je opredeljevanje avstralskih državljanov po izvoru (by ancestry) mogoče šele od popisa, ki je potekal v letu 2001, pred tem so državljani izkazovali svoj izvor glede na državo rojstva (country of birth), ki pa pogosto ni odražala njihove narodnostne pripadnosti. To je veljalo tudi v primeru Slovencev, katerih rojstna država je bila bodisi takratna Avstro-ogrska, Avstrija, Italija ali Jugoslavija. Šele zadnja dva popisa prebivalstva sta tako avstralskim državljanom omogočila natančnejše opredeljevanje, ki ni temeljilo na (nekdanjih) državnih političnih tvorbah, temveč na narodnostni pripadnosti.

Poleg tega je pri navajanju podatkov in prepričanju posameznika (kot so verska, narodnostna, jezikovna pripadnost) potrebno izpostaviti tudi dejstvo, da je opredelitev glede izvora oziroma izvorne države staršev v prvi vrsti stvar njegovega osebnega prepričanja, samo-identifikacije in poistovetenja z delom njegove družinske dediščine.

Tabela 1: Število oseb slovenskega izvora po popisih Avstralskega statističnega urada v letih 2001 in 2006.

Zvezna država	Popis 2001	Popis 2006
Victoria	5.790	6.451
New South Wales	4.716	5.269
Queensland	1.173	1.514
South Australia	1.099	1.261
Western Australia	698	812
Australian Capital Territory	475	517
Tasmania	172	207
Northern Territory	66	62
SKUPAJ	14.189	16.085

Vir: Australian Bureau of Statistics, podatki za popis 2001 pridobljeni pri informacijski službi urada, podatki za popis 2006 dostopni na <http://www.abs.gov.au>.

Osebe, rojene v Avstraliji, tako v mnogih primerih navajajo, da so avstralskega izvora, ne glede na izvorno državo njihovih staršev. Z gotovostjo lahko trdimo, da je število državljanov slovenskega porekla v Avstraliji precej večje, kot pa ga prikazujejo "uradne" statistike. Kljub temu le-te predstavljajo uradno oceno števila oseb posamezne etnične skupnosti, saj so metodologija in popisni postopki statističnega urada za vse državljane Avstralije enaki.

Na tem mestu še na kratko interpretirajmo podatke v Tabeli 1, ki ne glede na to, kako jih vrednotimo, izkazujejo povečanje števila oseb slovenskega izvora v vseh zveznih državah (z izjemo Northern Territory) za skupno skoraj 2.000 oseb. Najbolj izstopa povečanje v zveznih državah Victoria, New South Wales in Queensland, kjer je tudi sicer slovenska skupnost najštevilnejša. Razloge za povečanje lahko deloma iščemo tudi v ponovnem priseljevanju Slovencev v Avstralijo v zadnjem desetletju.

V sklopu raziskave, ki jo opravljam med slovensko skupnostjo v Avstraliji, je bila s pomočjo ambasade Republike Slovenije v Canberri vložena pobuda za posredovanje uradnih podatkov od avstralske vlade, natančneje od za to pristojnega urada (Department for Citizenship and Migration), o številu novo izdanih državljanstev in trajnih vizumov za prebivanje slovenskim državljanom v Avstraliji v zadnjem desetletju. Tako bi morda izvedeli

več o številu Slovencev, ki so se v zadnjih desetih letih priselili na avstralski kontinent in se tukaj pridružili "političnim" in "ekonomskim" izseljencem, kateri so se v Avstralijo naseljevali od petdesetih let 20. stoletja naprej. Sam jih, pa naj mi pri tem vsi prizadeti oprostijo, označujem s pojmom "turistična emigracija", saj se pri njih navadno proces selitve v Avstralijo začne tako, da si posameznik kot turist ogleda državo in se pozanima o možnosti za zaposlitev, šolanju otrok, zdravstveni oskrbi... Šele po "informativnem" obisku se (pogosto skupaj s celotno družino) začne namensko pripravljati za selitev in si urejati zato potrebne dokumente.

V kolikor sklepamo po predstavljenih podatkih, lahko med drugim ugotovimo, da izseljevanje iz Slovenije v Avstralijo še vedno poteka in da številke v Avstralijo preseljenih Slovencev niso zanemarljive. Z vidika slovenske skupnosti bi lahko torej (upravičeno?) pričakovali, da se bodo "novi" priseljenci iz Slovenije pogosteje vključevali v aktivnosti slovenskih društev in jim na tak način dali svež zagon. Vendar v realnosti temu ni tako (z manjšimi izjemami), razmišljanje o razlogih za tovrstno distanciranje novodobnih avstralskih Slovencev od organiziranega življenja (stare) slovenske skupnosti, pa bi presegalo okvir tega članka in ga morda predstavim v kakšnih od naslednjih števil "Misli".



Taborišče za priseljence Bonegilla je bilo prvi dom številnih Slovencev, ki so prišli v Avstralijo. Od nekdanj največjega tovrstnega taborišča v Avstraliji je danes ohranjen le tako imenovani »Block 19«.



Drugo največje taborišče za priseljence je delovalo v Greti blizu Newcastla, nanj pa žal spominja le manjše spominsko obeležje v središču naselja.

Ponovno vas vabim k izpolnitvi anketnega vprašalnika o vaših izkušnjah pri potovanju v Slovenijo. To lahko storite preko spletne strani www.glasslovenije.com.au, kjer kliknete na vabilo za sodelovanje v raziskavi: »TURIZEM ISKANJA KORENIN« - SLOVENCİ V AVSTRALIJI. Na svoj računalnik si prenesete vprašalnik (v datoteki MS Word ali PDF), ga natisnete in pošljete na naslov:

MIHA KODERMAN

PO Box 197

KEW VIC 3101

ali pa svoje odgovore vnesete direktno v vprašalnik, ga shranite ter ga kot priponko pošljete na moj elektronski naslov: miha.koderman@zrs.upr.si.

Ob tej priložnosti bi se želel vsem rojakom, ki ste mi pri mojem raziskovanju slovenskih skupnosti v Avstraliji kakorkoli pomagali, najlepše zahvaliti za vašo pomoč in gostoljubje. V preteklih štirih mesecih ste mi omogočili spoznati društveno življenje Slovencev v Melbournu, Geelongu, Albury-Wodongi, Canberri, Sydneyju, Newcastleu, Wollongongu, Brisbanu, Gold Coastu in Perthu. Z vašo pomočjo sem prišel do dragocenih informacij, ki jih nameravam podrobneje predstaviti v doktorski disertaciji. Nadejam se, da bom v prihajajočem mesecu avgustu lahko nekaj dni preživel tudi med slovensko skupnostjo v Adelaidi ter tako sklenil krog in obiskal vsa slovenska društva ter verska središča »pod Južnim križem«.

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$160: Marija Frank (SA) **\$140:** Štefan Žalik. **\$100:** Lora Vičič, Željko Rob. **\$60:** Terezija Kropič, Julka Pavlič. **\$50:** Slovensko društvo Planica, Maria Stavar. **\$40:** John Cvetkovich. **\$35:** Helena Pirc. **\$30:** Maria Kosi, Vida Kravos (namesto cvetja na grob mami Mariji Frank). **\$20:** Pavel Sedmak, Štefania Smole, Vera Škraba, Rudi Durcar, Doris Gregorich, Karel Štrancer. **\$15:** Mirko Koder. **\$10:** Jože Balažič, Hermina Koroša, Franjo Briševac, Andriana Bohuslav, Jože Tostovršnik, Jože & Maria Kocjančič, Jože Gojak, Branko Repolusk, Maria Belavič, Josipa Kunek, Angela & Lojze Šuštar, Zora Delforno, Maria Škrabar, Frank Frančič, Slavica Fideršek, Lilijana Brezovec, Ana Zemljak, Vida Vojvoda, Olga Vatovec, Romana Muha, Jože Fisher, Franc Verko, M.M. Spernjak, Milena Carli, John Mihič, Virgilj Ferfolja, Marija Golenko, Rafael Žičkar, Jože Konda, Tone Mikuš, Lado Sluga, Milan Sfiligoj, Anica Tomšič. **\$5:** Alic Kristančič, Julia Kovačič, Pepca Šabec. **\$2:** Mirko Gregori. **ZA LAČNE: \$100:** Julka Paulič. **\$60:** N.N. **\$50:** N.N., Marta & Anton Kristan, **\$30:** Milka Šerek. **ZA MISIJONE: \$100:** Tone & Anica Konda, Marko Zitterschlagger za frančiškanske misijone, N.N. **\$50:** N.N. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$50:** Tilka Lenko namesto cvetja na grob svaku Ivanu Ugovšek.

HVALA VSEM DOBROTNIKOM!

Po sestanku predstavnikov viktorijskih društev, ki sestavljajo Svet slovenskih organizacij Viktorije v Slovenskem društvu Albury - Wodonga, 16.05.2010.



Začasni odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Jure Gašparič na obisku pri predsedniku Slovenskega društva v Canberri Francu Čuleku in članih društva.





Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8121 3869; 08 8346 9674
Mobile: 0458 504 122
Email: tretjakj@bigpond.com

V LEPEM jesenskem nedeljskem popoldnevu 16. maja 2010 smo se zbrali verniki adelaidske nadškofije v Park Land k marijanski procesiji. V maju je vreme nestabilno, zato vsako leto ugibamo, kakšno bo vreme. Letos je bilo prav lepo jesensko in sončno. Zbralo se nas je kar nekaj tisoč in med to množico je bila tudi naša skupnost z bandero, na kateri je podoba MARIJE POMAGAJ z Brezij. Vsako leto je manj prvih priseljencev, vedno več pa jih je iz azijskih držav. Močno so zastopani iz Indije, Kitajske in Vietnama.

V prejšnjem stoletju, posebno v šestdesetih in sedemdesetih letih so izstopale narodne noše emigrantskih skupin, med njimi tudi Slovenci, kar nekajkrat so bile naše narodne noše na naslovni strani časopisa Southern Cross in smo bili ponosni na to pozornost. Sedaj se te skupnosti starajo in je vedno manj njihovih narodnih noš, mladi pa ne čutijo ali niso ponosni na svoje korenine.

Tako je letos na procesiji v narodni noši našo skupnost zastopala gospa Angela Dodič. In zanimivo, da tudi fotografi radi naredijo posnetek.

Vsem, ki ste prišli k procesiji z raznimi prošnjami k Mariji, naj vas Bog usliši, kar prosite zase, za našo skupnost in za svet, da bi živel v miru in sožitju.

V maju smo tudi v našem verskem središču na vrtni strani pri hiši odstranili staro streho valoplast in jo nadomestili z novo, ki ne prepušča škodljivega sončnega sevanja. Že staro dotrajano streho je pred petindvajsetimi leti prekril Bill Wetzel s pomočjo Lojzeta Penka - sedaj g. Lojzeta ni več v Avstraliji, vrnil se je v



domači kraj v Slovenijo, pa mu je pomagal in bil njegov pomočnik Tone Jesenko. Že pred leti, ko smo gradili, je pomagal, posebno, ko je bilo treba namestiti in pribiti obrobje na strehi, 10 metrov visoko, vsak se je bal te višine. Bil je mlad fant, poln življenja in moči, pa je z lahkoto to uredil. Wetzelovi so bili in so vedno velika pomoč skupnosti. Tudi mama Francka kljub letom še vedno pomaga v kuhinji in ko je njena vrsta, rada speče potico in pecivo in s tem daje podporo naši skupnosti. Zet John Masci pa je s sinovoma Pavlom in Markom posekal drevesa pri ograji, počistili in odpeljali so odpadke na odpad. John je letos že drugič poskropil travo na parkirnem prostoru in je vse čisto. Bog povrni našim pomočnikom!



Procesije svetega Rešnjega Telesa po cerkvenem dvorišču ni bilo zaradi slabega vremena. Ob koncu svete maše smo pred Najsvetejšim zmolili litanije v čast svetemu Rešnjemu Telesu in prejeli blagoslov.

Na zadnjo nedeljo v mesecu juniju, ko se spominjamo obletnice slovenske samostojnosti, smo po sveti maši imeli kratek kulturni program v cerkvi. Gospod Ivan Legiša je s sodelavci: Vido Končina, Ano Marie Zupančič in Chantel pripravil program. Program je bil prisrčen, kratek in nas je vse nagovoril s kratko zgodovino slovenske samostojnosti in Ivan je obudil spomine na težke čase, ki so jih doživljali Slovenci v Trstu. Veliko ljudi ne pozna zgodovine Slovencev na Primorskem, posebno težkih časov, katere so doživljali in preživeli rojaki v Italiji. Spomnimo se knjige "Kaplan Martin Čedrmac", ki jo je napisal pisatelj France Bevk. Ob koncu programa pa se je **Ivan Legiša (na svojo pobudo) z rojaki spomnil in se zahvalil za 30 let mojega pastirovanja med Slovenci v Adelaidi**, pred tem pa tudi 30-letnice sodelovanja pri slovenskem radijskem programu v Adelaidi. Čantel mi je v imenu skupnosti izročila bogat šopek cvetja, Ivan pa dar \$1000. Bog vam povrni! Po končanem slavlju smo se preselili v dvoranico h kosilu. Dvoranica je bila polna in seveda naša kuharja Matija Polazer in Vinko Lipovac sta odlično spekla meso na žaru. Ima pa veliko zaslugo Lojzka Isler, ki je meso pripravila, da je bilo izredno okusno.

Tudi torta ni manjkala; priskrbela jo je Angela Dodič, ki je tudi stregla gostom. Slovesnega kosila so se udeležile malteške sestre in duhovnik - saj že nekaj let duhovno oskrbujem dom Svetega Rafaela, kjer so različne narodnosti in so ostareli na jesen življenja našli kraj, kjer se lepo počutijo.

Ta dom oskrbujejo malteške sestre frančiškanke Srca Jezusovega. Posebej bi se rad zahvalil našim

kuharicam, posebno še Silvi Šajn, ki je prevzela vso odgovornost. Njena zamisel je bila: Imejmo skupno kosilo v hotelu! Gospod Danilo Kresevič pa je rekel: »Kaj bomo dajali hotelu zaslužek; naša dvoranica je lepa in prijazni ljudje, dajmo zaslužek patru v dar.«

Gospod Danilo, hvala Vam za lepe misli, ki ste jih povedali v dvoranici in nas vse spomnili na 30 let naše preteklosti, ko sem kot mlad pater prišel med vas poln svežine in prinesel iz Slovenije up vam vsem, kot ste dejali. Naša cerkev svete Družine je dokaz, da smo s skupnimi močmi marsikaj uresničili, morda sanje in želje p. Bazilija in p. Filipa Inocenca. Hvala vam, žene, ki ste tako požrtvovalno delale v kuhinji; nase ste pozabile, samo, da ste osrečile druge.

Bog vam vsem stotero povrni!

In kaj bo novega v našem verskem središču?

Tretjo nedeljo v septembru bomo praznovali Slomškovo nedeljo. Pri sveti maši, ki bo v čast blaženemu Antonu Martinu Slomšku, bomo priporočili našo skupnost blaženemu Slomšku naj prosi pri Bogu za nas, predvsem, da bi ostali zvesti veri in jeziku. Naj bo, kot pravi blaženi: »Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike!«

Pred dobrim mesecem sem se pogovarjal s profesorjem dr. Dragom Ocvirkom, ki poučuje bogoslovce na Salomonovih otokih. Lani smo dodali mali prispevek za bogoslovce, letos sem ga v imenu naše verske skupnosti Svete Družine iz Adelaide povabil za misijonsko nedeljo v Južno Avstralijo. Rad se je odzval vabilu in tako bo za **misijonsko nedeljo, 24. oktobra 2010, naš gost**. S seboj bo pripeljal bogoslovca in laično misijonarko. To bo doživetje za našo skupnost in obenem tudi priložnost, da osebno izročimo naš



skromni dar za misijone na Salomonovih otokih. Že sedaj je v naši cerkvi pred oltarjem nabiralnik in vsaka družina naj bi po svojih močeh darovala vsak teden po en dolar. Eni so veseli zamisli in tudi velikodušni, drugi pa... Sedaj je že mala skupinica petih dobrotnikov (Iva Kresevič Anica Zupančič, Angela Dodič, Anica Rant, pridružila sta se še

Branko in Toni Kresevič), ki so januarja poslali za misijonarja Dragota v Melbourne svojo pomoč, odslej pa bomo v adelaidskem verskem središču podprli oziroma šolali bogoslovca na Salomonovih otokih. Če se kdo želi pridružiti, naj vpraša gospo Ivo Kresevič, ker je ona začela s skupino dobrotnic in dobrotnikov.
p. Janez

POIZVEDUJEJO O SVOJIH SORODNIKI V AVSTRALIJI

Iščem sorodnike v Avstraliji. Skoraj trideset let je že, odkar sem imel stike preko pisem s sestro moje stare mame, pokojno **ANO RENER**, ki je stanovala na naslovu: 17 Charles Street, Bentleigh East VIC 3165, Melbourne. Ali mi lahko pomagate z nasvetom, kam ali na koga se lahko obrnem, da bi našel njene? Vnaprej se vam zahvaljujem za vaš odgovor in pomoč. Lepo vas pozdravljam. **Alen, Slovenija.**

MARJAN LULIK, roj. 30.6.1941, v Ljubljani (oče Urban in mama Marija), je pred leti odšel od doma. Ima še sestro Nadjo, roj. leta 1948. Pred odhodom je živel v Prvomajski ulici 149 v Solkanu pri Novi Gorici. Po končani vojaščini je v začetku leta 1965 ilegalno prebegnil v Avstralijo. Sestri Nadji se je nekaj časa po prihodu v Avstralijo oglašal, nekajkrat iz Sydneya in tudi iz Melbournea. Nazadnje se je oglasil iz Melbournea

in potem sta izgubila stike. Zelo bi vam bili hvaležni, če bi lahko preko kogarkoli izvedeli, kako je z njim, sploh sestra Nadja in njeni potomci. Hvala! **Marjan Merlak**

V Sloveniji iščejo **FRANCA – FRENKA ŠUKLJE**, sina Martina in Helene Šuklje. Rojen je bil leta 1930 v vasi Malo Lešče pri Metliki. Imel je dve sestri Anico in Marijo in brata Martina. Po vojni so se preselili v vas Šrnca na Štajersko v takratno občino Gornja Radgona. Pobegnil je iz Šrnca v Avstrijo in od tam je odšel v Kanado in nato v Avstralijo. Njegov zadnji naslov v Avstraliji iz leta 1964 je bil: Frank Šuklje, 479 Elizabeth Street, Surry Hills, Sydney NSW. Če bi kdo vedel kaj o njem ali o njegovi družini, naj prosim, sporoči Brankotu in Jadranki Repolusk v Melbourne na telefonsko številko: 03 9364 3627, mobitel 0419 301 184. Hvala za pomoč!

ODŠLI SO OD NAS



27. maja 2010 se je z motorjem smrtno ponesrečil **JOŽKO BUDIN**. Rojen je bil 06.07.1954 v Saležu na Krasu. Družina Budin, pokojni oče Ludvik in mama Slava, je prišla v Avstralijo leta 1956. V Bankstownu sta si zgradila svojo hišo, kjer se je mali Jožko šolal in tudi dokončal High School. Bil je zelo podjeten in uspešen pri svojem delu. Z ženo

Wendy sta se preselila v Adelaide in kupila trgovino pohištva in hotel. Zapušča ženo Wendy, tri sinove in vnuke, mamo Slavo in brata Srečkota z družino in njegov ljubljani Salež, sorodnike in prijatelje. Kremiran je bil v Restrovar.

Hvala Virgiliju Ferfolja iz Sydneya za sporočilo.

I am emailing to advise you of the death of my mother who was born in Slovenia. A friend of hers who reads your magazine told me if I give you all her details you will print it in your magazine. I know in her younger years, when she was still able to read she enjoyed, receiving your magazine.

Her name was **MARIA FERFOLJA**. Born on 31st Octo-

ber 1919. Died 30th June 2010. Migrated to Australia in 1955. Lived in Junee, NSW. Wife of Karlo and Mother to Josephine, Martin, John, Mary and Anne.

If you do print it in your magazine, if possible could you please send me a copy to the following address. I would be willing to pay for the issue. If you require any further information or need my credit card details please contact via email. Thanking you and regards.

Anne Foley, Tumut NSW

Draga Anne, hvala za sporočilo o smrti Vaše mame.

Vseh naših pokojnih se spominjamo v molitvi in pri sveti maši. Naj počivajo v miru!
Spoštovani!

Želel bi vam sporočiti smrt dveh rojakov v Western Australia – v Zahodni Avstraliji, ki sem jih osebno poznal in bi vas prosil, če objavite v Mislih.

FRANC ŽNIDARŠIČ je umrl v ponedeljek, 4. januarja 2010, v Nursing Home v W.A. Rojen je bil 20. aprila 1926 v Žerovnici na Notranjskem. V Avstralijo je prišel leta 1953. Franc je bil najstarejši od sedmih otrok. Zapušča ženo Pavlo in sina Johna.

JOŽE ŠTRITOF je umrl v torek, 20. aprila 2010, v W.A. Rojen je bil 9. februarja 1933 v mali vasi Krajnce na Notranjskem. V Avstralijo je prišel leta 1962. Zapušča ženo Ivanko in 4 otroke.

Lepo pozdravljeni. **Alojz Hren, Shellharbour NSW**
Hvala g. Alojzu za gornje sporočilo.



p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

“Kraj domači je najdražji, je svetinja vseh ljudi...” Tako začena kitico ene od svojih pesmi prof. Anton Birtič, oče in prvi harmonikar znanega ansambla Beneški fantje, pesnik, skladatelj, zborovodja in velik kulturni delavec v domači Beneški Sloveniji. Prva nedelja v juliju je posvečena nam, Slovencem po svetu, marsikdo med nami pa je ali še bo pohitel v osrednjih mesecih leta pod rodni krov. Drugi smo dobro prišli nazaj in si spet zaželeli dobrodošlico, marsikomu pa ostaja hrepenenje po domu in rodu, vendar ne zmore več dolge poti. Zato si posamič in skupaj pomagajmo (z)graditi naš dom vedno znova. “Naš dom je tam, kjer se imamo res radi!” je pomenljivo zapisal Phil Bosmans in to drži.

Predstojnik slovenskega misijona v Sydneyu in pripadajočih občestev sem se prav tako odpravil pod rodni krov na velikonočni ponedeljek, 5. aprila 2010, in se sredi maja vrnil s službene in dopustniške poti pod drugega. Udeležil sem se frančiškanskega provincialnega kapitlja v Nazarjah kot predstavnik patrov, ki delujemo v Avstraliji. Leteli smo mirno in dokaj hitro, gor in nazaj. V Nazarjah me je že pričakala zbrana družba sobratov z gospodom nadškofom in metropolitom dr. Antonom Stresom, ki je prav tako naročil pozdrave za vse nas, ki živimo in delujemo pod Južnim križem. Izvolili smo novega provinciala p. Staneta Zoreta in novo vodstvo, dosedanji provincial p. Viktor Papež pa je prav tako ovrednotil naše poslanstvo, ki bo potrebno še naprej. – Takoj prvo nedeljo po prihodu sem bil povabljen na Kostanjevico pri Gorici, kjer sem vodil slovesno žegnanjsko bogoslužje. Stari in novi obrazi so bili veseli, da smo se srečali, nekateri po dolgih letih. Mlademu rodu pa sem predstavil naše življenje in delo v mladinski veroučni skupini, s Frančiškovi

otroci smo preživeli lepo sobotno dopoldne. – Za dva dni sem odšel na Sveto Goro, dva dni sem bil v Mariboru, skoraj dva tedna pa sem nadomeščal p. Nika v Strunjanu. P. Niko je med prvomajskimi počitnicami popeljal farane in prijatelje v Frančiškove kraje, ki jih marsikdo od tamkajšnjih faranov še ni videl. Tisti pa, ki s(m)o ostali doma, in gostje, ki so prišli užiti tople aprilske in majske dni na Obali, med njimi je spet nekaj starih znancev, pa so bili veseli, da smo prišli skupaj – v Marijino hišo k Božji službi in okoli nje.

Naša naveza z Avstralijo ni bila seveda nič manjša, čeprav kdaj bolj posredna, saj stvari tečejo po programu. Saj res, še za šmarnice moram poskrbeti. Naročil sem jih, pravočasno, in so jih poslali v Sydney, Melbourne in Adelaide, kakor za to skrbim že celo desetletje. Toda pošta je nekaj zavlačevala (kar se ni zgodilo prvič, toda tokrat še bolj) in knjige so prišle na cilj šele sredi maja. Na srečo je p. Valerijanu sestra prav tako poslala knjigo šmarnic in je uredil in poslal kopije naprej. – Jožica Gerdin iz Mildure pa nam je poslala še ene šmarnice o novem blaženem Alojziju Grozdetu in smo razmišljanja uporabili za junijsko pobožnost v čast Srcu Jezusu – vrtnice, da bi bolje spoznali tega slovenskega mučenca in vzornika mladih, kakor imenuje Grozdetu tudi papež Benedikt XVI.



Pater Darko s sošolci v romarski cerkvi na Zaplazu na Dolenjskem.

NA PRVO NEDELJO V JUNIJU smo praznovali praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi.

Mešani pevski zbor je občuten zapel Kristusu, evharističnemu Kralju v čast pri sv. maši in procesiji. Bog povrne za sodelovanje tudi drugim, otrokom in odraslim! Naše moči niso več tiste, kot so bile nekoč, otrok je danes manj, toda tisto, kar naredimo, darujemo iz srca! – Bogu in zavetniku sv. Rafaelu smo hvaležni, da je bilo

vreme kot naročeno. Ravno za tisto nedeljo je bil napovedan dež, toda imeli smo lepo, sončno nedeljo, brez oblaka na nebu. Deževalo je šele proti večeru.

SLOVENSKI EVHARISTIČNI KONGRES v Celju 13.6. smo tukajšnji rojaki spremljali bolj po medijih, zlasti na medmrežju (internetu). Tiste pa, ki ste (bili) na dopustu v domovini ali ste se udeležili veličastnega dogodka, pa vabimo, da nam sporočite svoje vtise, tudi kakšna fotografija bo dobrodošla, če ste jo posneli.

ROJAKI POD ZVONOM SV. RAFAELA smo se na Slovenski evharistični kongres pripravljali že od lanskega leta in zbrali devet (9) od 100 cvetov osrednjega duhovnega šopka. Koordinator, bivši



stiški opat p. dr. Anton Nadrah, se nam zahvaljuje in sporoča pozdrave, hkrati pa nas vabi, Slovence doma in po svetu, da nadaljujemo ta duhovni šopek in pomnožimo molitev za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice. Tudi za avstralske Slovence bi bil že čas, da bi kdo od naših mladih odgovoril na Božji klic, zato *“prosimo, iščimo, trkajmo”* (Lk 11,9). Gospod daje rast in v svoji ljubezni

skrbi za nas. Ne bojmo se pogovarjati o duhovnih poklicih, jih približati mladim, včasih že vprašanje ali namig pomaga, da kdo začne bolj razmišljati, kaj hoče uresničiti v svojem življenju. Ne čakajmo samo, kdo bo še prišel iz domovine, saj je tudi v Cerkvi na Slovenskem novomašnikov manj kot prejšnja leta, marsikatere župnije nimajo več kaplanov, nekatere celo nimajo več svojih župnikov. **DUHOVNI ŠOPEK** obsega: obisk in sodelovanje pri sv. mašah med tednom (poleg nedeljske in praznične, seveda), molitev rožnega venca, križevega pota, češčenje Najsvetejšega vsaj pol ure na dan, molitev ali češčenje v duhu - na daljavo, ob obisku bolnikov, dobra dela. Povabimo naše bolne in ostarele, da se nam pridružijo, da darujejo svoje trpljenje in radosti za Cerkev na Slovenskem in slovenski narod.

SV. MAŠO ZA DOMOVINO smo obhajali na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici Marije Pomagaj zadnjo nedeljo v juniju, 27.6. Zbralo se nas je več kot 120 domačih rojakov iz Sydneya in okolice, iz Wollongonga, Canberre, Newcastla in drugih krajev. Sončno vreme je tokrat spremljal mrzel veter, vendar razpoloženje zato ni bilo nič manjše.

Maševal je p. Darko, p. Valerijan je somaševal in pripravil homilijo, ki jo je prebral p. Darko, ker je bil p. Valerijan prehlajen.



Pridružil se nam je duhovnik rojak Edi Sedevčič, ki je tisto nedeljo maševal pri Sv. Rafaelu. Po sv. maši smo se zbrali v dvorani h kulturnemu programu in prazničnemu kosilu.

NOVO PRI NAS je tudi to, da sva patra priskočila na pomoč krajevni župniji v Merrylandsu, ker župnik g. Roderick A. Bray okreva po operaciji kolka. V času njegove odsotnosti darujeva jutranje sv. maše med tednom v farni cerkvi sv. Marjete Alakok, vsak teden eden od naju. V zimskih mesecih so tudi nama ponagajali prehladi in bolezni, pa le za kratek čas. Upamo, da bomo ob koncu avgusta spet popolna ekipa.

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA, 15.8., je letos na nedeljo. Pri sv. maši bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Poje mešani zbor.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali prvo nedeljo v septembru, 5.9. Ker letos nimamo otrok v Slomškovi šoli, vabimo otroke in starše, da se sestanemo po družinski sv. maši v avgustu, 22.8., in se dogovorimo za program na očetovski dan.

Že sedaj pa se lahko starši pozanimajte in oglasite za vpis v Slomškovo šolo za otroke za naslednje leto. Začeli bomo v začetku februarja 2011, če bo vsaj 5 kandidatov.

NA PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA, 8.9., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer.

VEČERNE MAŠE ostanejo še ob 6.00 zvečer do začetka oktobra.

RAFAELOVO ŽEGNANJE in ZAKONSKJE JUBILEJE bomo praznovali zadnjo nedeljo v septembru, 26.9., pri sv. maši ob 9.30. Po sv. maši in obnovi zakonskih obljub bo slavnostno kosilo v dvorani. Zakonske jubilate prosimo, da se čimprej prijavite in obvestite še ostale, za katere veste, da praznujejo okroglo obletnico (ali deljivo s 5).

MED ZAKONSKIMI JUBILANTI sta zvesta člana našega občestva **JANKO in KATARINA MENIČ**, ki sta v juniju obeležila 60-letnico poroke in smo se ju spomnili pri četrtkovi sv. maši. Janko je pred kratkim odšel k nebeškemu Očetu.

Na zadnjo nedeljo v juliju pa sta se pri naši družinski sv. maši zahvalila za 65-letnico zakonskega življenja **VINKO in MARIJA OVIJAČ**. Diamantnima poročencema, ki sta prav tako zvesta člana občestva, **iskreno čestitamo**, se zahvalju-

jemo za njun življenjski zgled, in jima želimo še veliko skupnih let! Njunim domačim, otrokom, vnukom, pravnukom in družinskim članom sta se pridružila zakonca Marijan in Manca Kastelic iz domačega Prebačeva pri Šenčurju, ki sta na obisku v Avstraliji. Gospod Marijan je nečak duhovnika g. Stanka Kastelica, ki je bil pri nas v Avstraliji pred štirinajstimi leti. (G. Stanko Kastelic je umrl leta 2008.)

PRIBLIŽUJE SE 36. SLOVENSKI – MLADINSKI KONCERT: “ZNOVA POVEZANI – RECONNECT”. Naš odbor, ki ga vodi Irena Stariha, se pridno sestaja in pripravlja bogat in zanimiv program. Vabimo Vas k sodelovanju, nastopanju na odru in tudi dobrotnike, da podprete naš projekt s svojim darom. Koncert je vedno pod okriljem slovenskih verskih in kulturnih središč Avstralije – letos ga ima na skrbi naš misijon sv. Rafaela. **KONCERT se bo letos začel že prej, ob 3.00 popoldne.**

Na dan koncerta, v soboto, 2.10.2010, bo sv. maša ob 8.00 zjutraj. Večerne maše ne bo.

V NEDELJO, 3.10., bo skupna sv. maša v cerkvi sv. Rafaela ob 9.30, praznovanje sv. Frančiška in po sv. maši BBQ.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maši sta vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

Na zadnjo nedeljo v avgustu, 29.8., bo ob 2.00 popoldne vsakoletna **MAŠA NARODOV** v škofiji Wollongong. Letos jo bomo obhajali v župnijski cerkvi sv. Janeza Vianneya v Fairy Meadow. Ta cerkev bo z dovoljenjem Apostolskega Sedeža razglašena za **konkatedralo** škofije Wollongong, ker je katedrala sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu premajhna. Načrtovali so gradnjo nove katedrale, vendar je gradnja zaenkrat odložena.



Po sv. maši bodo stojnice v dvorani in kulturni program. Povabimo drug drugega, prav tako naj ne manjkajo narodne noše. Zaradi bolezni, starosti, smrti nekaterih naših članov občestva slovenski rojaki ne moremo več polno sodelovati, nekaj pa lahko še "stisnemo skupaj".

Na prvo nedeljo v oktobru, 3.10., praznujemo **40-letnico slovenskega kluba Planica v Wollongou**. Takrat nas bo obiskal tudi minister RS, predstojnik Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. dr. Boštjan Žekš. To nedeljo bo izredna sv. maša v naši cerkvi vseh svetih v Figtree ob 3.00 popoldne, po sv. maši pa bo kulturni program v dvorani in večerja.

Vodstvo kluba Planica je povabilo na slovesnost patra Cirila iz Melbourn, ki bo že med nami za koncert, da bo vodil somaševanje in pridigal.

CANBERRA – GARRAN, ACT

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 18.7., 15.8. – praznik Marijinega vnebovzetja, 19.9., 17.10., 21.11. ter 19. in 25.12.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maši bosta na redni 5. nedelji v mesecu: 29.8. in 31.10., obakrat ob 6.00 zvečer.

PERTH – OSBORNE PARK, WA

Sv. maši za slovenske rojake sta bili v župnijski cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku v nedeljo, 1.8., in v nedeljo, 8.8., obakrat ob 2.00 popoldne. Naslov: 120 Waterloo Street, Tuart Hill, WA. Letos jih je obiskal p. Darko, ki je bil tam že pred tremi leti. Rojaki ste dobili posebno pismo. Patra pa Vas posebej prosiva, da nama sporočite morebitne spremembe naslovov, telefonskih števil, elektronskih naslovov, prav tako za pokojne, da jih objavimo v Matici umrlih v Mislih.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Slovenski rojaki vabijo sorojake iz NSW, ACT, Viktorije in od drugod k **praznovanju 1. obletnice blagoslova kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley v soboto, 11.9.2010**. Slovesno sv. mašo bo vodil prof. dr. Drago Ocvirk, ki je lani blagoslovil to našo kapelico. Sv. maša bo v tamkajšnjem svetišču ob 11.00 dopoldne, nato procesija in pobožnost pri naši kapelici. **Sveta maša bo tudi v nedeljo, 12. septembra, ob 10.30 dopoldne na Klubu Lipa, Gold Coast**. Rojaki v Kraljičini deželi pa se bomo zbrali pri Božji službi na Klubu Lipa v soboto, 20.11., in zopet v nedeljo, 21.11., na praznik Kristusa Kralja, na Planinki, ko bomo šli

tudi v procesiji k tamkajšnjemu znamenju Marije Pomagaj in molili za naše rajne.

SV. KRST SO PREJELI:

ALEXANDER TERENCE SLATINŠEK, Horsley Park, NSW, sin Marka in Jennifer, rojene Stapleton, rojen 28.1.2010. Botra sta bila Darren Stapleton in Kerry Clarke. - Merrylands – Sv. Rafael, 23.5.2010.

ANNA ROSE NEMEŠ, Concord, NSW, hči Damijana in Liliane, rojene Danev, rojena 9.1.2010. Botra sta bila Robert in Diana Fisher. – Merrylands – Sv. Rafael, 6.6.2010.

PRVO SV. OBHAJILO

MATEJA KOŠTRICA, hči Jožeta in Jožice, r. Sečkar, je prejela prvo sv. obhajilo v župnijski cerkvi sv. Monike v Evattu, ACT, v nedeljo, 9.5. Letos julija je praznovala tudi svoj 10. rojstni dan. Mateja in brat Simon redno ministrirata pri naših sv. mašah v Canberri v cerkvi sv. Petra in Pavla. – ČESTITAMO! (**Foto stran 30**).

PRI SV. RAFAELU pa smo obhajali slovesnost prvega sv. obhajila v nedeljo, 1.8. Kar 6 naših otrok se je prvič srečalo z Jezusom: OWEN KOCIPER, ETHAN in DELTA McANULTY, TATJANA in MIRJANA NIKČEVIČ in KARINA WADWELL. – Čestitamo in želimo, da bi bili zvesti Jezusovi prijatelji!

NAŠI POKOJNI

MIRKO LENKIČ je umrl 31.12.2009. Rodil se je 18.10.1923 v Breginju. – Pogrebno slovo je bilo v Forest Lawn Crematorium v Leppingtonu, nato je bil pokojnik upeljen.

FRANC PADOVAN je umrl v bolnišnici v Wollongou v nedeljo, 16.5.2010. Bil je sin Giovannija in Franciške, rojene Balon, rojen na Malem Lošinj 5.6.1935. Leta 1957 je odšel v Italijo, nekaj časa prebil v kampu Altamura, 19.12.1957 pa se je v cerkvi sv. Petra v Rimu poročil z Gabrijelo Lipec iz Bača pri Knežaku. Dve leti potem sta prišla v Avstralijo. Družina je najprej živela na Botany, pozneje v Merrylandsu in nazadnje v Calala Bay, NSW. Frank je bil po poklicu mehanik. Pred dvema leti ga je dvakrat zadela kap, vendar si je obakrat opomogel. V torek, 4.5.2010, pa ga je ponovno zadela možganska kap. Krajevni duhovnik mu je podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo zanj smo obhajali v četrtek, 20.5.2010, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil pokojnik pokopan v Pinegroveu. Franc zapušča poleg žene Jelke sina Luciana, hčerko Susie in vnuke Michaela, Jessico, Isabello, Rhysa in Braddena. Frank in žena Jelka sta obiskovala krajevno cerkev sv. Mihaela. Rad je tudi molil rožni venec.

HENRIK – HENRY KAMBIČ je umrl v bolnišnici Royal Prince Alfred Hospital v Camperdownu, NSW prav tako v nedeljo, 16.5.2010. Rojen je bil 27.4.1931 v Praprošah v župniji Semič. Bil je tretji od šestih otrok Antona in Ane, r. Simonič. Kot mlad fant se je usposo-

bil za šoferja tovornjaka, nato je bil tudi županov šofer. Leta 1950 je odšel v Italijo, tri leta pozneje pa je prišel v Avstralijo in se zaposlil v Warragambi, NSW. Poročil se je z Marijo, r. Vrtelj. Poročni obred je opravil dr. Ivan Mikula. Žena Marija je leta 1991 zbolela za rakom in umrla po nekaj mesecih (27.9.1991). Henrik je bil med drugim zaposlen pri gradnji hidrocentrale pri Snowyju. Tam je ostal 2 leti. Pogrebno sv. mašo zanj smo obhajali pri Sv. Rafaelu 21.5.2010, pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu poleg svoje žene Marije. Pokojnik zapušča hčer Diano, sina Davida v Avstraliji, sorodnike v domovini, v Kaliforniji v ZDA pa živita še 2 njegovi sestri.

SREČKO SLANA je umrl v ponedeljek, 7.6.2010, v Hunter Valley Private Hospital v Newcastlu. Rojen je bil 14.11.1925 v vasi Bučečovci v župniji Križevci pri Ljutomeru kot sin Alojza in Irene Marije, rojene Kobl. Kot mlad fant je okusil strahote druge svetovne vojne, po vojni pa je, kot toliko drugih mladih fantov in deklet, odšel v Avstralijo, kamor je prispel v juniju 1949. Najprej je živel v Sydneyu, nazadnje pa v Newcastlu. V Avstriji, kjer je bil v begunskem taborišču, sta se spoznala z Anico Andrejaš in se tam tudi poročila leta 1947. Rodil se jima je sin Marijan. Srečko je bil zelo sposoben za razna dela, rad je izdeloval pohištvo, zgradil je dve hiši in je bil vedno pripravljen pomagati, kjer je bilo potrebno. V Fairfieldu je imel kavarno in restavracijo in tudi fotografski studio. Nekaj let je bil kmetovalec – farmar in uspešen podjetnik. Imel je močno željo po znanju. Poleg žene Anice zapušča sina Marijana z ženo, vnuka, brata Slavka v Mariboru. Sv. mašo za pokojnega smo obhajali pri Sv. Rafaelu na praznik Srca Jezusovega, v petek, 11.6.2010, nato je bil pokopan na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

LEOPOLDINA – LEE HERIC, rojena HECKER, je umrla 6.6.2010 v bolnišnici v Wollongongu. Rojena je bila v Nemčiji 16.9.1925. Poročena je bila z našim rojakom Stankom Hericem, ki je umrl pred nekaj leti. Družina je živela v Fairy Meadow. Leopoldina zapušča sina in njegovo družino v Nemčiji, dve sestri, ki tudi živita v Nemčiji, nečakinjo Marijo Kosi in njeno družino v Melbourneu ter sestrično v Benali. Oba z možem sta rada prihajala k našim sv. mašam v Figtree, tudi po moževi smrti je prihajala k našemu nedeljskemu bogoslužju in ostajala povezana z nami. V boleznih je prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 15.6.2010, v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Pokopana je na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

JOŽEF – PEPI MEDVED je umrl 18.6.2010 v bolnišnici Canterbury. Rojen je bil 3.2.1933 v Črni na Koroškem kot sin Gregorja in Frančiške, rojene Maze. Leta 1963 se je v Paddingtonu poročil z Alojzijo, rojeno Kordan, ki je doma z Mirne na Dolenjskem. Pepi je bil po poklicu šofer avtobusa in taksija. Dolga leta je nosil križ boleznih, zaradi gangrene je tudi izgubil obe nogi, vendar je

bolezen potrpežljivo prenašal in ostal veder do konca. Prijatelji in znanci so ga radi obiskovali. Pepi in Lojzka sta bila zelo vesela tudi obiskov župnika Toneta Vriska iz domače Črne in p. Darka. Pepi poleg žene Lojzke zapušča otroke Stanka, Sonjo, Marijo in Jožefa ter 8 vnukov, v domovini pa sestro Mojco in brata Ivana in nečake. Trije bratje pa so že pokojni. Sv. mašo zanj smo obhajali v župnijski cerkvi Lurške Matere Božje v Earlwoodu, 23.6. Pepi počiva na katoliškem pokopališču v Rookwoodu.

TONI COLNARIČ je umrl v Toongabbie-ju, NSW, v petek, 9.7.2010. Doma je bil iz Ormoža, kjer se je rodil 4.6.1944 kot najmlajši od desetih otrok Simona in Marije, rojene Vočanec. V Avstralijo je prišel leta 1963 in je delal kot gradbenik in pri cementnih delih. Cementiral je tudi dvorišče pri naši cerkvi sv. Rafaela. Leta 1979 se je pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu poročil z Jano Pašalić iz Čelebića v Bosni in Hercegovini. Poleg žene Jane zapušča hčerko Antonijo, poročeno Razboršek, in vnukinjo Emilijo, v Canberri pa bratranca Jožeta Hebarja in njegovo družino. Sv. mašo smo obhajali v hrvaški cerkvi Kraljice miru v Blacktownu v četrtek, 15.7.2010. Sv. mašo in pogreb je vodil p. Euzebije Petar Mak iz St. John's Parka, somaševala sta p. Valerijan in tamkajšnji predstojnik p. Zvonimir Križanović. Toni počiva na Božji njivi v St. Mary's, NSW.

JANKO IVAN MENIČ je umrl v bolnišnici Westmead v torek, 13.7.2010, v zgodnjih jutranjih urah. Luč sveta je zagledal 23.12.1920 v Borjani. Bil je sin Jakoba in Gizele, rojene Koren. V družini sta bila dva otroka, poleg Janka še sestra Barbara. Kot mlad fant je odšel v taborišče Farfa Sabina v Italijo, kjer se odločil za emigracijo v Avstralijo, kamor je odšel 15.4.1951. Leto prej, 1950, sta se v Italiji poročila z domačinko Katarino Cenčič iz Borjane. Najprej sta prišla v Bonegillo, odkoder so pošiljali moške na razna dela. Janka so poslali v tovarno BHP v Newcastle. Pozneje je družina prišla v Sydney in so nekaj časa živeli v samostanu sester v Rosebayu. Janko je tam delal na Waterboard-u v Sydneyu. Kasneje so kupili farmo v Scone, NSW. Leta 1970 sta Janko in Kati farmo prodala in kupila hišo v Merrylandsu. Oba sta pomagala pri gradnji naše cerkve sv. Rafaela in verskega središča in bila redna obiskovalca našega bogoslužja in prireditev in naša dobrotnika. Janko je bolehal več let, najprej je bil operiran na prostati in kasneje na črevesju, kasneje se je pridružila Parkinsonova bolezen. Zadnje leto in pol je živel v domu počitka v Parramatti. Poleg žene Kati zapušča hčerko Leanne z možem Tedom in vnuka Bricea. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 16.7.2010, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo se od njega poslovili v novi kapeli Matere usmiljenja v Rookwoodu.

CIRIL KUNSTELJ je umrl v Warramangi, ACT, v nedeljo, 4.7.2010, dan pred svojim 70. rojstnim dnem. Rojen je bil 5.7.1940 v Kranju. V Avstralijo je prišel leta

1958. Poročen je bil z Joan O'Connor, ki je že pokojna. Po poklicu je bil tiskar in je imel svojo tiskarno *Ciril's Printer*. Dolgo je bolehal na pljučih. Ciril zapušča sina Michaela z ženo Camelle in sinom Dantejem, ki živijo v Sydneyu, hčer Melito z možem Stewartom in sinom Aidenom v Canberri, brata Vlada in njegovo družino v Oatleyu, NSW, in nečakinjo Anamarijo in njeno družino v Ryde-u, NSW. Pogrebni obred je opravil domači župnik g. Anthony Frey v župnijski cerkvi Svete Trojice v Curtinu, ACT. Nato so pokojnega pospremili na Božjo njivo Woden.

OLGA STEPHANIE ŽIČKAR, rojena **HABOR**, je umrla v bolnišnici v Wollongongu 13.7.2010 popoldne. Luč sveta je zagledala 13.11.1932 v Beogradu v Srbiji. Poročena je bila s Francem Žičkarjem, ki je delal v železarni v Wollongongu. Olga je bila dolga leta cerkvena pevka v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju in dejavna članica slovenske skupnosti v Wollongongu, skrbela je za cerkveno perilo, za cvetje in krašenje, za kuhinjo v dvorani, rada se je udeleževala prireditev in se ob slovesnostih oblekla v narodno nošo. Družina je bila dejavna tudi v domači župniji St. Columbkille v Corrimalu, kjer je Olga prav tako prepevala v pevskem zboru in sodelovala v življenju občestva. Sin Andrew je naš organist in mežnar v Figtreeju, obenem pa vodi cerkveni pevski zbor v Corrimalu. Olga je bolehalo samo dva meseca. Otroci so z ljubeznijo skrbeli zanj. V boleznih je nekajkrat prejela zakramente Cerkve. Zapušča hčer Kristine ter sinove Johna, Freda in Andrewa, v Coomi sestro Josie Bresnik in družino in v Canberri sestro Amalijo in družino. Mož Franc je umrl že leta 1978. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v domači župnijski cerkvi v Corrimalu v torek, 20.7.2010. Sv. mašo in pogreb je vodil domači župnik g. Graham Schmitzer, somaševali so pater Darko, p. Valerijan in g. Edi Sedevec. Po sv. maši smo jo pospremili na staro pokopališče Wollongong.

JOŽE ŠUSTER je umrl v domu počitka Northmead v soboto, 17.7.2010 zvečer. Rojen je bil 22.3.1926 v Kabloju pri Celju kot osmi od desetih otrok Ivana in Marije, rojene Rozman. Doma se je izučil za mizarja. Leta 1954 se je v St. Mary's poročil z Matildo Menhart, ki je doma iz Maribora. Poleg nje zapušča sina Stevena z ženo Ireno, sina Johna z ženo Carlyne, vnuke Hanno, Aleca, Emmo, Karla in Davida, sestro Jožefo v Avstraliji in sestro Anico v Sloveniji. Bil je dolga leta pevec v moškem pevskem zboru Kluba Triglav, nato pa pri našem mešanem cerkvenem pevskem zboru pri Sv. Rafaelu v Merryland-su. Naši ljudje se ga radi spominjajo po zelo lepem glasu. Na Triglavu je bil tudi član odbora. Zadnja leta

je zaradi bolezni bival v domu počitka, najprej v Greystanesu, pozneje v Constitution Hill v Northmeadu, kjer ga je žena Matilda obiskovala vsak dan. V krogu svojih najdražjih je tudi sklenil svoje življenje. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 23.7.2010, pri Sv. Rafaelu v Merryland-su, pri sv. maši je pel naš pevski zbor. Pokojnemu so spregovorili s slovo njegovi vnuki in predsednik Kluba Panthers Triglav Peter Kroke. Jože počiva na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

Izgubili smo še enega prijatelja

Zdi se nam, da smo ga že vedno poznali, našega prijatelja Jožeta, saj je bil del našega življenja že odkar smo prišli v Avstralijo. Tisti, ki so se zbrali v davnih začetkih naše slovenske skupnosti v St. Mary's, so ga mogoče poznali najbolje, saj je bil eden od mladih Slovencev, katere je domotožje potegnilo v družbo drugih Slovencev in skupno so se zbirali ob neformalnih prireditvah, zabavah, družabnih tekmovanjih. Nekaterih imena so že vtonila v pozabo, tako dolgo je že od tega in samo na starih slikah v arhivu še vidimo obraze, ki so organizirali takratno slovensko skupnost v St. Mary's. Jože in soproga Matilda sta bila povsod zraven pri takratnem družabnem življenju, prijazna, nasmejana in vedno pripravljena pomagati.

Ko je obisk Slovenskega okteta v Klubu Triglav dal pobudo za ustanovitev moškega pevskega zboru, je bil Jože Šuster eden od prvih, ki se je prijavil. Tudi mnogi drugi so se prijavili, nekateri z lepimi glasovi in poslušom, drugi z veliko voljo in veseljem, le z malo manj sposobnosti in takim je takratni pevovodja Boro Šedelbauer rekel, naj malo bolj potihem pejejo. Jožetu tega ni bilo treba, njegov čisti tenor je bil vedno v veselje poslušalcem in s pevskim zborom Triglav je nastopal vsa leta, na prireditvah v klubu, v drugih klubih, na etničnih festivalih in tudi v Opera House in na radiu SBS. V posebno veselje je bilo Jožetu, ko je bil zbor povabljen na koncertno turnejo v domovino, kjer so nastopili najprej na množičnem srečanju pevskih zborov iz domovine in izseljenjskih krajev, potem pa tudi na večjem številu koncertov po Sloveniji in celo v Celovcu

v Avstriji. Jože je pogosto pel solo, kadar je bilo potrebno in še sedaj mi zveni v spominu njegova »Ankooo, Ančiceeee, dušo in srce mojee!«

V tem času je prevzel tudi nalogo blagajnika v odboru Kluba Triglav in kot vse drugo, je tudi to nalogo opravljal vestno in natančno. V tistih časih so bili pogosto sestanki burni in glasni, a Jože je bil

Jože in Matilda Šuster med prijatelji.



vedno miren in nasmejan, vedno pripravljen z lepo in prijazno besedo za vsakega. Ko se je število pevcev v zboru začelo zmanjševati in so ostali brez pevovodje, se je preostala majhna skupina pevcev pod vodstvom sestre Francke Žižek pridružila cerkvenemu pevskeму zboru in še nekaj let nastopala posebej kot Moški pevski zbor Triglav, medtem, ko so preostali čas prepevali v cerkvenem zboru. Posebno so se izkazali pri pogrebih s posebnim programom pesmi kot so »Vigred se povrne« in »Ultima in mortis hora«.

Matilda je bila slabega zdravja in nihče ne bi pričakoval, da bo Jože tisti, ki ga je zadel usodni udarec – Alzheimerjeva bolezen. Čeprav je začel bolj in bolj pozabljati, so mu pesmi še vedno ostale v spominu in s pomočjo dobrega prijatelja, sedaj že tudi pokojnega Rudija Jaksetiča, je še vedno redno prihajal na pevske vaje in

na nastope, dokler ga bolezen ni dokončno premagala in se je moral preseliti v dom, kjer morajo bolniki s tako boleznijo biti pod stalnim nadzorom, da se ne izgubijo. V starosti 84 let ga je Bog poklical k sebi in v petek, 23. julija 2010, smo ga pospremili na slovensko pokopališče v Rookwoodu, kjer že počiva precejšnje število njegovih prijateljev iz moškega pevskega zboru Triglav.

Kako zelo ga pogrešamo: pevci na koru, katerim je bil vsem dober prijatelj, verniki v cerkvi, kjer zelo manjka njegov lepi glas v pesmi, predvsem pa njegova družina, žena Matilda, ki ga je vsak dan obiskovala v domu, oba sinova, Stephen in John z družinama, vnuki, katerim je bil nad vse ljubeč in ljubezniv stari ata in ne nazadnje prijatelji iz Kluba Triglav, ki smo vedno cenili njegovo pametno in prijazno besedo in pripravljenost pomagati. Bil je resnično DOBER ČLOVEK! **Martha Magajna**

Življenje in praznovanja pri SD Sydney

Poroča predsednik Štefan Šernek

V nedeljo, 25. maja 2010, je bilo zelo živahno na našem društvu. Imeli smo redno zabavo s plesom. Bilo nas je več kot 300 udeležencev. Čestitke za tako uspešen dan in napredek društva.

V Merrylandsu je bil **krst Alexandra Terence SLATINŠEK** in nato popoldne krstitev v našem društvu v veselju, da je mladi Alexander postal kristjan. Čestitamo staršem in starim staršem in vsej Slatinškovi družini in želimo, da bi novi krščeneec zrastel v velikega moža in delil srečo in ljubezen svojih staršev. Ta dan so praznovali tudi **družina KONDA, sorodniki in prijatelji birmanca**. Odbor SDS čestita staršem, botrom, starim staršem, sorodnikom in prijateljem ob veselih dogodkih krsta in svete birme.

Naslednjo nedeljo, 30. maja 2010, je praznovala svoj **80. rojstni dan gospa VIOLETA ULE**. V veselju razpoloženju, ob dobri kapljici in odlični hrani so ji čestitali mož, otroci in vnuki ter številni prijatelji. Zapeli smo ji "Vse najboljše za rojstni dan" in bil je veseli popoldan. Tudi naplesali smo se. Bog Te živi, Violeta!

V nedeljo, 6. junija 2010, sta **Daniel in Lili NEMEŠ** prinesla h **krstu njunega drugega otroka, hčerko ANO**. Nato je bilo kosilo na SDS. Čestitke staršem, botrom, starim staršem in vsem, ki ste z njimi praznovali od odbora SDS z željo, da bi Ana zrasla v veliko punco in dekle v ponos svo-



John Cvetkovič, čestitamo!

jim staršem in starim staršem. Posebne čestitke našemu odborniku in kuharju Jožetu Nemeš in njegovi ženi Micki. Bog vas živi!

JOHN CVETKOVIČ je praznoval svoj visoki jubilej, 90. rojstni dan, v nedeljo 13. junija 2010, na našem društvu z družino in prijatelji.

SDS in odbor jima želi še na mnoga srečna zdrava leta v krogu najdražjih, da bi lahko skupaj praznovali tudi 100. obletnici. "Kol'kor kapljic, tol'ko let, Boga vama daj na svet živeti!"

Proslavo samostojnosti Republike Slovenije smo praznovali 27. junija. Sveta maša je bila pri kapelici Marije Pomagaj v parku SDS ob 11.30 dopoldne. Maševala sta patra Darko in Valerijan. Hvala Bogu, da se nas je usmilil - imeli smo lepo sončno nedeljo. Pater Valerijan se ni najboljše počutil pa je vseeno somaševal. Našemu vabilu k udeležbi svete maše se je odzvalo 110 članov. So me res presenetili. Kapelica in oltar sta bila vsa v cvetju kot še nikoli. Okrasili sta Ana Šernek in gospa Truden. Prisca hvala našim ženam, patrom in vsem vam, dragi prijatelji, ki ste sodelovali pri sveti maši pri kapeli Marije Pomagaj na SDS.

Po sveti maši smo imeli kosilo, program in zabaval nas je ansambel Veseli Gorenjci. Naši kuharji so bili zelo zaposleni v kuhinji. Ljudje so se valili v jedilnico z vso paro. Res se je vse malo zavleklo in ljudje

so bili že zelo lačni. Tudi ta dan smo imeli praznovanje rojstnega dne naše članice. Na žalost so morali naši posebni gostje malo počakati, da so bili postreženi. Se opravičujem.

Program je bil zelo pester. Predsednik Štefan Šernek je pomiril publiko in pozdravil v imenu odbora vse navzoče, Rebeka Keen je zapela slovensko in avstralsko himno. Sledil je govor o dnevu samostojnosti Republike Slovenije.

Program so oblikovali z recitacijo: Danica Petrič - *Mir*, avtorica Ivanka Škof; Perina Keen – *Se vprašam*, avtor Janez Medvešček; Zora Johnson – *Sedmi dan*, avtor Janez Medvešček; naša mlada bratec in sestra Koštrica iz Canberre sta zapela nekaj domačih pesmi in Simon je še zaigral nekaj poskočnih domačih melodij na harmoniko. Čestitamo nastopajočim za odličen in pester program. Zahvalo vsem je izrekel predsednik Štefan. Sledil je ples ob zvokih ansambla Veseli Gorenjci. Imeli smo zelo uspešno popoldne, proslavo in zabavo v čast RS. Dvorana je bila do zadnjega kotička zasedena. Vsem navzočim se iskreno zahvaljujem za tako uspešen dan.

Hvala tudi Igralski skupini iz Melbourn, iz slovenskega verskega središča Kew, ki je nastopala v Merrylandsu. Bilo je zelo lepo. V nedeljo popoldne smo jim postregli z domačo hrano in krofi na našem društvu. Imeli smo nepozaben dan z rojaki iz Melbourn. Še pridite in nas obiščite, naš edini slovenski dom v Sydneyu. Hvala za zahvalno kartico, ki ste nam jo poslali.

V torek, 29. junija, smo organizirali Slovenski večer z večerjo, glasbo in plesom za Lions klub iz Slovenije in drugih držav Evrope.



Organizatorji iz Slovenije so: Anton Hrvatič – Governer, Marko Vidnjevič in Andrej Grobler. Prišlo je okoli 50 članov iz Evrope, naši gostje organizacij iz Sydneya in ostali člani naše skupnosti. Skupno okoli 135 udeležencev. Muzikantje smo bili: Štefan Šernek in Pavle iz Alpskih odmevov, Vladota in kitarista iz The Masters. Naši obiskovalci iz Evrope so bili navdušeni in ponosni na nas Slovence v Sydneyu. Opisali so nas, da smo vljudni, prijazni ljudje in, da imamo odlično hrano, domačo muziko in prekrasen dom, ki je lahko res ponos nas vseh.

Hvala rojakom iz Slovenije za tako lepe besede. Hvala pa tudi našim kuharjem in kuharicam za dobro hrano ter seveda glasbenikom, ki nas vedno radi razveselijo. Slovenske goste so do Opera House v Sydneyu ta večer spremljala Simon Koštrica iz Canberre s svojo harmoniko ter Marko Vidnjevič s harmoniko društva. Ura je bila že pol ene zjutraj, ko smo zaprli vrata društva in se tudi mi odpravili domov na zasluženi počitek. Zahvala vsem odbornikom za sodelovanje.



Obisk Igralske skupine iz Kew, Melbourne

Igralska skupina iz Kew je v začetku junija obiskala Merrylands komedijo v dveh dejanjih "Poročni list". V dvorani verskega središča Merrylands so nastopili v soboto zvečer po sv. maši in v nedeljo opoldne po jutranji sveti maši. Pod vodstvom režiserk Drage Gelt in Ljubice Postružin so pripravili lahkotno komedijo, ki je gledalce navdušila in razveselila. Velik del igralcev so bili iz druge generacije slovenskih priseljencev, ki jim slovenščina ni vsakdanji jezik in zato zaslužijo še posebno pohvalo, da so svoje vloge predstavili tako gladko in tekoče. Tudi scena je bila pripravljena moderno in zanimivo s kombinacijo zaves in pohištva, tako, da sploh nismo pogrešali kulis, kot smo jih bili navajeni.

Hvala lepa, Slovenci iz Melbourne, za lepo doživetje!



Poročilo o svetovni Lions konvenciji, Sydney 2010

V Sydneyu je med 28. junijem in 2. julijem 2010 potekala svetovna lions konvencija, na kateri je bila prisotna tudi dvajsetčlanska slovenska delegacija. Pretežni del slovenskih lionsov je z brniškega letališča odpotovalo že 24. 6. v organizaciji potovalne agencije Okarina in liona Boruta Šraja.

Zaradi priprav in drugih obveznosti smo nekateri prispeli v Sydney že nekaj dni pred pričetkom konvencije in vzdušje ob prihodu je bilo naravnost fantastično, vse v znamenju lionizma. Tako smo že na letališču lahko opazili napise na transparentih in zastavah, ki so oznanjali svetovno lions konvencijo. Avstralski lionsi so poskrbeli, da so na vsaki pomembni točki imeli predstavnike, ki so nas usmerjali in nam dajali informacije. Organiziran je bil poseben prevoz na določenih relacijah in skoraj ni ga bilo v mestu, ki nebi vedel za Konvencijo.

Že v soboto, 26. 6., smo pričeli z postavitvijo stojnice v Konvencijskem centru, pri čemer so nam pomagali še uslužbenci avstralske turistične agencije Beyond Slovenia. Za gradivo na stojnici je poskrbela STO v času trajanja konvencije, pa je informacije o Sloveniji posredovala prej navedena agencija. Zanimanja za Slovenijo je bilo veliko in izkazalo se je, da je bila organizacija in postavitve stojnice upravičena.

V nedeljo, 27. 6., smo se s pomočjo g. Andreja Groblerja (v Avstraliji živečega Slovenca), odpeljali v Slovensko društvo Sydney, kjer smo se dokončno dogovo-

rili o protokolu za Slovenski večer, napovedan za torek, 29. 6., ob 18.00 uri. Priznati je treba, da so nas v društvu prisrčno sprejeli in da so bili navdušeni nad idejo, da Slovenski večer organiziramo prav pri njih. Prijaznost in volja za sodelovanje sta obetala prijeten večer. Naslednji dan (28. 6.) so organizatorji (Lions clubs International) poskrbeli za registracijo delegatov z vsega sveta in tako se je uradno pričela Konvencija, kljub temu, da so že nekaj dni prej potekala predavanja za nove guvernerje in druge funkcionarje. Tega dne so pričele delovati tudi različne komisije, ki so formirane predvsem za volitve na konvenciji in delovanje LCI. V Konvencijskem centru Sydney so potekala tudi vzporedna predavanja na različne teme in za spremljevalce delegatov je bil organiziran animacijski program, oziroma ogledi mesta in koncertov.

V torek, 29. 6., je po ulicah Sydneya potekala **parada narodov** in slovenski distrikt je zastopalo skoraj trideset oseb, med katerimi je bila tudi družina Koštrica iz Canberre. Lion Marko Vidnjevič in Simon Koštrica sta igrala na harmoniki, sestra Mateja pa je s pomočjo ostalih prepevala slovenske pesmi. Oba mlajša člana družine sta bila napravljena v slovensko narodno nošo in tako je bil še dodatno popestren videz naše skupine. Na paradi je sodelovalo preko sto skupin držav udeleženk konvencije, ki je potekala vse od Hyde Parka do znamenite

operne hiše. Gledalcev, fotografov in reporterjev je bilo izjemno veliko, kar je kazalo na veliko zainteresiranost javnosti za ta lionistični dogodek nasploh. Istega dne smo slovenski lionsi pripravili **Slovenski večer** za povabljenе lionse (udeležence na konvenciji) in Slovence, ki živijo v Avstraliji. Dobrodošlico v Slovenskem društvu in Avstraliji sta nam izrekla predsednik g. Štefan Šernek in častni generalni konzul Slovenije v Avstraliji, g. Alfred Brežnik. Lionse in druge goste so z govori pozdravili še: Anton Horvatič (guverner), Janez Bohorič (PGD) in Ernst Muesil (PID). Za prijetno plesno glasbo je ob dobri večerji poskrbel ansambel Štefana Šerneka ml., program pa je povezovala Tania Smrdel, sicer novinarica na radiu SBS, zadolžena za slovenski program v Sydneyu. Večer, na katerem je bilo prisotnih preko sto gostov, se je razvil v prijetno atmosfero in razpoloženi smo se po zaključku vrnili na »začasna« domovanja. Prva plenarna seja, ki je sledila naslednjega dne, se je



Slovenska delegacija v Sydneyu.

Slomškova šola Excursion

On Sunday the 30th of May, the children and parents of the Slomškova šola, Kew, went for an excursion to the Ian Potter Children's Garden, which is in the Botanical Gardens. We got to see all of the children's garden, as well as learning lots of new words in Slovenian. My favourite part was playing pole chasey in the bamboo forest. We even learnt a fun song in Slovenian without the parents knowing! I think everyone enjoyed the excursion and learnt lots of new words. We wish it could have lasted longer. Thankyou to Veronica, our teacher, for a very special 'Slovenian excursion'!

Fotografija je na strani 59.

Amelia Miklavec

odvila pred nekaj tisoč prisotnimi. Ob tem smo res lahko začutili, kako mogočna je naša svetovna humanitarna organizacija, ki šteje skoraj milijon štiristisoč članov. Popoldan smo se odpravili na ogled znamenite plaže Bondi in ob sončnem zahodu smo lahko opazovali deskarje na morju in nekaj pogumnih kopalcev, ki so se kopali v topli vodi, ki je tistega jesenskega dne imela še dobrih 19 stopinj Celzija, medtem ko se je zunanja temperatura že spuščala proti 15 stopinjam. Druga plenarna seja je potekala 1.7. in na njej so se prestavili kandidati za mednarodne direktorje in med njimi lion **Janez Bohorič, ki je bil v petek, 2. 7. 2010, izvoljen za mednarodnega direktorja za področje Evrope.** S tem je bila za slovenski lionizem dosežena najvišja amplituda delovanja v okviru LCI. S ponosom in veseljem smo opazovali razglasitve izida volitev. Zaključni ceremonial v Sydney Entertainment Centru je bil povsem v režiji novega mednarodnega predsednika LCI (Sid L. Scruggs III.), ki prihaja iz Amerike.

Popoldan smo se nekateri, ki smo še nekaj dni ostali v Sydneyu, poslovili od večine slovenskih delegatov in članov družin, ki pa so nadaljevali turistično popotovanje po Avstraliji. Ostali pa so naredili turo do Cairnsa, od koder so prileteli nazaj v Slovenijo. Za nami je torej ena najuspešnejših mednarodnih konvencij in lahko bi še pripisali, da je to krona ob obletnici dvajsetletnega delovanja lionizma v Sloveniji. Za uspešno izvedbo in nastop v Sydneyu se moramo najprej zahvaliti vsem, ki so sodelovali v organizaciji obiska konvencije, takoj za tem pa seveda vsem, ki so se konvencije tudi udeležili. Posebna zahvala gre še slovenski skupnosti v Avstraliji in vsem sponzorjem, ki so prispevali materialna in denarna sredstva za obisk konvencije v Sydneyu.

Marko Vidnjevič



Družina Koštrica iz Canberre s patrom Darkom.

Iz kluba Triglav - Panthers

Piše Martha Magajna

OBISK 'REPTILE PARKA'

PRI GOSFORDU V MESECU MAJU 2010

Imeli smo srečo, da je bilo po celem tednu deževja nad vse lepo in sončno vreme, bolj podobno sončnemu majskemu dnevu doma v Sloveniji.

Kadar sliši človek ime 'Reptile Park', si predstavlja, da bo videl tam samo kače, krokodile in kuščarje in nič drugega. Ni res! V lepo urejenem živalskem vrtu se vidi tudi veliko drugih zanimivih živali, največ takih, ki jim je domovina Avstralija, pa tudi drugih.



V Fagan Parku.



Ob vstopu v Reptile Park so nam v jedilnici na prostem najprej postregli s kavo ali čajem in odličnimi svežimi 'scons', še toplimi, ravno iz peči in nanje smo lahko naložili po želji jagodno marmelado in svežo stepeno smetano - Ummm, jam! Zatem so nam dali zemljevid živalskega vrta in vrečko hrane za živali. Na prijetni ograjeni livadi so nas pričakali kengeruji vseh barv in velikosti, emu-ji in race ter druge pernate živali, za katere niti nisem sigurna, kako se imenujejo. Vrečke so bile kmalu prazne in nadaljevali smo pot do ograd z wombati, želvami vseh velikosti, kuščarjev od najmanjših pa vse do ribnika s krokodili, velikih kletk s koalami, 'tasmanian devils', s papigami vseh barv pa do vhoda skozi usta ogromnega krokodila v klimatizirane prostore, kjer stanujejo kače in pajki. Brrrrr!

Po obisku Reptile parka smo obiskali še Winter Park, kjer pripravljajo čokolado in kozarce medu, zraven pa tudi marmelade in paradižnikove omake, ki imajo okus, kot da jih je pripravila stara mama v davnih časih v naši stari domovini. Po kosilu v klubu v Gosfordu smo se odpravili proti domu.

"GOLDEN LOG" V JUNIJU

V mesecu juniju smo najprej obiskali Fagan Park pri Galstonu, pravi raj za družinske izlete, z ribnikom, nasadi in velikim prostorom z BBQ pripravami, paviljoni in mizami. Za kosilo smo se ustavili v "Burning Log" - gledališki restavraciji, kjer so nam poleg okusnega kosila postregli še z zabavnim programom pesmi in šaljivih skečev. Na poti domov smo se ustavili še v rastlinjaku Swanes v Duralu, katerega posebnost so posebno številne vrste vrtnic in drugega cvetja.

**Pred odhodom
iz Reptile Parka domov.**

KRIŽARJENJE PO ZALIVIH "SYDNEY HARBOUR"

V juliju smo se najprej ustavili za jutranjo kavo in pecivo v japonskih vrtovih v mestecu Auburn in večina izletnikov je bila presenečena, da se praktično sredi mesta najde tako lepa oaza miru in lepote. Pot smo nadaljevali v mesto, kjer smo se v Darling Harbour vkrcali na ladjo "Rhythmboat" slovenskega rojaka Alana Berkopca. Po nekajurnem križarjenju po morju so nam postregli zokusnim kosilom po izbiri, nas zabavali z živo glasbo, poleg tega pa nas je razveselil mladenič, ki nas bi z izgledom in žametnim glasom skoraj prepričal, da je Elvis Prestley še vedno med nami. Navdušeni in zadovoljni smo se pod večer vrnili domov.

BALINANJE V KLUBU TRIGLAV: POKAL DNEVA DRŽAVNOSTI 2010

Kakor vsako leto, ko se bliža dan praznika državnosti Republike Slovenije, balinarji Triglava povabijo balinarje ostalih slovenskih klubov na tekmovanje za pokal Dneva državnosti Republike Slovenije. Vabilu so se poleg triglavskih balinarjev odzvali balinarji Slovenskega društva Sydney in Kluba Planice Wollongong; za balinarje iz Canberre pa je bilo v zgodnjem zimskem jutru prehladno in predaječ. Tekmovalna moštva so bila izžrebana mešano iz vseh treh klubov in zmagovalci so bili: Prvo mesto: Tone Uršič - Triglav in Jože



Vinko Ovijač (desno)
s sorodnikoma iz domovine
Marjanom in Manico Kastelic.

Železnik - Planica Wollongong. Drugo mesto: Karlo Lenarčič -Triglav, Emil Hrvatin - Triglav in Jože Markočič – SDS. Tretje mesto: Miro Smrdel in Mirko Kalac - oba SDS. Četrto mesto: Albin Sedmak, Ivanka Gerdevič – Triglav.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2010

V okviru praznovanja dneva slovenske državnosti Klub Triglav Sydney vsako leto organizira podelitev priznanj za delovne Slo-

vence iz različnih slovenskih organizacij v NSW za preteklo leto, v tem primeru za leto 2009. Pripravljani odbor, sestavljen iz zastopnikov vseh slovenskih organizacij, je izbral Slovence, ki so se odlikovali v preteklem letu s pridnim delom v krogu svoje ožje ali širše organizacije, nekateri pa tudi za svoje življenjsko delo v slovenski skupnosti.

Letošnja svečanost »SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS« je bila posvečena vsem našim frančiškanskim patrom, sestram in duhovnikom, ki so zvesto služili Bogu in slovenski skupnosti v preteklih 60 letih. Slovenska skupnost jim dolguje večno hvaležnost, da so s svojim delom pomagali ustvariti, oblikovati in negovati našo duhovno in kulturno zavest slovenske skupnosti v naši novi domovini pod Južnim Križem.

Naši frančiškanski patri v Sydneyu od leta 1951 do danes so: Pater Klavdij Okorn, p. Beno Korbič, p. Rudolf Pivko, p. Bernard Ambrožič,

p. Odilo Hajnšek,
p. VALERIJAN JENKO OAM,
p. Lavrencij Anžel, p. Janez Tretjak, p. Ciril A. Božič,
p. Tomaž Menart, p. Metod Ogorevc, p. Filip Rupnik,
p. DARKO ŽNIDARŠIČ.
Škofijska duhovnika:
g. dr. Ivan Mikula,
g. EDVARD SEDEVČIČ.
Sestre frančiškanke:
s. Ksaverija Jerebic,
s. Hilarija Šanc, s. Mirjam

**Zmagovalci
prvih štirih mest.**





Predsedniki slovenskih organizacij v NSW:
Ivan Rudolf - Wollongong, Maria Grosman -
Newcastle, Peter Krope - Triglav Panthers,
Štefan Šernek – SDS.

Horvat, s. Marija Kadiš, s. Francka Žižek.
 V naši brošuri, ki smo jo izdali posebej za to priložnost, pa smo naštelj imena vseh, ki so delovali v Avstraliji.

V Klubu Triglav smo se zbrali v nedeljo, 20. junija 2010, da bi proslavili slovenski narodni praznik in z nami so se zbrali uspešni kandidati, njihove družine in prijatelji. Prireditev je še polepšal deklški pevski zbor 'Južne Zvezde', ki je poleg slovenske in avstralske himne zapel še dve lepi pesmi, posebno presenečenje pa so bili plesalci 'GGY plesne šole' z ognjevitim programom španskih in južnoameriških plesov.



DOTACIJE ZA SLOVENSKO SKUPNOST
 V okviru proslave slovenske državnosti so bile podeljene tudi vsakoletne dotacije, s katerimi Klub Triglav Panthers podpira slovensko arhivsko organizacijo HASA NSW in tiskovni sklad slovenske revije Misli. V imenu obeh sta denar sprejela Martha Magajna za HASA NSW in g. Eddie Sedevčič za tiskovni sklad »Misli«.

Letošnji nagrajenci so bili:

1. ANDREW ŽIČKAR - Slovenian Outstanding Volunteer of the Year for Planica Wollongong.
2. MARGARET HATEŽIČ - Slovenian Outstanding, Senior Citizen of the Year for Planica Wollongong.
3. CILKA PRINČIČ - Slovenian Outstanding, Volunteer of the Year – Newcastle.
4. ROBERT FISHER – Slovenian Outstanding Volunteer of the Year SD Sydney.
5. HERMAN ŠARKAN – Slovenian Outstanding Senior Citizen of the Year - Versko središče Merrylands.
6. TEJA IN IVO BAVČAR – Slovenian Outstanding Volunteers of the Year v verskem središču Merrylands.
7. TANJA SMRDEL – Australian Slovenian Achievements.
8. KARLO SAMSA - Slovenian Life Time Achievement Award, Triglav. ANDREW ŽIČKAR, NSW Slovenian Outstanding Volunteer of the Year 2009, Planica Wollongong.

Slovenski nagrajenci za leto 2009: sedijo z leve: Cilka Prinčič, Ivo in Teja Bavčar, Herman Šarkan. Stojijo z leve: Robert Fisher, Tania Smrdel, Karlo Samsa. Na fotografiji manjkata nagrajenca iz Planice Wollongong. Gospa Margaret Hatežič okleva po težki bolezni in je morala takoj po prejemu priznanja zapustiti svečanost, medtem, ko je bil Andrew Žičkar zadržan zaradi bolezni v družini in je v njegovem imenu sprejel priznanje g. Ivan Rudolf, predsednik kluba Planica Wollongong. Plaketi s priznanjem sta bili podeljeni obema nagrajencema iz Wollongonga nekaj tednov kasneje na svečanosti pri popoldanski sveti maši v cerkvi vseh svetih v Figtree.



ANDREW ŽIČKAR je eden od mladih avstralskih Slovencev druge generacije, ki jih naša skupnost nad vse potrebuje: združuje spoštovanje do slovenske zgodovine in tradicij z poznavanjem moderne tehnologije in je tudi pripravljen uporabiti to svoje znanje za dobro slovenske skupnosti v Wollongongu. V ta namen je pripravljen darovati skupnosti svoj čas, trud in znanje, kar ima neizmeren pomen za Slovence v Wollongongu.

Andreju je umrl oče, ko je bil star 12 let in mati je ostala sama s štirimi otroki. Andrej je obiskoval slovensko šolo, ki jo je vodila obiskujoča sestra Mirjam. Bil je tudi član mladinskega pevskega zbora "Zlati glas". Leta 1979 je začel igrati klavir pri slovenski službi božji v Villa Maria v Wollongongu in to nadaljuje še vse do danes v slovenski cerkvi v Figtree. Pomaga tudi patrom, kadar je treba, skrbi za cerkev in okolico, zadnja štiri leta je bil tudi član odbora Kluba Planica Wollongong. Je dober organizator in rad prevzame skrb za obiskovalce in klubske prireditve in je vedno na razpolago, kadar je treba. V zadnjem času imel še dodatne skrbi zaradi težke bolezni njegove matere Olge, ki jo je pred kratkim Gospod rešil trpljenja in jo vzel k sebi.

Naše iskreno sožalje, Andrej!
**MARGARET HATEŽIČ, NSW
 Slovenian Outstanding Senior
 Citizen of the Year 2009,
 Planica Wollongong.**

Margaret Hatežič roj. Mali je bila doma iz Maribora v Sloveniji in je



**Margaret Hatežič
 in Andrew Žičkar.**

kmalu po vojni z družino prišla v Avstralijo. Cela družina se je hitro vključila v Slovensko društvo "Danica" v Wollongongu. Leta 1965 je poročila Marjana Hatežiča. Imela sta dve hčeri, ki sta ju vzgojila v slovenskih tradicijah, s slovensko šolo in slovensko besedo v domači hiši. Po ustanovitvi kluba "Planica" je Margaret nadaljevala z delom v slovenski skupnosti in medtem, ko sta hčerki sodelovali pri slovenskih prireditvah in nastopih, je bila Margaret najprej blagajničarka in nato klubska tajnica v klubu Planica, vse do leta 2009, ko je morala prenehati z delom zaradi slabega zdravja. Margaret je začela tudi s slovenskim arhivom na področju Wollongonga in se je v ta namen udeležila arhivarskega seminarja v Sloveniji.

Ko je cerkev Vseh svetnikov leta 2008 slavila 25-letnico obstoja, je Margaret zbrala in uredila knjigo "V zavetju Vseh svetnikov", s slikami in besedo je predstavila zgodovino cerkve in vseh

ljudi, ki so bilo v preteklih 25 letih povezani z njo. Knjiga, delno v slovenščini in delno v angleščini, z velikim številom zgodovinskih slik, je bila velik uspeh slovenskih zgodovinarjev med Slovenci v domovini in med izseljenci. Margaret Hatežič je dobra, zavedna Slovenka, ki nikoli ni pozabila svojih korenin. S svojim delom v društvu Planica in z zbiranjem in ohranjanjem slovenske zgodovine v Avstraliji je napravila neizmerno delo za slovensko skupnost in res zasluži naše spoštovanje in priznanje.

BALINARJI V KLUBU TRIGLAV: POKAL DNEVA DRŽAVNOSTI 2010



IZ Kraljičine dežele - QLD

Piše Mirko Cuderman

MISLI nam vedno prinesejo dosti lepega in zanimivega. Vesel sem bil dopisa "Samo Bog je lep" profesorja g. Draga Ocvirka iz Salomonovih otokov, saj me je tudi med ostalim spomnil na leto 1970 - na moje šestmesečno delo pri konstrukciji rudnika bakra v Bougaiville, ki spada v isto področje. Gospod Drago je tudi lepo opisal dogodke ob novi kapelici. Hvaležen sem bil tudi g. Jožetu Košoroku, da je tako lepo razložil svoje spomine "Slovenci v Brisbanu" na začetno dobo snovanja brisbanske slovenske skupnosti, kakor tudi Cilki Žagar za njen dopis "Kobilica in mravlja", saj v njem prepričljivo prikaže življenje in značaj avstralskega sodobnega človeka.

Tukaj nadaljujemo s tradicijo društvenih prireditev – predvsem rednih društvenih piknikov. Pri društvu Planinka je vsako prvo in drugo nedeljo v mesecu, na naslovu 146 Redland Bay Road, Cornubia.

Poleg tega se nas je skromno število rojakov zbralo tudi pri vsakoletni brisbanski telovski procesiji – Corpus Christi procession, ki jo je vodil pomožni škof Jožef Oudeman. Ta lepa tradicija je vsako leto številnejša z verniki iz Brisbana in okolice. Tam se Slovenci predstavimo z bandero Marije Pomagaj. Letos je bandero Marije Pomagaj nosil Jože Gjerek – graditelj kapelice v Marijini dolini. Fotografijo z našim bandero je objavil tudi tukajšnji tednik *Catholic Leader*.

V soboto, 3. julija 2010, se je društvo Planinka odzvalo vabilu pri Multicultural Logan festivalu in sodelovala s svojo stojnico, kjer so obiskovalcem predstavili Slovenijo, naša ročna dela in jim tudi postregli s slovenskim pecivom. Pri tem so sodelovali v narodnih nošah predsednik Vladimir Langeršek, Milena Langeršek, Zofija Durič, Marija Tomas in Mojca Cvetkovič, ki je ob tej priliki predstavila slovensko pitno vodo Costello.

Bili smo zelo uspešni, saj smo lepo predstavili Slovenijo in prodali vse, kar smo nudili obiskovalcev, mi je z veseljem razložila Milena Langeršek. V sklopu Art and Friendship prireja Logan Open Studio večdnevne razstave ročnih del v okolju tukajšnje občine, kjer bo tudi razstava v dvorani društva Planinke v soboto 24. julija, kamor so vabljeni k sodelovanju vsi naši umetniki in umetnice domači umetnin.

Na prvo nedeljo v mesecu juliju smo dobili obisk slovenskega duhovnika patra Darka, ki je za tukajšnje rojake daroval slovensko sveto mašo v dvorani društva Planinke. Karel Knap je pripeljal patra Darka in tudi gosta iz Slovenije, g Miha Kodermana, na društvo Planinka. Že rano zjutraj je peljal oba na ogled kapelice Marije Pomagaj v Marijino dolino. Pater nas je v pridigi posvaril, naj vidimo in cenimo duhovne vrednote in duhovno bogastvo katoliške Cerkve in ne samo gledati materialnost. Prav je, da cenimo ogromno dobrega dela, ki ga storijo številni duhovniki za dobrobit skupnosti in cerkvenega občestva in ne nasedati medijem, ki največkrat poročajo samo negativne stvari. Po maši smo se spomnili tudi 19. obletnice samostojne Slovenije. S patrom Darkom smo nazdravili naši rodni domovini in zapeli Zdravljico. Spregovoril je tudi naš gost iz Slovenije Miha Koderman, ki se zanima za slovenske rojake in organizacije v Avstraliji in vodi znanstveno spoznavanje etničnega turizma v okviru Univerze na Primorskem. Za konec nam je Vika Gajšek deklamirala svojo pesem o



Slovincih in njihovih narečjih. Naj še dodam, da je 25. junija že prva obletnica, odkar nam po zaslugi Ivana Pišotka v mestu Blackwater plapola tudi slovenska zastava skupno z zastavami drugih narodov.

Pater Darko in Miha Koderman (na fotografiji desno) sta se nato podala v planine na Mount Mee. Miha je z zanimanjem pregledoval arhivske dokumente in mi tudi marsikaj pomagal z naveti pri računalniku, saj je on pravi mojster v tej stroki. Veseli me, da je zanimanje v domovini za našo slovensko skupnost in da je vsestranska povezava. V naši sredi smo imeli tudi bivšega Brisbančana Štefana Hozjana, ki nas je obiskal iz domovine, kamor se je že pred leti odselil in si tam ustvaril dom in družino. Ko je Štefan zvedel o novi kapelici Marije Pomagaj v Marijini dolini, jo je bil zelo vesel že, ko jo je videl na sliki v brošuri. Po obisku tam pa mi je sporočil: "Bil sem prijetno presenečen nad celotno dolino, prehodil sem ves križev pot in si ogledal praktično vse kapelice in seveda pomolil pri naši Mariji Pomagaj. Zelo lepo je tam in tako mirno ter veličastno."



Štefan je po rodu iz Prekmurja in se dobro pozna z nekaterimi graditelji tega lepega svetišča, zato mu je kapelica še toliko dražja.

V soboto, 11. septembra 2010, bo tudi prvo letno srečanje Slovencev v Marijini dolini pri kapelici Marije Pomagaj: Prva obletnica blagoslovitve kapelice.

Jože in Marta Gjerek se že pripravljata na ta prazničen dan z lepo urejenim vrtom okoli kapelice. Upamo in želimo, da se bo

veliko rojakov iz vse Avstralije zbralo na to slavnostno srečanje pri naši Mariji Pomagaj - Kraljici Slovencev v Marijini dolini. Fr. Columbo se v svojem glasilu MARY'S ROSE posebno lepo spominja melbournškega pevskega zbora »with beautiful singing«. Zato končujem s pozdravom: Nasvidenje v Marian Valley, Canungra. Dobrodošli! **Sveta maša bo tudi v nedeljo, 12. septembra, ob 10.30 dopoldne v prostorih kluba Lipa.**

Sporočamo vsem rojakom, da je v domu Sannymeade v Caboolturi v četrtek, 12. avgusta 2010, umrla **PAVLA MARINOVIČ**. Več podatkov o njej bomo objavili v prihodnjih Mislih.

BOCCE CLUB LIPA, Gold Coast, QLD

poročja Jožica Polak

V nedeljo, 9. maja 2010, smo praznovali dan naših dragih mamic. Zbralo se je izredno veliko število naših rojakov in prijateljev. Naši pridni očetje so poskrbeli za dobro kosilo. Pripravili smo kratek program za naše mamicke. Pesnitev »Predraga mamica« je recitiral predsednik Marjan Polak iz moje knjige »Tihi glas iz globočine srca.« Dve pesmi sta bili namenjeni našim mamicam, ali nam ni uspelo. Imeli smo okvaro z ozvočenjem; upajmo da ni bilo zamere. Med nami je bil ta dan g. Romano Bukarica. Zapel je eno od namenjene pesmi »Mati - Mati moja« pevke Simone Weiss. Izbrali smo »mamo leta« - našo pridno gospo Marico Pal. Podarili smo ji v zahvalo šopek rož in veliko kartico z voščilnimi imeni. Vsi navzoči prijatelji pa smo Marici veselo zaploskali. Tako smo zaključili z programom. Plesišče je napolnil naš poznani muzikant g. Jurgen z odlično glasbo in nas je zabaval tja v pozen popoldan.

IZLET V TOOWOOMBO

V lepem jutru nedelje, 13. junija 2010, smo se zbrali na parkirišču v Ashmore. Tam nas je že čakal velik avtobus. Ljudje so pričeli hitro napolnjevat sedeže, bilo nas je sedeminštirideset veselih nasmejanih obrazov. Predsednik Marjan Polak je najprej pozdravil vse rojake in nam predstavil šoferja avtobusa, gospoda Paula. Po-

tovanje je bilo zelo prijetno, ljudje so veselo kramljali med sabo. Ustavili smo se na hribčku v velikem parku, nudil nam je lepi pogled na mesto Toowoomba. Šofer Paul nam je postregel s toplo kavico, čajem in sladkim prigriskom. Vreme je bilo super, ponavadi je zelo hladno v tem kraju. Čas nas je preganjal, odpeljali smo se k Toniju in soprogi Rainhild Oberman, ki sta nas veselo sprejela. Zavzeli smo ves njihov prostor in še nekaj rojakov je moralo sedeti zunaj. Hitro sta nam postregla s toplimi domačimi klobasami. Za kosilo sta nam podarila 22kg težkega, na ražnju pečenega prašička, dobrega kruha, rdečim in belim domačim vinom, odbor pa je pripravil krompirjevo in zelno solato. Da smo imeli tako lep izlet, je bilo darovano veliko truda, cena je bila samo \$25 po osebi. Prisrčna hvala Toniju in soprogi za vse dobre in delo.

V soboto, 3. julija 2010, je daroval sveto mašo pri društvu Lipa Gold Coast pater Darko. Zbralo se je okoli dvajset naših rojakov. Med njimi je bil tudi gost iz Slovenije, Miha Koderman. Žal nama je, da se nisva udeležila tega snidenja, bila sva namreč na poroki tisti dan. Karel Knap je prevzel oskrbo in prenočišče za patra Darka in Miha Kodermana.

Lep pozdrav vsem bralcem Misli!

Iz misijonov - s Salomonovih otokov

Vina nimajo!

Za prvo nedeljo na Salomonih so me poslali maševat na postojanko v Burns Creeku - Burnsov potok. Čeprav se kraj imenuje po ameriškem heroju iz druge svetovne vojne, pa se ne morem otresti občutka, da v resnici pomeni Goreči potok. Tam je namreč pred dvema letoma možakar, ki ustrahuje vso okolico, podtaknil ogenj v župnijsko dvorano. Za nekaj časa so ga vtaknili v zapor, a je bil kmalu na prostosti. Zdaj je grozil, da bo zažgal še cerkvico sv. Vincencija. A preden je grožnje uresničil, je spet sedel, ker je med mašo z nožem napadel enkrat misijonarja Ivico, drugič pa Binga. Kadar sem lani šel maševat v Burns Creek, me je vedno stiskalo pri srcu in skrbelo, kaj vse se utegne pripetiti. Ko sem bil zdaj določen za to dokaj nevarno predmestje, če lahko tako imenujem brezštevilne kočice in blatno, kot njivo preorano cesto v njem, sem samo stisnil zobe. Vem: nekdo pač mora tja! Ivica in Bing tja ne gresta, šok je bil prevelik, 81 letni Victor je bil tam pred tednom dni, drugih pa trenutno na misijonu ni. A sem kaj hitro nehal stiskati zobe, saj so se kar sami postavili v "cheese", ko mi je Victor povedal, da so ljudje cerkev prestavili na drug, bolj miren kraj ob reki Lungi.

Pred osmo sem krenil še s tremi bogoslovci na pot. Sicer gredo fantje tja redno pred sedmo uro z busom – to zna biti ali kombi ali tovornjak – ker poučujejo v nedeljski šoli. Poleg verouka in priprave na prejem zakramentov učijo otroke še pisati in brati, saj jih kar polovica ne hodi v šolo. Nekaj zato, ker se staršem to ne zdi potrebno, večinoma pa zato, ker ni denarja za šolnino. Nedeljska šola je tako za množico otrok edina priložnost, da pridobijo nekaj osnovnih veščin iz branja in pisanja, ki jim bodo prišle še kako prav. Tokrat so fantje počakali name, da so me vodili k novi cerkvi. Kmalu za mednarodnim letališčem smo zavili na luknjast, lužast in blaten kolovoz in se po njem kobacali mimo nekdanje cerkvice sv. Vincencija. Proti njej sem se ozrl z nostalgijo in grenkobo. Res revna cerkvena skupnost v tem kraju se je namučila, da je zbrala denar za nakup zemlje in postavila cerkvico in dvorano, potem pa mora vse to opustiti zaradi nekega nasilneža. Ta je cerkvico spremenil v spalnico za samske delavce in jih pošteno skubi, so povedali fantje. Zadeva je še toliko bolj neverjetna, ker je na začetku leta vrhovno sodišče potrdilo razsodbo nižjega, da ima cerkvena skupnost vso pravico do uporabe tega terena. Razsodba je ostala mrtva črka na papirju, ker je država prešibka, da bi zaščitila pravice, ki jih prek sodišča priznava. Zato našim katoličanom ni preostalo drugega, kakor da so še enkrat zbrali denar in kupili nov kos zemlje, da bi se lahko tam zbirali in v miru slavili Boga.

Z glavnega kolovoza smo zavili na manjšega, manj preoranega, kar pomeni, da kaj veliko avtov po njem ne vozi. Gladko, brez posebnega poskakovanja ali ovinjarjenja smo se pripeljali na jaso ob reki. Lepa nova cerkvica nas je pozdravila vsa obsijana od sonca. Bili smo zgodnji: množica ljudi je opravljala jutranjo toaleto v reki, na enem koncu moški, na drugem ženske z otroci. Katehist nas je pričakal z nasmehom in beseda je dala besedo. Povedal je, da se je pozno ponoči vrnil z domačega otoka Malaite in da je pravkar odkril, da ni vina za mašo. Ni preostalo drugega, kot da sem bogoslovce odložil in se vrnil v bogoslovje po vino.

V Kani Galilejski bi se svatba klavno končala, ko je zmanjkalo vina, če ne bi Marija spodbudila Jezusa, da je posegel vmes in rešil gostitelje iz stiske. Tu na Salomonih je pomanjkanje vina še najmanjša reč. Salomonskemu ljudstvu primanjkuje tistega 'vina', ki poganja vsestranski celosten človeški razvoj in napredek. Otroci ne morejo v šolo, ker so starši brez dela ali prerrevni, da bi jih šolali. Ljudje ne morejo do pravice, tudi če sodišče razsodi njim v prid, ker nazadnje obvelja zakon močnejšega, bolj nasilnega, bolj grabežljivega. In kljub vsemu je Jezus med njimi in dela čudeže. Eden takih je ta nova cerkvica sv. Vincencija, ki razodeva, da ljudje niso obupali, ampak so v obupnih razmerah zmogli ostati skupaj zaradi vere v Jezusa in premagovati hudo z dobrim. Očitno je, da se ne da ničesar storiti čez noč, za vse in enkrat za vselej. Le po kapljicah, korak za korakom, s potrpežljivim delovanjem se da kaj izboljšati. Jezus je rešil le eno svatbo, ozdravil samo tiste ki so mu prišli naproti, nasitil tiste, ki so se zbrali okrog njega ... In učencem pravi: »Kdor da žejnemu kozarec vode, pride v nebeško kraljestvo.« To ni poziv k enemu samemu dobremu delu, marveč svarilo pred zavajajočo miselnostjo, da je moč zlo, krivice in vse hudo odpraviti enkrat za vselej. 20. stoletje je bilo polno takšnih megalomanskih revolucionarnih projektov, pa so se vsi končali v množičnih pomorih milijonov ljudi, ki naj bi jim prav ti projekti še kako izboljšali življenje. Tisti, ki hoče vse postoriti takoj in za vselej, bo hitro razočaran dvignil roke in obupan zaključil, da se ne da ničesar storiti, in bo potem s pomirjeno vestjo skrbel le še zase. Od vseh revolucij je potrebna samo ena in to je revolucija srca. Srce se mora znova zavrteti (to pomeni latinski glagol re-volvo) in obrniti k sočloveku tako, kakor se je obrnil Bog v Jezusu Kristusu. Zato je vera pomembna, odločilna, zveličavna in odrešilna že tu in danes. Vera je revolt (re-volvo), obrat k drugemu, ki se upira zatiranju in poniževanju človeka in si v dejanjih prizadeva za njegov vsestranski celosten razvoj. Kar stori človek najmanjšemu, najbolj nebogljenu, stori Jezusu in s tem Bogu.

To je naša vera!

Že popoldan sem izkusil vso težo odgovornosti za očloveka, ki jo nalaga evangelij. Na vrata je potrkala Elizabeta Biti z vnukinjo Selino. Elizabeto sem spoznal pred dvema letoma, ko sem zbiral podatke o redovni sestri Metodi Fabčič. Elizabeta jo je dobro poznala, saj je vse otroštvo preživela z njo in drugimi redovnicami v Bumi na otoku Malaiti. Sestra Metoda je gojila krave molznice in ko je kakšna mati umrla na porodu ali kmalu za njim, so ljudje prinesli dojenčka k sestram in med njimi je bila tudi Elizabeta. Sestre so bile njihove mame in Elizabeta pravi, da je Slovenka, ker je njena mama, s. Metoda, Slovenka.

Elizabeto in Selino sem povabil v sobo. Obiskovalka je povedala, da je slišala, da sem znova na Salomonih, pa me je prišla pozdravit. Beseda je stekla o s. Metodi. To vidi Elizabeta skozi svojo izkušnjo in zato pripoved o sestri preskakuje v pripoved o Elizabeti. Sestra Metoda je njej in še mnogim drugim rešila življenje s kravjim mlekom. Vedeti moramo namreč, da Salomanci niso živinorejci. Gojijo le prašiče, a ti se v glavnem prehranjujejo sami. Govedo so na otoke pripeljali belci in to za meso, le sestre na misijonskih postojankah so imele krave molznice. Danes ni več veliko sester, zato tudi ne krav. Elizabeta je odraščala v Bumi pri s. Metodi in še štirimi drugimi sestrami iz družbe maristk. Prav s. Metoda jo je učila abecedo, branje in pisanje, po njeni zaslugi je pismena. Ker je bila bistra, so jo sestre poslale na otok Guadalcanal, kjer je njihova družba imela šole z več razredi. Pri štirinajstih, ko je bila doma v Bumi na počitnicah, se je zaljubila in poročila. Pet let ni mogla zanositi, potem pa je rodila 14 otrok. Trije so umrli. Eden od dvojčkov, deček, se je zadušil na porodu, ker se mu je popkovina ovila okrog vratu; dve deklici sta hodili že v šolo, ko je eno vzela malarija, drugo pa bolečina v trebuhu in je na poti k zdravniku izdahnila. Enajst otrok je živih, dekleta so poročena, zadnja dva fanta hodita še v srednjo šolo.

Zaradi njiju prihaja, šolnina je zelo draga. Mož je bolan, ne more več delati, zaslužka ni, zato ne more več plačevati šolnine. Prosi, če ji lahko pomagam. Ko se pozanimam, koliko naj bi to bilo, odgovori, da ne ve točno. Dogovorila sva se, da se bo pozanimala v šoli, jaz pa tudi. Razložil sem še, da ji lahko pomagam le, če mi bodo dobri ljudje pomagali. Brez njih nimam nič in ne zmorem nič. Povprašal sem jo, v kateri razred hodi vnukinja Selina, in je odvrnila, da še ne gre v šolo in da je njen oče obljubil, da jo bo dal v šolo drugo leto. A Elizabeta v to ne verjame preveč, saj to obljublja že dve leti. In koliko je deklica stara, me zanima. Stara mati ne ve, Selina tudi ne. Ugibava, da bo tam nekje med deset in dvanajst. Ubogi otrok, kmalu jo bodo začeli močiti, pa še ni prestopila šolskega praga. Vse, kar zna, je pobrala v nedeljski šoli. Elizabeta žalostno ugotavlja, da je bilo v njeni mladosti boljše, ker so bile povsod po misijonskih

postojankah redovne sestre, ki so ogromno storile za otroke, tudi deklice. Ona, stara mati, je pismena, njeni otroci tudi, večina vnukov, no predvsem vnukinj, pa ne bo več.

Lahko si predstavljate, kako mi je bilo pri srcu, ko smo se z Elizabeto in Selino razšli. S kakšno hvaležnostjo sem objel vse vas, ki ste v Avstraliji, posebej v Melbourne in Adelaidi na moji poti sem na Salomone, zbrali in mi izročili velikodušen dar za naše bogoslovce. »Vino«, ki priteka iz vaše duhovne in materialne skrbi in dobrote, je »vino«, ki nas drži skupaj in razveseljuje kakor nekoč v Kani, in je 'vino', ki ga usmiljen Samarijan vliva skupaj z oljem v rane oropanemu nesrečniku, da jih razkuži, olajša bolečino in reši življenje. Nobeden od naših bogoslovcev ne bi mogel odgovoriti na Božji klic in ga uresničiti, če ne bi bilo vas, ljudi, ki ste solidarni in radi priskočite na pomoč, ko zveste, kje so potrebe. Res, šolanje bogoslovcev je dolgoročno in drago vlaganje, sadov ne vidiš takoj, a eno je gotovo: s kolikor toliko zadostnim številom domačih duhovnikov se bo dalo marsikaj izboljšati. Z njimi se bo namreč Cerkev okrepila in bo lahko še več storila za vsestranski in celostni razvoj in napredek slehernega človeka in vseh skupaj tukaj na Salomonih ... in tudi drugod. Preveč obrazov in imen se vrsti v mojem spominu, da bi mogel vse zapisati in se vsakemu posebej zahvaliti. Gotovo pa je, da smo vsi na Salomonih veliki dolžniki slovenskih frančiškanov v Avstraliji, ki z neizmerno srčnostjo podpirajo misijon in bogoslovje na Salomonih. Da gre posebna zahvala p. Cirilu in misijonarki Mariji Anžič, pa je samo po sebi umevno.

Hvaležen sem vsem, ki ste tako ali drugače povezani z menoj in misijonom, posebej pa v molitvi. Naj sklenem ta pogovor z vami z mislijo papeža Benedikta: »Zavest o neuničljivi božji ljubezni je tista, ki nas podpira pri narpornem in prizadevnem delu za pravičnost, za razvoj narodov, med uspehi in neuspehi, v neprestanem sledenju poštenosti ureditvi človeških zadev. *Božja ljubezen nas kliče, da zapustimo to, kar nas omejuje in je končno, ter nas opogumlja, naj delamo in napredujemo v iskanju dobrega za vse, četudi se ne uresniči takoj, četudi je tega, kar uspe nam, politikom in gospodarstvenikom, vedno manj od tistega, po čemer hrepenimo. Bog nam daje moč, da se borimo in trpimo iz ljubezni za skupno dobro, zakaj On je naše vse, naše največje upanje (78). Vse to je nujno, če hočemo spremeniti 'kamnito srce' v 'meso' (Ezk 36,26), da bi tako življenje na zemlji 'pobožanstvili' in zato počlovečili. Naj nas Devica Marija varuje in ohranja s svojo nebeško priprušnjo, s potrebno močjo, z upanjem in veseljem, da bi se še naprej velikodušno posvečali dolžnostim 'razvoja celega človeka in vseh ljudi' (79). (Ljubezen v resnici).*

Hvaležni Drago Ocvirk,
misijonar na Salomonovih otokih

Potovanje po Tasmaniji

Tasmanija je najmanjša zvezna država v Avstraliji in njena druga najstarejša, poznana tudi kot »Otok jabolko«.

Od sonca ožgana dežela celinske Avstralije se ne razteza tako daleč na jug, kjer se na neposeljenem zahodnem delu otoka razprostira območje gora, jezer in rek ter nepreahodnih gozdov, na vzhodnem delu pa ležijo manjša mesta, vasi in rodovitna polja. Naše potovanje se je začelo v Launcestonu z obiskom posestva Woolmers', katerega začetki segajo v leto 1817, ko se je tu naselil Thomas Archer, prednik Thomasa Archerja VI., ki je tukaj umrl leta 1994. Na sprehodu po obsežnem zemljišču smo si ogledali zgradbe, ki so jih zgradili zaporniki in so se ohranile do današnjih dni. Takšna posestva niso mogla obstati brez zapornikov, ki so bili pripeljani v avstralske kolonije. Med razgibanim gričevjem smo uzrli v švicarskem slogu zgrajeno vasico Grindwald, ki je nastala na pobudo nekega Nizozemca, ki se je navduševal nad švicarsko arhitekturo. Naslednje dni smo preživeli v soteski Cataract, z vožnjo po zgornjem toku reke Tamar. Obiskali smo rudnik zlata in tudi rudnik Beaconsfield, v katerem so aprila 2006 ostali ujeti trije rudarji kilometer pod tlemi. Eden od njih je žal umrl, druga dva pa so rešili po 14 dneh. Na poti v Hobart smo se ustavili v živalskem parku in si ogledali Tasmanske hudiče, obiskali pa smo tudi cerkev sv. Janeza v Bucklandu, ki je bila zgrajena v letu 1846 in je poznana po barvnem vitražnem oknu, ki izvira iz 14. stoletja.

V Richmondu smo videli najstarejši avstralski kamniti most, ki so ga zgradili zaporniki leta 1823 in je še danes uporabi ter najstarejšo avstralsko katoliško cerkev sv. Janeza Evangelista, v kateri smo zapeli pesem in molili.

Dež ni zmotil našega navdušenja za nakupovanje na tržnici Salamanda.

Tistega popoldneva smo se srečali s p. Cirilom, ki je prišel, da bi skupaj imeli mašo na potovanju, skupaj z rojaki Hobarta. Popoldanski čaj so nam priskrbele naše gospe iz Hobarta, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Izlet po morju se je zaključil z večerjo in veliko petja in smeha.

Razvpiti Port Arthur je bil namenoma izbran za kazensko kolonijo, saj leži na polotoku s strmimi pre-

padnimi stenami, ki so zapornikom onemogočale pobeg. Med leti 1830 in 1877 so bili v koloniji zaprti kaznjenci, ki so obdelovali les in z njim tudi trgovali. Po odhodu zapornikov so se ljudje kraja začeli izogibati in mnogi so upali, da bo nekdanjo kolonijo uničil požar in izbrisal spomin na »zaporniško« preteklost.

Na 20 minutni vožnji z ladjo smo si ogledali Point Puer, the Boys' Prison, otok mrtvih in čudovito obalo, ki je danes ena glavnih turističnih atrakcij. Preden smo zapustili Port Arthur, smo šli tudi mimo hiše Broad Arrow Cafe, od katere so danes ostale le še zunanje stene, in na stopnicah opazili napis: »Na tem kraju je bilo 28. aprila 1996 prizorišče tragičnih dogodkov. Ta prostor ima poseben pomen za vse prizadete v teh dogodkih, za prosimo, da se vedete spoštljivo.« Ob napisu smo za kratko postali, nato pa tiho odšli do spomenika, kjer so bila na lesenem križu napisana imena 35 žrtev, med njimi tudi Nanette Mikac in njenih dveh malih hčerk. Vsak od obiskovalcev je tam postal s svojimi mislimi in molitvami.

Stena »Wall in the Wilderness«, iztesana iz borovega lesa Huon, je izjemna skulptura, ki prikazuje zgodovino neizprosne centralne regije, na njej pa so upodobljeni prvi avtohtoni prebivalci, gozdarji, pastirji, gradbinci in rudarji. Sledila je ena najlepših voženj z železnico na svetu pa sledeh pionirjev, ki so si utirali pot skozi težko prehodne pragozdove med rudarskim mestom Queenstown in pristaniščem v Strahanu. Železnica na 35 kilometrski progi prečka divjo reko King in se po lesenih mostovih vzpne skozi strme soteske.

Vkrkali smo se na ladjo Lady Jane Franklin II. in prečkali zaliv Macquarie ter pluli mimo Hudičevih vrat do vznožja reke Gordon, kjer smo opazovali gozdove ob rečnem bregu, ki so popolnoma odsevali svojo sliko na vodni gladini. Ob bregu smo nato pristali in se sprehodili po pragozdu ter obiskali nekdanj strah zbujujočo kazensko kolonijo Sarah Island.

Lepota Cradle Mountain nacionalnega parka in jezera Dove sta očarala naravovarstvenika Gustava Weindorferja, da je iz borovega lesa »King Billy« s sekuro in žago zgradil kočjo Waldheim. Weindorfer je tu preživel svoja zadnja leta in je na

pobočju blizu kočje tudi pokopan, v okolju, ki ga je sam izjemno spoštoval. Koča, ki smo si jo ogledali, je bila sicer replika originalne.

Med potovanjem smo si brbončice razvajali z različnimi okusi sira, vina in čokolad Anvers. Redna je bila tudi postrežba z odmerki pijač Jag-ermeister, Jonny Walker in Tia Maria, seveda le zaradi zdravstvenih razlogov, kot je bilo na primer ogrevanje grl za obvezni pojoči pozdrav vsem os-

ebam, ki so šle mimo nas. To vsakodnevno nalo-go sta zelo dobro izpolnjevala Frank in njegova asistentka Angelca.

Mary in Stanko, ponovno najlepša hvala za čudovito potovanje, zahvala pa gre tudi vsem so-potnikom. Verjamem, da se uživali tako kot mi in da se morda zopet srečamo. Z lepimi pozdravi!

Magda Slavec, Seven Hills NSW
(Iz angleščine prevedel mag. Miha Koderman)

PISMO S TASMANIJE

Dragi pater Ciril, draga Marija in vsi ostali!

Lepe pozdrave iz Hobarta.

Z mamom sva z zanimanjem prebrali zadnjo številko Misli in zdajle pripravljamo našo slovensko radijsko oddajo za Hobart FM Community radio 96.1, ki jo bom imela 5. junija 2010. Če ne živite v Hobartu, lahko oddajo poslušate po internetu. Z mamom sva vedno zelo veseli obiskov; na slikah vidite podpisano Danijelo Hliš in prijateljico, Slovenko Anko Makovec ter najinega prijatelja - slikarja Stephena Wilsona. V maju sta bila tu v Hobartu na izletu. Na naslednji sliki je naš mladi muzikant Lucas Hliš, potem dve prijateljici dolgih let, Marija Mavrič in moja mamca Marija Hliš. Na skupinski sliki, (ki je sicer že malo stara), smo »Hobartski Slovenci«, med katerimi sta Joe in Roza naši mami še v posebno veselje, ko prideta na kavico in upam, da se zelo kmalu spet lahko takole srečamo in se malo pomenimo. Brat Dušan pa je obljubil, da nam bo nekaj lepih zaigral s svojim sinom Lucasom.



Vsem bralcem Misli lep pozdrav in vsem, ki Misli pripravljate, lepa hvala in pozdrav tudi vam. PS: Sedaj imamo na Tasmaniji tudi naš »krožek«, ki je prijavljen pri MCOT (Multicultural Council of Tasmania). Tako smo se pridružili vsem malim in velikim skupinam (Estonija, Nemčija,

Hrvaška, Italija in veliko drugih). V upanju, da se bomo še srečevali in bili del naše čudovite mednarodne Tasmanije. Spodaj je moja pesem, ki sem jo brala na festivalu v Swansea pred par tedni - o zgodovini in vplivu Francozov na Tasmaniji.

Recherche Bay 1792

History is never black and white.
To conquer? Or did they just want to discover,
enjoy, take notes, then set off again?

I imagine a darkness.
Maybe a moon eclipse,
a desperate call of a boobook.
The night, the whites disembark.

In the density of the bush
Aborigines crouching,
amazed, yet unfearful.
Not even considering an invasion.
Expressing welcome and friendship
in their mysterious languages.

The French and the Australians
of so many years ago
transforming history for ever.

Danijela Hliš, Hobart TAS



Slovenski klub JADRAN - Melbourne

Materinski dan

Tudi letos smo v soboto, 8. maja, praznovali v slovenskem klubu 'Jadran' materinski dan. Kakor naša podpredsednica Romana Žetko pravi, nimamo več dosti časa, da bi vse mamice (članice kluba) prišle na vrsto postati mamice leta, zato smo tudi letos izbrali kar dve najbolj zaslužni mamici. Naslov 'mamice leta' sta si tokrat zaslužili: IVANKA KIRN in DORA ZADEL. Njuno aktivnost v klubu je lepo opisala gospa Romana. Posebnost Ivanke je med drugim dolgoletno balinanje, posebnost Dore pa kuhanje kave in tudi balinanje. Sledil je navdušen aplavz vseh prisotnih, posebno pa številnih članov družine Zadel. Ob ogromni torti so se vse mamice tudi skupno fotografirale.

Materinski večer smo praznovali v modnem stilu iz let 1920-1930, torej v 'charlstonu'. Presenetljivo veliko ljudi se je temu vabilu odzvalo in prišlo oblečeno v tem stilu. Vzdušje je bilo veselo in sproščeno. V kratkem kulturnem programu so nastopili: z recitacijami Elsa Kuma, Vilma Zanetič, Romana Žetko, Marija Iskra in Ivanka Škof. Pevski zbor 'Planika« je zapel nekaj pesmi, vnukinje Fani in Petra Natlačen ter njihove prijateljice so zaplesale 'charlston' in druge plesove v izredno lepih kostimih. Požele so navdušen aplavz. Odbor, člani in prijatelji se jim iskreno zahvaljujemo. Jedilnik naše kuhinje je bil seveda odličen. Hvala, kuharice!

Koline in pokušnja vin

Pri slovenskem klubu Jadran smo začeli s prireditvijo pod geslom 'Pokušnja vin in koline' davnega leta 1985. Pobudo sta dala tedanji predsednik Franc Iskra in tajnica Vida Vojvoda. Ideja je bila enoglasno sprejeta od vseh odbornikov in to tradicijo nepretrgoma nadaljujemo do današnjih dni - torej že 25 let. Letošnjo prireditev smo imeli 18. julija in je bila zelo uspešna. Začeli smo s kosilom. Na jedilniku so bile pristne domače jedi, katere so v zvezi s kolinami: pečenice, krvavice, ocvirki. Tudi prava slovenska potica, štrudelj in krofi niso manjkali. Sledila je pokušnja vin. Vino se je seveda zelo prileglo po obilnem in močnem kosilu. Za razvedrilo je poskrbela glasbena skupina 'Melodija'. Vina za pokušnjo (črna in bela) so bila razstavljena na lepo pripravljenih in okrašenih mizah. Ocenjevanja ni bilo lahko, ker so vsa vina bila pač dobra. Nagrajenci pa so bili: Za črno vino sta si delila prvo mesto Stane Starc in Romano Benčič; 2. mesto Jože Kocjančič in 3. mesto Drago Fabjan. Za belo vino: 1. mesto Romano Benčič, 2. mesto Stane Starc in 3. mesto Štefan Baligač. Bilo je enkratno! **Marija Iskra**

Natakarja
Nino Valenčič
in Nino Burlovič.



Nagrajenci vin.

Delavna akcija: Nino
Valenčič, Edo Surina in
Marjo Smajila.



Slovensko društvo PLANICA, Melbourne

Poroča Lucija Srnec

Kaj se dogaja na Slovenskem društvu Planica?, sprašujejo nekateri.

Ne, ne mislite, da SD Planica ne živi več. O ne, delamo, delamo in se trudimo za dobro našega društva, ki bo letos novembra praznovalo 38 let obstoja. Da, delamo, samo bolj potih, kajti: kdor tiho dela, več naredi. Na Planici izvolimo vsako leto novi upravni odbor, da se prejšnji odpočije. Navadno pa še vedno iste osebe delajo, se trudijo, vlečejo naprej in skrbijo za določeno jim delo. V letošnjem odboru imamo kar tri mlade in nove moči z odgovornimi deli, ki se trudijo in delajo za nadaljnji obstoj našega društva Planica Inc. V društvu je mnogo dela. Delajo pridni delavci, saj se vidi čistoča in napredek, popravila in vse kar spada k dobremu vzdrževanju doma. V kuhinji se pridne kuharice trudijo, da pripravijo najboljše kosilo, večerjo in slaščice... Pa naj še kdo reče, da ne morejo ali nočejo delati!

Tudi na kulturnem polju smo zaposleni. Šola še obstaja s šestimi ali več učenci, ki je vsak petek od 6. do 8. ure zvečer ali po dogovoru. Poučuje Matej Volavšek. Po upokojitvi dolgoletne učiteljice Lucije Srnec si je še v naprej vzela odgovornost dela na kulturnem področju z možem Štefanom in ob pomoči Filipa Pintarja. Letno prirejamo predstave za očetovski dan, materinski dan, velikonočni zajček na velikonočni ponedeljek, Miklavža in za različne kulturne praznike in spomin na pokojne. Na zadnji očetovski proslavi v septembru leta 2009 sem prejela priznanje in darilo za dolgoletno poučevanje



slovenskega jezika na Planici, ki ga je organizirala in mi ga izročila predsednica Meta Lenarčič. V našem društvu imamo zelo bogat arhiv že od leta 1974. Veliko podatkov je bilo že uničenih, zato smo se odločili, da bomo začeli uradno – po predpisih urejati naš arhiv, dokaz dela in obstoja našega društva Planica Inc. Springvale. Že leta 2009 smo izbrali sobo. Dokumente za arhiv zbirata in urejata Lucija Srnec in Slavka Gorup. Predsednica Meta Lenarčič je organizirala in uredila pravilno zavarovano sobo s profesionalnim osebjem. Imamo tudi knjižnico s številnimi knjigami, katere je društvo nakupilo, mnoge pa so nam bile podarjene. Knjižnica je v športnem kompleksu, kjer je tudi šolski razred. Lovci in ribiči se zbirajo v svojih prostorih, se kratkočasijo in načrtujejo, kam, kdaj in kako se bodo odpravili v naravo, da si prislužijo željene trofeje, ki jim jih ne manjka, kakor tudi ne fotografij, da so zares aktivni. Po uspešnih lovskih pohodih naredijo lovski piknik v naravo in tudi izvrstni kuharji pripravijo okusno kosilo, da so vsi deležni lovskih specialitet.

Člani Planice so 18. julija 2010 na občnem zboru izvolili novo vodstvo: Fred Toplak – predsednik; Milan Kokolj – podpredsednik; Marija Kosi – tajnica in odgovorna za socialno delo društva; Julka Erzetič – blagajničarka. Odborniki so: Filip Pintar, Karel Pavel, Janez Mesarič, Franc Kampuš, Lucija Srnec.

Člani Planice so 18. julija 2010 na občnem zboru izvolili novo vodstvo: Fred Toplak – predsednik; Milan Kokolj – podpredsednik; Marija Kosi – tajnica in odgovorna za socialno delo društva; Julka Erzetič – blagajničarka. Odborniki so: Filip Pintar, Karel Pavel, Janez Mesarič, Franc Kampuš, Lucija Srnec.

Prijatelji

»This is my best friend - To je moja najboljša prijateljica!«, je rekla šestletna Eliza pet minut za tem, ko je na bazenu spoznala deklico svoje starosti. Z roko v roki sta odšli plavat. Otroško prijateljstvo je takojšnje, iskreno in nezadržano, za nas starejše je prijateljstvo bolj komplicirano. Sicer je res, da so vsi ljudje potencialni prijatelji, vendar se prijateljstvo gradi s postopnim spoznavanjem. Prijatelji so ljudje, ki jih imamo radi in ki nas imajo radi, toda dokler nas ljudje ne poznajo, nas ne morejo razumeti in imeti radi. Zato so mogoče res stari prijatelji najboljši prijatelji.

Rollo May pravi, da največ poguma zahteva preprost iskren pogovor, v katerem se človek pokaže v navzočnosti drugih takšen, kot v resnici je. Ko se odkrivamo v prijateljstvu, pazimo, da se odkrijemo pred pravo osebo, do prave mere, ob pravem času in s pravim namenom. Pravijo, da tisti, ki se hvali, da ima veliko prijateljev, v resnici nima nikogar.

T.S. Eliot pravi: Če imaš eno osebo, samo eno v svojem življenju, kateri si pripravljen povedati o sebi vse, in to ne samo težke stvari, ne samo sramotne, strahopetne in nizkotne, ampak tudi tiste zasmehovane in smešne situacije, v katerih si izpadel norček, potem res ljubiš to osebo in te bo ta ljubezen reševala. Ko zaupaš nekomu, da te bo imel rad, ko bo vedel za vse tvoje slabosti, neuspehe in pomanjkljivosti, potem veš, da imaš prijatelja. Slovenci nimamo prave besede za 'best friend'. Najboljši prijatelj ali najboljša prijateljica že opredeli in obarva prijatelje na moške in ženske.

Kdo je moj 'best friend'? Je to moški ali ženska? Je nekje človek, s katerim bi šla lahko s popolnim zaupanjem z roko v roki na kakršnokoli pot? Je na svetu človek, s katerim bi si upala deliti življenje v dobrem in slabem? Kaj pravzaprav pričakujem od prijatelja? Kaj sem prijatelju pripravljena dati? Koliko prijateljev sem imela v življenju?

Najdragocenejši dar prijatelja se mi zdi čas. Čas z dobrimi prijatelji je kot zdravje; za resnične prijatelje ni nikdar škoda časa. Prijatelji so ljudje, ki na nek način dajo smisel življenju; prijatelji so zavetišče, dom, ljubezen; prijatelji razumejo moje besede brez razlag; prijatelji so moji zanesljivi predstavniki. Kako sem zbirala prijatelje? V otroški dobi so bili moji prijatelji vsi, ki so se bili pripravljene igrati z menoj. V mladostni idealistični dobi sem zbirala prijatelje po lepoti, talentih in vrlinah; v zrelih preračunljivih letih sem računala, kaj oni meni in kaj jaz njim nudim in predvsem pomenim; v srednjih letih sem zbirala prijatelje, ki so



Jože in Cilka Žagar.

imeli podobno razumevanje življenja in veselja; no, nazadnje v starosti sprejem ljudi v vsej njihovi različnosti in sem hvaležna za to pestrost. Prijatelji so kot obleka; nekateri so primerni za igrišče, drugi za v cerkev in večina za delo. Eni poslušajo, drugi učijo, eni rabijo mojo tolažbo, drugi mene tolažijo; z enim se smejim, z drugimi jokam. Vsi ljudje imajo vrline, ki jih je lahko vzljubiti, če si vzamem čas in se jim posvetim. Imam veliko prijateljev, v katerih najdem lepoto, dobroto in zanimivost, vendar še vedno težko s popolnim prepričanjem, kot Eliza, rečem: »To je moj najboljši prijatelj!«

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

Podaritev mladike Stare trte

Spoštovane rojakinje, spoštovani rojaki,

v veliko veselje mi je, da vam lahko sporočimo veselo novico, da smo s projektom Stare trte v Avstraliji uvedli nekaj promocijskih sprememb. Verjetno se spominjate, da je bila trta po prispeli pošiljki v Avstralijo takoj predana za dve leti v avstralsko karanteno. Ko smo dobili vse pozitivne rezultate in potrebna dovoljenja, smo s sodelovanjem občine Yarra Ranges posadili mladike na vinogradniškem področju Yarra Valley, ki spada pod isto občino.

Po desetih aktivnih letih obstoja projekta Stare trte odpiramo možnost za širjenje meddržavne promocije s projektom Stare trte širom Avstralije. Zaradi legalnih omejitev se moramo tudi sedaj strogo držati zakonskih predpisov in omejitev. V naslednjih nekaj mesecih bomo lahko podarili mladike Stare trte zaslužnim organizacijam ali posameznikom v državah VIC, NSW, QLD, Južna in Zahodna Avstralija.

Kdo lahko zaprosi za podaritev mladike Stare trte v Avstraliji?

Za mladiko Stare trte lahko zaprosi organizacija ali posameznik, ki ima zadovoljive pogoje za gojenje trte na svojem zemljišču, so aktivni na slovensko-avstralskem kulturno-gospodarskem področju in imajo za seboj priznano aktivno obdobje meddržavnega sodelovanja.

Obveznosti prejemnika mladike Stare trte

Prejemnik mladike Stare trte se obvezuje, da bo izpolnjeval zastavljene pogoje in koristil posedovanje mladike Stare trte samo za promocijske namene ob širjenju prepoznavnosti slovensko-avstralskih aktivnosti na kulturno-poslovnem sodelovanju. V nobenem primeru ni dovoljena izraba trte za komercialno korist prejemnika, prav tako ni dovoljeno podarjanje

cepičev trte v njihovi posesti drugim organizacijam ali posameznikom zaradi izpolnjevanja karantenskih predpisov in ohranitve pomembnosti Stare trte na področju vinogradništva v Avstraliji.

Podarjanje mladike Stare trte na področju Avstralije

Za podaritev mladike Stare trte lahko kandidati zaprosijo SAATCE – Vinka Rizmala, akreditiranega koordinatorja projekta, ob upoštevanju dejstva, da je vse vezano na predpise posameznih držav in razpoložljivost cepičev v določenem letnem obdobju v Avstraliji. Vse vloge bodo upoštevane, ocenjene in podaritev cepiča Stare trte v Avstraliji bo, kot do sedaj, tudi evidentirana in objavljena na spletni strani. Vse aktivnosti projekta Stare trte bodo tudi z vašim sodelovanjem redno predstavljene na spletni strani projekta Stare trte v Avstraliji.

Zaradi karantenskih predpisov bo uspešnim prejemnikom mladika dostavljena iz akreditirane drevesnice v Južni Avstraliji, kar je povezano z minimalnimi stroški. Vsaka mladika bo cepljena in pred dostavo primerno pripravljena za pošiljko v posamezne države in bo tako s tem odporna proti boleznim, da zadosti predpisom posameznih držav v Avstraliji.

Možnost dobave za leto 2010 je samo v juliju in avgustu 2010, zato prosimo, da pohitite z vašimi vlogami. Podaritev cepičev Stare trte je za posamezna mesta in področja količinsko omejena.

Vloge pošljite na naslov: SAATCE

C/O Vinko Rizmal – Project coordinator
PO Box 157, Monbulk VIC 3793, Australia
E-mail: saatce@slovenianbusiness.com

Hvala za sodelovanje in lepo pozdravljamo!

Vinko Rizmal – koordinator projektov
Zalika Rizmal – tajnica



p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Slovenski misijon v Melbournu je v času dopusta p. Cirila ob 30. obletnici mojega duhovniškega posvečenja modro vodila od 15. 06. do 30. 07. 2010 pastoralna asistentka, laiška misijonarka Marija Anžič ob pomoči p. Valerijana, patra Darka, prof. dr. Draga Ocvirka ter avstralskih frančiškanov iz Box Hilla, še posebni skrbi patra gvardijana Stephena Blissa, seveda ob lepo utečenem sodelovanju članov Pastoralnega sveta in vseh drugih skupin misijona. Njej, vsem sodelavcem in dobrotnikom sem iskreno hvaležen za delo in dobroto, ki me je spremljala na poti. Se moram vsaj malo izkazati tretjo nedeljo v avgustu in plačati pijačo vsem na družinskem kosilu, saj ste bili tako velikodušni! Hvala!

ZAHVALA tudi vsem sodelujočim pri oblikovanju lepe **telovske procesije** prvo nedeljo v juniju, 6. junija 2010: predsednikom vseh slovenskih društev iz Melbournu in društva iz Geelonga ter članom, ki so postavili oltarje in sodelovali, pevskemu zboru, mežnarjem, nosilcem bander in križa, fotografom ter vsem, ki ste se udeležili tega našega evharističnega dogodka, ki je bil kakor naš del slovenskega evharističnega kongresa teden dni pozneje v Celju. Še med mašo nismo vedeli, ali nam bo vreme služilo, saj je deževalo. Povedal sem ljudem: »Če hoče Gospod imeti danes slovensko telovsko procesijo v Melbournu, jo bo

imel, če je pa noče, je ne bo!« Med obhajilom je prenehalo deževati, posijalo je sonce in nas grelo in razveseljevalo med vso procesijo. Ni minilo pa še niti petnajst minut po končani procesiji, ko se je naenkrat stemnilo in ulilo. Doživeli smo res skoraj čudežno razpoloženje.

V soboto, 5. junija 2010, ob 4. uri popoldne ter v nedeljo ob 13. uri so nam igralci Igralske skupine Kew uprizorili v dvorani pod cerkvijo **veseloigro v dveh dejanjih Poročni list**. O tem in o predstavitvi **Antologije slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji** je pripravila zapis Draga Gelt OAM, za kar se ji zahvaljujem. Čestitke in zahvala Dragi za vse veliko delo pri režiji igre in še večje pri pisanju Antologije skupaj z Liliano Eggleston-Tomažič.

V torek, 29. junija, na praznik svetih apostolov PETRA in PAVLA, so škofje v Sloveniji posvetili nove duhovnike: 15 novomašnikov ima letos vsa Slovenija: tri celjska škofija, tri koprška, pet ljubljanska nadškofija, mariborska nadškofija dva, murskosoboška škofija enega in novomašnik iz Basla v Švici (njegovi starši so iz Primorske). Frančiškani, minoriti, jezuiti in salezijanci imajo letos po enega novomašnika. Ko poizvedujem v Sloveniji še za kakšnega patra, ki bi bil pripravljen





Vse dobro Ivanu Horvatu za 75. rojstni dan!

pri v Avstralijo vsaj za nekaj let, mi vedno znova rečejo, da naj molimo za poklice, da bo lahko še kdo prišel. O tem lepo piše tudi p. Darko v teh Mislih.

V času obiska misijonarja prof. dr. Draga Ocvirka smo naredili tudi posebno nabiralno akcijo za misijon na Salomonovih otokih. Zaradi mnogih morebitnih zapletov z zbiranjem obleke in pripravo kontejnerja smo se po nasvetu odločili, da smo zbirali le denarna sredstva. Hvala za vso vašo misijonsko velikodušnost! Gospod Drago se tudi v teh Mislih iskreno zahvaljuje za vso Vašo dobroto. Njemu pa sem hvaležen, da je ob pomoči Marije Anžič tri nedelje skrbel za lepo bogoslužje pri nas ter praznično razpoloženje ob praznovanju državnosti in žeganja. Stojanu Brne pa zahvala, ker sedaj že kar nekaj let prinese k slovesnosti prvo slovensko zastavo v Melbournu ter pripravi odlične kranjske klobase za pogostitev kot njegov in njegove žene Vere dar. Hvala in še z njegovim pozdravom: »Še bo lušno!«



Ivan Horvat z ženo Tilko. Čestitke Tilki za 65. rojstni dan.

Prvo nedeljo v juliju, 4. julija 2010, smo praznovali naša zavetnika sveta brata Cirila in Metoda. Po slovesnem žeganju v cerkvi je bil v dvorani nastop naših glasbenih skupin. Predsednik Slovenskega društva St. Albans in glasbenik g. Branko Kojc je tudi letos prevzel organizacijo. Dvorana je bila nabito polna in razpoloženje veselo. Tudi to nedeljo smo zbirali za bogoslovce na Salomonih.

Hvala vsem glasbenikom, ki ste tudi letos nastopili z navdušenjem in dvorano napolnili z velikim veseljem in radostjo.

Sredi avgusta praznujemo VELIKI ŠMAREN, praznik Marijinega vnebovzvetja ali velika maša. Pridružili smo se obnovitvi posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

OČETOVSKI DAN bomo kot skupnost praznovali v Kew zadnjo nedeljo v avgustu pri sveti maši in potem z lepim programom v dvorani. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot.



Praznovanje 80. rojstnega dne, Oskarja Humarja na Jadranu.

Vabijo na »Casino Lunch« v četrtek, 26. avgusta 2010. Ob 10.30 dopoldne bo odpeljal posebni avtobus iz Kew na dobrodavno kosilo – Buffet Lunch, z veliko izbiro najrazličnejše hrane. Cena prevoza in kosila je 25 dolarjev. Povratek v Kew bo ob 3.30 popoldne. Prijave s plačilom sprejemajo Veronica Smrdel, Renata Miklavec, Frances Urbas in Lidija Bratina – po nedeljskih mašah v Kew.

50 LET naše SLOMŠKOVE ŠOLE bomo praznovali na Slomškovo nedeljo, 26. septembra 2010, pri sveti maši in nato s slavnostnim programom v dvorani. Praznovanja se bo udeležil minister RS za Slovence po svetu dr. Boštjan Žekš, ki bo na obisku v Viktoriji od četrтка, 23. septembra, do torka, 28. septembra zjutraj. Draga Gelt OAM pripravlja Kroniko slovenskih šol v Avstraliji. Naročilnica je na strani 56.

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT 2010 bo letos v Sydneyu – v dvorani slovenskega verskega in kulturnega središča sv. Rafaela v Merrylandsu v soboto,

Slavko Koprivnik s harmoniko redno razveseli ljudi v Kew.



2. oktobra 2010, ob 3. uri popoldne. Koncert že 36. leto organizirajo slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji. Letos ga z vso vnemo pripravlja skupina mladih iz slovenskega misijona v Merlylandu pod vodstvom Irene Stariha. Poleg koncerta pripravljajo še več drugih aktivnosti, ki bodo na Slovenskem društvu Sydney in v klubu Triglav pod geslom: **Znova povezani – (re) Connect.** V teh Mislih je priloženo posebno vabilo na koncert, ki so ga oblikovali mladi iz Sydneya. Med častnimi gosti koncerta bo minister dr. Boštjan Žekš. Iz Kew bomo potovali z avtobusom; odhod bo v četrtek, 30. septembra 2010, ob 7. uri zjutraj, povratek v nedeljo, 3. oktobra, okrog polnoči. Lydia Bratina sprejema prijave na telefon: 9700 3178. Vse, ki želite nastopiti ali potovati v Sydney prosimo, da se prijavite čim prej; za nastopajoče so prijavnice v vseh naših slovenskih središčih. V Kew jih dobite pri tisku ob izhodih iz cerkve ali v pisarni misijona.

PRVA OBLETNICA blagoslovitve kapelice v Marian Valley v Queenslandu bo v soboto, 11. septembra. Tamkajšnji rojaki vabijo na slovesnost tudi rojake iz NSW, ACT, SA in Viktorije. Nekaj nas bo gotovo tam iz Viktorije tudi letos.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 20. septembra 2010, ob 7.30 zvečer v Kew.

MORWELL: Sveta maša bo v cerkvi Sacred Heart v Morwellu izjemoma tretjo in ne četrto nedeljo v septembru – zaradi praznovanja Slomškove šole in obiska ministra v Kew. Maša bo 19. septembra, ob 6. uri zvečer in v nedeljo, 26. decembra 2010.

ZLATA POROKA:

V soboto, 5. junija 2010, sta med sveto mašo obhajala zlato poroko **MARIJA in STANKO DEBELAK**. Pri nedeljski sveti maši v Kew pa smo 8. avgusta 2010 obhajali zlato poroko **TILKE in VALENTINA LENKO**.

Čestitamo zlatima paroma in želimo še veliko zdravih skupnih let v krogu družine in našega občestva, ki mu tako predano že toliko let zvesto služijo. Hvaležni kličemo nanje in na vse njihove

Božjega žegna in varstva Marije Pomagaj.

KRSTI:

CHARLOTTE JASMINE ROSSITER, rojena 03.06.2009, Heidelberg VIC. Mati Evelyn Irena Zgoznic, oče Jeremy Hardy Rossiter. Botra sta Neil in Sonja Graham. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.05.2010.

AUSTIN JACK BARTLETT, rojen 18.11.2008, Mitcham VIC. Mati Sonia Mary Horvat, oče Shaun Michael Bartlett. Botra sta Julie (r. Rozman) in Martin McCusker. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.05.2010.

LACHLAN MICHAEL SERRAO, rojen 21.01.2010, Fitzroy VIC. Mati Anita Serrao r. Krenos, oče Michael Anthony Serrao. Botra sta Christopher Russel in Louise Serrao. Sv. Ciril in Metod, Kew, 12.6.2010.

DAVID ZEC, rojen 07.02.2001, Novo mesto. Mati Ana Zec roj. Lapanović, oče Drago Zec. Botra je Yanya Srkulj. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.06.2010.

JASIEL LILLY KROPICH SHABA, rojena 16.11.2009, East Melbourne VIC. Mati Linda Kropich Shaba, oče Basman Shaba. Botra sta Afif Shaba in Jacqueline Shaba Youkhana. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.06.2010.

MAGGIE CATHERINE KRNEL, rojena 10.07.2009, South Brisbane QLD. Mati Emily Jane Krnel roj. McKinnon, oče David Peter Krnel. Botri so Sarah Kelly, Michelle Hervatin in John Everest. Sv. Ciril in Metod, Kew, 10.07.2010.



Krst
Oscarja
Paula
Bogoviča
v Kew,
01.08.2010.

OSCAR PAUL BOGOVIČ, rojen 13.01.2010, Parkville, VIC. Mati Liselotte Luise Bogovič r. Krause, oče Paul Bogovič. Botra sta Michael in Matthew Krause. Sv. Ciril in Metod, Kew, 01.08.2010.

ANTHONY RAFAEL GALLARDO, rojen 25.03.2010, Parkville VIC. Mati Ankica Gallardo roj. Bohte, oče Rafael Gallardo. Botra sta John Bohte in Amelia Serfay. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.08.2010.

JACK PAUL BEERE, rojen 19.03.2010, Mount Waverley VIC. Mati Katherine Irene Beere, roj. Rob, oče Rhett David Beere. Botri so: Diana Maree in Mark Lawrence, Nathalie Paula Rob in Melanie Gaye Beere. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.08.2010.

Jasiel Lilly Kropich Shaba je krstil p. Valerijan Jenko OFM, OAM; Maggie Catherine Krnel je krstil prof. dr. Drago Ocvirk CM; vse ostale je krstil p. Ciril.

Čestitke staršem, družinam, botrom in starim staršem.

ODŠLI SO:

BOŽIDAR VRANKAR je umrl 07.11.2008 v Springvalu VIC. Rojen je bil 09.09.1945 v Celju. V Avstralijo je prispel na ladji 11.06.1966. Bil je mehanik in je delal za Chelsea Motors. Zapustil je hčerko, 4 vnuke, 2 sestri, 2 brata: brat Stanko Vrankar in sestra Heidi Vidas sta v Avstraliji, en brat živi v Sloveniji in ena sestra v Zagrebu.

MARIO BERGINC je umrl 06.05.2010 v domu ostarelih v Queenscliffu. Rojen je bil 09.09.1940 v Bovcu. V Avstralijo je prispel leta 1958. Mario je bil kremiran v Geelongu ter pepel položen v grob pokojne mame v Geelongu.

MIMI – MARIJA VOLAREVIČ roj. BERGINC, Marijeva sestra, rojena 12.02.1927 v Bovcu, je umrla 12.04.2010 v Brisbanu. Sestra Eleonora živi v Gorici, sestra Tončka Roba v Wodongi, sestra Pepca Rowe v Adelaidi, sestra Lia Lloyd v Wodongi. Brata Karlo in Lojze živita v Geelongu.

ALOJZIJA KORŽE roj. BELE je umrla 18.05.2010.

Lojzka je bila nekdanja žena Maksa Koržeta, ki je umrl 28.03.2010 (*glej Misli, maj-junij 2010, stran 46*). Rojena je bila 28.05.1935 v Rogaški Slatini. Pogrebno mašo smo obhajali 27.05.2010 v naši cerkvi v Kew. Pokopana je na pokopališču Keilor.

IVANA (Ivanka) URBAS roj. JURCA je umrla 19.05.2010 v našem Domu matere Romane v Kew. Ivanka je bila prva pevovodinja in organistinja v slovenskem melbournškem občestvu. Rojena je bila 12.08.1913 v kraju Genoviči v Črni gori, kjer je njen oče delal na posestvu. Pozneje so se preselili v Istro in na Opčine pri Trstu. Ivankin brat Leopold je bil duhovnik, posvečen leta 1929, in Ivanka mu je veliko pomagala na župniji, kjer je deloval. Umrl je leta 1988; njeni dve sestri Ana na Občinah – je umrla 1996 in Vilma v Benetkah pa leta 1999. Leta 1954 je prišla v Avstralijo, kjer se je 19.06.1954 poročila z Janezom (Ivanom) Urbasom, doma iz Ivanjega Sela pri Rakeku, s katerim se je dopisovala. Nista imele družine, toda pomagala sta

mnogim mladim migrantom ob prihodu v novo deželo. Ivanka in Ivan sta bila aktivna na področju društvenega in kulturnega življenja. Bila sta med ustanovnimi člani Slovenskega društva Melbourne. Ivanka je igrala na orgle pri prvi slovenski polnočnici v Melbournu in pozneje igrala in vodila petje po različnih krajih, kjer so bile slovenske svete maše. Na božični dan leta 1968 je imel njen mož Ivan ne daleč stran od njunega doma v Kew prometno nesrečo in umrl. To je bila huda preizkušnja za Ivanko. Ko je leta 1978 umrla žena Ivankinega nečaka Antona Urbasa, tudi Ivanka po imenu, je vlogo mame prevzela Ivanka in skrbela za otroke Frances, Natasho in Tonyja. Rožni venec smo molili zanj na praznik Marije Pomagaj, 24. maja zvečer, v naši cerkvi v Kew, naslednji dan pa darovali pogrebno sveto mašo. Pokopana je na pokopališču Keilor. Hvala sorodnikom, ki so namenili darove namesto cvetja na grob za dom matere Romane. Sožalje nečaku Antonu Urbasu in družini ter ostalim sorodnikom.

SREBRANA (BEBA) ČESNIK, žena Pavleta Česnika, je umrla v Melbournu 22.05.2010. Rojena je bila 06.12.1921. Pogrebno slovo je bilo 28. maja v kapeli Blair pokopališča Springvale Botanical Cemetery. Njen mož Pavle je sedaj v našem domu matere Romane.

Hvala Wernerju Remšniku in Heleni Leber za sporočilo.



FRANC MAVER je umrl 25.05.2010 v Palliative Care bolnišnice Sunshine Hospital, lepo pripravljen na srečanje z Gospodom. Na veliko noč je bil še v Kew pri praznični maši. Vedno je rad prihajal k slovenskim mašam v St. Albans. Bil je med zaslužnimi ustanovnimi člani slovenskega društva St. Albans in delaven mož

ter skrben oče. Rojen je bil 30.05.1939 v Drašči vasi, župnija Šmihel pri Žužemberku. Molitve zanj smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, pogrebno mašo pa darovali 31. maja v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Franciški (Faniki), sinu Rudiju in hčerkama Sonji in Heleni z družinami, sestri Mimi Krapež in bratoma Karlu in Vinetu z družinami v Sloveniji ter ostalim sorodnikom v Avstraliji in Sloveniji. Njegovi najbližji so bili ob njem dni in noči njegovih zadnjih tednov.

BORIS ŠPILAR je umrl tragične smrti 26.05.2010 na domu v Glen Waverley. Rojen je bil 04.06. 1967 v Postojni. Skupaj s starši je prišel v Avstralijo leta 1969. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 1. junija zvečer. Pogrebna maša je bila 2. junija. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje staršema Mariji in Zvonku Špilar, otrokoma Danielu in Sarah, bratu Denisu in sestri Nataši z družinama ter ostalim sorodnikom.

ANA MARIJA COLJA rojena **ZECHER**, je umrla 28.05.2010 v Northern Hospital v Eppingu. Rojena je bila 27.07.1927 v Celju. Mož Avguštin je umrl leta 1969. Nista imela otrok ne sorodnikov, le dobrega slovenskega soseda. Molitve zanjo so bile v Kew 2. junija, pogrebna maša pa naslednji dan. Pokopana je na pokopališču Keilor.

IGNAC HORVAT, rojen 30.01.1924 v Srednji Bistrici v Prekmurju, je umrl 28.05.2010 v Dandenong Hospital. Zadnjih sedem let je živel v Parkglenn Accomodation Home v Keysborough. Zapušča sinova Ignaca in Antona z družinama. Žena je umrla pred približno desetimi leti. Pogrebni obred je opravil 4.06.2010 na Sprigvale Botanical Cemetery – Blair Chapel župnik iz Nobel Parka. – *Hvala Tonetu Mikušu za sporočilo.*

IVAN (IVO) ANTON ŠIRCA je umrl 02.06.2010 v domu ostarelih v Geelongu (Grovedale). Rojen je bil 25.01.1933 na Reki, staršem iz Ilirske Bistrice. V Piranu je študiral za mornarja. V Avstralijo je prispel 10.01.1954. Seveda je bil najprej v Bonegilli, od tam je šel v Milduro ter nato v Geelong. Leta 1956 se je poročil z Margaret Hey, doma iz Holandije. Štirje otroci so se jima rodili in sedaj je v družini že 12 vnukov. Ivo je delal 28 let v tovarni Ford v Geelongu. Upokojil se je leta 1992. Ivo je bil ustanovni član slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu in v različnih obdobjih enajst let njegov predsednik. Vedno se je razveselil obiska duhovnika in prejel vse zakramente. Žena Margaret in otroci so ga redno obiskovali. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Mary's v Geelongu v ponedeljek, 7. junija. Somaševanje je vodil domači župnik Fr. Kevin Dillon, p. Ciril je pridigal in vodil molitve v krematoriju Mount Duneed. Sožalje ženi Margaret, sinovom Louisu, Robertu in Ivanu ter hčerki Mariji in njihovim družinam, ostalim sorodnikom in prijateljem.

ANGELA TELBAN roj. **LUDVIK** je umrla 10.07.2010 v Sir Eric Pearce House v Ricmondu VIC. Rojena je bila 28.05.1928 v Baču pri Knežaku. V Avstralijo je prišla leta 1954 in je od takrat živela v Richmondu. Poročila se je z Ludvikom Telbanom iz Horjula; umrl je 06.08.2001. Bil je železničar. Angela je delala v Kew Cottages in kasneje v tovarni. V zakonu so se jima rodili otroci Rosmary, Frank in Kristina. Rada je obiskovala slovensko mašo, dokler je mogla. Zapušča tri otroke, brata Lojzeta in Staneta v Melbournu in sestro in tri brate v Kanadi, 7 vnukov in enega pravnuka. Hčerka Rosmary je prišla na pogreb mame iz Verone, kjer živi z družino. Pogrebna maša je bila 15. junija 2010 v cerkvi sv. Ignacija v Ricmondu. Pokopana je na pokopališču Springvale.

MARIJA FRANK roj. **MAHNE** je umrla 15.07.2010 v 96. letu starosti. Rojena je bila 24.09.1914 v vasi Huje pri Ilirski Bistrici. V naši cerkvi v Kew smo zanjo molili rožni venec v sredo, 21. julija 2010, pred mašo, nato pa

darovali pogrebno mašo s p. Darkom. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerkama Zorki Durut in Mariji Beljan v Melbournu ter sinovoma Branku v Melbournu in Jožetu v domači vasi Huje, njihovim družinam, ostalim sorodnikom in prijateljem. Z lepimi besedami so se poslovili od mame, stare mame in stare stare mame Marije Frank. Lep zapis o svoji mami je letos napisala Marijina hčerka Zorka Durut in je bil objavljen v Mislih, januar-februar 2010, na straneh 34-35. Vredno ga je zopet prebrati in lepo je, da ga je lahko še prebrala tudi mama. Tri mame, ki so bile močan steber svojim družinam in slovenski skupnosti in so bile tudi velike prijateljice, so odšle: Marcela Bole že pred leti, Marija Barba Iani 6. decembra in sedaj Marija Frank.

ALBIN HRVATIN je umrl v nedeljo, 1. avgusta 2010, v bolnišnici v Footscrayu. Dan prej, v soboto, je doživel močan srčni napad. Albin je bil rojen 07.12.1938 v vasi Požane pri Kozini. Kot 17-letni fant je zapustil Slovenijo. Delal je v Snowy Mountains, ko so gradili hidroelektrarne v 1950-tih letih. Leta 1965 se je poročil z Milko, doma iz Srbije. Pogrebna maša je bila v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu v četrtek ob 12.30 popoldne. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Milki, hčerkam Gordani, Sonji in Tanji ter sinu Dannyju in njihovim družinam (9 vnukov).

ANKA MUKAVEC roj. **KNAVS** je umrla 05.08.2010 v Domu matere Romane v Kew. Rojena je bila 12.03.1916 v Medžimurju. V Avstralijo je prispela z mamo leta 1947 iz Hrvaške. Pogrebno mašo smo darovali v naši cerkvi v Kew 11.08. Pokopana je na pokopališču Keilor, skupni slovenski grobovi, števil. 882, v bližini groba mame in očima. Mož Jože je pokopan v grobu s svojo mamo. Sožalje nečakinji Lorraine Laverde v Queenslandu.

JOHN HARRY MAJOR je umrl v Geelongu 02.07.2010. Rojen je bil 06.12.1919 v Mariboru. Med 2. svetovno vojno je bil vojaški pilot. Leta 1950 je prišel v Avstralijo. V Geelongu je delal za avtobusno podjetje Bender's, pozneje pa je že sam imel svojo mehanično delavnico in bencinsko črpalko. Napredoval v podjetništvu in kmalu je postal glavni v vlečni službi, tako je postal znan po vsej Avstraliji kot Geelong's Mr. Towing. John se je upokojil sredi leta 2000. Bil je tudi velik dobrotnik Cerkve in



Stara mama Marija Frank z vnuki in vnukinjami.

dobrodelnih ustanov ter član suverenega viteškega reda sv. Janeza jeruzalemskega in je ob njegovem imenu zapis DFM, KCSJ. V začetku letošnjega leta mu je umrla žena Veronica (70 let stara, 49 let sta bila poročena) in pred štirimi leti mu je umrla hčerka Susan (43 let), obe za rakom na prsni. Zadnja leta je imel Alzheimerjevo bolezen. Pogrebni obred je vodil Fr. Mick Fitzpatrick v cerkvi Sts. Peter & Paul, Ashby v Geelongu 08.07.2010. Pokopan je na pokopališču Highton Cemetery. Zapuščča hčerko Bernardette z možem Rohanom in sina Johna z ženo Anito in vnuke Aztec, Ethan, Gemma in Milla.



**MARJORIE LENŠČAK
roj. BALLINTINE**

je umrla 10.08.2010 v bolnišnici Maryvale Hospital v Morwellu. Rojena je bila 13.07.1928 v Melbournu. Izobrazbo je prejela v Methodist Ladies College v Kew. Pozneje se je izobrazila za chiropodista, danes rečejo temu podiatrist. V tej službi je delala v raznih lekarnah v

Melbournu, Sydneyu in v Veliki Britaniji v letih 1950 do 1953. Leta 1960 se je preselila v mesto Traralgon v Gipslandu v Viktoriji, kjer je odprla svojo kliniko. V tem času je srečala Branka Lenščaka, doma iz Hrušice. Leta 1964 sta se poročila. Ob posvojitvi Jamesa in Anice je njun dom polno zaživel. Leta 1980 je Marjorie postala katoličanka in pričela zavzeto delati v župniji, pripravljati bogoslužja, vodila pripravo katehumenata, skrbela za lepoto liturgije in cerkve. Še in še polna življenja in vere. Vedno je z možem Brankom prihajala tudi k slovenskim mašam v Morwellu. V letih 1987 in 1988 je pre-

stala tri operacija tumorja, prav takšnega, kakršnega so odkrili leta 2007 tudi v moji glavi in zanimivo, operiral jo je isti kirurg, kot leta 2007 mene. Tako sva bila na nek način posebej v 'žlahti'. V soboto, 7. avgusta 2010 zvečer, sem jo obiskal v bolnišnici Freemasons Hospital v Melbournu, kjer sva skupaj molila, prejela je sv. obhajilo in maziljenje. Polna neizmerne hvaležnosti je bila za ta moj poslednji obisk. V ponedeljek so jo odpeljali v Morwell v Palliative Care in naslednji dan je umrla. Pogrebno mašo smo darovali 16.08. v cerkvi Sacred Heart v Morwellu, kjer se zbiramo pri slovenskih mašah. Pokopana je na pokopališču Hazelwood Cemetery v Morwellu. Sožalje možu Branku, sinu Jamesu in hčerki Anici ter njeni družini, bratoma in ostalim sorodnikom. *Vsi naši rajni naj počivajo v Božjem miru! Spominjajmo se jih pri maši in v molitvi.*

POPRAVEK IN OPRAVIČILO

PAVLA JANŽA roj. POGOREVEC in ne Pogorovec – Misli, maj-junij 2010, stran 47.

IVAN TROHA: Ivanka K. in jaz smo čitale v zadnji številki revije MISLI (maj-junij 2010, stran 46) pod ODŠLI SO članek, ki ga je prispeval Tone Brne. V njem je napisano, da je bil prvi predsednik slovenskega društva Planica, Springvale VIC oče umrlega Ivana Troha. To ni res, ker je bil prvi predsednik Martin Uršnik. Zaradi pravilne zgodovine našega društva Vas lepo prosim, če v naslednji številki Misli popravite to napako. Hvala za Vaše razumevanje in prijazen pozdrav od Slavke Gorup.

Objavljamo Vaš dopis, gospa Slavka, in se opravičujemo za napako. Hvala za sporočilo.

p. Ciril A. Božič

**SLOVENSKO
SOCIALNO SKRBTSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

Telefon/Fax: 03 9853 7600

e-mail:

slovelfare@slovenianwelfare.org.au

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.

Naslov:

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Prišla je žalostna novica:

Marijo Frank je Bog poklical.

Mlada vdova je ostala,
štiri otroke negovala.

Končno je v Avstralijo prišla.

Hčerki Zorka, Marija in sin Branko
so jo z družinami pričakali.

Zorka in njen mož Luis

sta mamu Marijo k sebi sprejela.

Od vseh otrok je Marija veselje imela.

Sin Jože z družino je v Hujah na domu.

Marija ponižna, verna, delavna žena.

Rešena trpljenja, zletela je kot ptica.

Rajni mož Jože se v vsemirju veseli,
saj Marije že davno videl ni.

Pokojni sorodniki nas čakajo vsi.

Zbogom, gospa Marija Frank.

Pozdrave našim staršem in vsem rajnim pošljite,
vaše prijateljice Marcele Bole ne pozabite.

Počivajte v Božjem miru!

Neva Bole Roeder

Predstavitve Antologije slovenskih slikarjev in kiparjev

V nedeljo, 27. junija 2010, smo imeli v cerkveni dvorani v Kew, po praznovanju Dneva slovenske državnosti, dviganju zastav in petju avstralske, slovenske in evropske himne, katere je zapel cerkveni pevski zbor ter po slovesnem govoru prof. dr. Draga Ocvirka, predstavitev nove knjige **Antologija slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji – Anthology of Slovenian Artists and Sculptors in Australia**.

Na odru je bilo slavnostno okrašeno z belim prtom na stojalu, s knjigo, prekrito z rumenim trakom in živobarvnim cvetjem gerber, sončnic in evkaliptusovimi listi. Draga Gelt OAM in Lili Eggleston Tomažič sta vodili predstavitev; Draga v slovenščini, Lili v angleščini. Imenovani so bili posebni prisotni gosti, kot prof. dr. Drago Ocvirk, dr. Liz Tomažič, ki je lektorirala angleški jezik v knjigi, g. Ron Gomboc, svetovno znani kipar iz Perth, gospa Jožica Gerden, slikarka iz Mildure, gospa Sonia Leber in David Chesworth, svetovno znana umetnika "soundscape", in pa veliko drugih gostov - umetnikov iz Melbourne. Nagajala pa nam je predstavitev ene umetnine vsakega umetnika na računalniku, tako so gledalci videli le kakšno tretjino pripravljenega. Tehnologija pač! Ponovno se opravičujemo.

Prof. dr. Drago Ocvirk je z lepimi in izbranimi besedami uradno predstavil knjigo, pohvalil in čestital avtoricami in želel uspeha. Poudaril je pomembnost takega kulturnega dela. Obljubil je, da bo o knjigi napisal nekaj več sam. Po predstavitvi so se vsi umetniki pridružili na odru za skupinsko fotografijo; knjige in DVD-ji so bili na razpolago, nekaj tudi za nakup. Iskrena hvala vsem, ki ste knjigo naročili in plačali v prednaročilu, kajti brez vas bi knjige ne bi mogli dati v tisk.

Ponovno se zahvaljujem vsem, ki ste sodelovali pri knjigi, pomagali in svetovali, posebno še p. Cirilu A. Božiču za nasvete in lektoriranje, prof. Marti Skrbiš za slovensko lektoriranje, dr. Liz Tomažič za angleško lektoriranje, prof. Alenki Černelič-Krošelj iz Krškega za besede o umetnikih in uvod, ministrici Hon. Tanyi Pliberšek MP za predgovor in seveda vsem vam, umetnikom, za sodelovanje. Zelo zanimiv projekt. Z Lili sva delali z veseljem.

Samo še pripomba: Knjige so lepljene, zato je bila cena lahko dokaj nizka, paziti pa je treba, da se knjigo pazljivo odpira in zapira. Trdo vezane knjige si seveda nismo mogli privoščiti.

Knjiga se lahko dobi kot E-book na internetni strani: <http://www.lulu.com/product/ebook/anthology-of-slovenian-artists-and-sculptors-in-australia/11792189>
Tam se knjiga lahko kupi kot pdf datoteka in naloži direktno na vaš računalnik. Cena je US\$22.00 - (podjetje

za prodajo e-books je ameriško). Knjiga se potem lahko na računalniku bere, pregleda in tiska, če tako želite. Lep pozdrav v zahvali za vse čestitke in dobre želje.

Draga in Lili, Melbourne, 28. junija 2010

Veseloigra Poročni list

V soboto, 5. junija, in v nedeljo, 6. junija 2010, je igral-ska skupina verskega in kulturnega središča v Kew predstavila veseloigro v dveh dejanjih, prirejeno po delu avtorja Efraima Kišona. Veseloigro sva priredili Draga Gelt OAM in Ljubica Postružin.

Kar dolgo smo vadili za igro. Pripravljeni smo bili že novembra, a smo zaradi nesreče morali predstavo prestaviti. Končno smo imeli premiero. Lepo število ljudi se je zbralo v dvorani in igra je potekala resno z naše strani, s strani igralske skupine, in veselo in zabavno za gledalce. Odlično so vsi igralci odigrali svoje vloge. Brez naše šepetalke Olge Bogovič pa seveda ne bi šlo. Malo so nam nagajali zvočni kanali, pa se je uredilo, ko smo kupili dodatne. Veseloigra je dolga kar dobri dve uri in kljub temu, da so se igralci pridno naučili vloge, je potrebno, da se jim pomaga, če se zatakne. Hvala, Olga, odlično delo!

Nastopili smo tudi v nedeljo in še bolj zabavno je bilo. Tudi v Sydneyu, v soboto 12. in v nedeljo 13. junija, je bilo lepo število gledalcev. Hvaležna publika.

Iskrena hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravah v Kew: Alex Bratina, Janko Tegelj, Drago Zec, Tania Grilj – Christofas in vsem članom igralske skupine za pripravo in pospravljanje dvorane, kot tudi Društvu sv. Eme za pripravo hrane v nedeljo pred igro.

Za gostovanje v Sydneyu iskrena hvala patroma Darku in Valerijanu za povabilo in Mihelci Šušteršič za vse priprave v dvorani, za pomoč pri pripravi odra in za vso pomoč in nasvete pri organizaciji gostovanja. Pomagali so tudi drugi člani igralske družine Merrylands, posebno Martha Magajna – hvala Vam! Hvala tudi Marjanu Cesarju za prevoz in podarjeni delovni dan, ko nam ni bilo treba plačati za njegov čas! Zelo smo se razveselili rojakov iz Newcastla z Marijo Grosman na čelu. Hvala tudi Sonji Fišer in pomočnicam za odlično kosilo! Zahvala tudi Slovenskemu društvu Sydney za lepo popoldne in lep sprejem. Hvala, gospod in gospa Šernek in odborniki!

Z nami v Sydneyu so potovali tudi Anita Fistrič, ki je stala svojemu možu Andreju ob strani in mu pomagala, ko se je učil vlogo; Lidijo Bratina je spremljal mož Alex; Vero Brne je spremljal mož Stojan; Anico Tegelj je spremljal mož Janko; z Vladom Godcem je bila žena Elizabeth, ki je tudi snemala video in z Ano Zec je bil sin David.

Igro sva režirali z Ljubico Postružin, pa tudi igralci so večkrat kaj dodali in predlagali, torej 'team work'. Odlično!

Jakob Ben Kur je bil Andrew Fistrič. Nasmejali smo se njegovim besedam in prikazu bogatega Žida, ki je na vse načine poskušal ugoditi hčerki in ženi. Seveda brez zapetljajev ni šlo. Pa tako se je trudil! Kdo naj reče, da ni priden in delaven ter pošten mož!? Ja, hudiča! Vedno so mu bile važne cevi od treh col naprej, posebno še pri drugih ljudeh in pri Rabinu, le doma so pipe puščale. Za Roberta, Gabinega ženina, je bil Bog. Vsa čast, Andrew! Slovenščina kot drugi jezik, rojen v Avstraliji, pa odlično odigrana glavna vloga!

Sara, Jakobova žena je bila Ljubica Postružin. Kljub vsemu (ni se hotela ponovno poročiti z njim), se je izkazalo, da ima zelo rada svojega moža in nasmejali smo se njeni duhovitosti. In njene sanje in njene želje? Vsaj rož si je želela od Jakoba in včasih iti na koncert. Ja, ko ji je rože prinesel in bil ljubezniv, je pa mislila, da je bil pijan! Kdo bi razumel žene?!

Gabi, hčerka, je bila Anica Tegelj. Si morete predstavljati dilemo, če starši ne morejo najti poročnega lista, ženinova mama pa ga na vsak način hoče videti? Kako naj se poročita? Ali je bolje živeti z Robertom 'kar tako'?! Tudi Anici je slovenščina drugi jezik in veliko truda je potrebno, da se človek nauči vlogo.

Rina Blumenkranz, zaljubljena sosedica, je bila Anica Markič. Rina, s svojim lepim 'kamnom' na prstu (izpolnila je možovo željo, ko ji je pustil v oporoki denar, naj kupi lep kamen – seveda je mož mislil na nagrobni kamen!), je storila vse, kar je bilo mogoče, da bi se prikupila Jakobu.

Robert Knoll, zaročenec, je bil Vlado Godec. Ubogi Robert, bal se je Jakoba, rad bi ugodil mami Margaliti, Gabi in Jakobu, a vsak je imel svoje ideje. Pa Sveto Pismo je pridno študiral in bil prepričan, da bo Bog poskrbel za vse.

Margalita, Robertova mama je bila AnaMaria Cek. Uboga mama, tako jo je skrbelo za sinka Roberta! Vedno je skrbelo zanj, mu vsepovsod sledila, še na zmenke, in ga urejevala, kjerkoli sta bila; kar ni mogla nikamor brez krtače in rezervnega robčka za sinka. In vedno jo je zanimalo, kaj ima v žepu. Ali je morda upala na 'boljšo' nevesto kot je bila Gabi? AnaMaria je bila rojena v Argentini, tudi njej je slovenščina drugi jezik.

Hana, služkinja pri Jakobu in Sari, je bila Vera Brne. Biti služkinja pri bogati družini je težko, posebno še, če hočeš prav vse vedeti, kaj se dogaja pri hiši. Kako moreš pospravljati in čistiti po hiši, potem ne slišiš, kaj se pogovarjajo!! Nasmejali smo se njenim izrazom, saj pri njej niso bile smešne le njene besede, ampak je odigrala z izrazi na obrazu, s kretnjami in hojo – ali pa jezno kar po kolenih po tleh s kunjco.

Raz, Gabin oboževalec, je bil Ivan Horvat. Kakšno veselje, ko je mislil, da so ga poslali s telegramom k Ben Kurovim zaradi poroke, zaradi njegove poroke z Gabi! Znova in znova bi objemal in poljubljal Gabi, pa vedno se mu je tako zelo mudilo.

Rabin je bil Darko Postružin. Pa naj kdo reče, da Rabin ni znal moliti! Še v hebrejščini smo slišali molitve in razjezil se je tudi, ker niso bili zbrani pri molitvah in so ga motili. In prav kot pravi Rabin se je klanjal, molil in bil oblečen, še klobuk in prave 'krivčke' je imel.

Rabinova žena **Ester** je bila Ana Zec, ki je bila zelo ponosna na svojega moža, kljub temu, da je Gabi in Sari zaupala, da se z možem, Rabinom, še skregati ne more, ker vedno 'bulji' v knjige.

Kalila, opravljalnica in klepetava prodajalka je bila Lidija Bratina. Si morete predstavljati! Pol mesta je obletala, da je našla čipke in gumbce, pa jo je Sara prosila, naj vse podari Gabi za poročno darilo?! Pa bogata in ugledna družina in so hoteli zastoj?! In ko je slišala, da Sara in Jakob nista mož in žena in po drugi strani, da se ločujeta, kako bi mogla zdržati in ne hitro izblebetati vsem ljudem v mestu!? Lidija je bila rojena v Avstraliji, pa se je prav pošteno po slovensko razjezila.

Ne bi bilo mogoče imeti predstave veseloigre brez Simona Grilja, ki je pripravil vse zvočne vložke, urejeval luči in celotno ozvočenje. Hvala, Simon! Izvrstno delo. Obleke in lasulje so si igralci priskrbeli sami. Helena Leber je uredila igralce in jih pripravila za predstavo: šminke, pričeske (popraviti in ostriči je bila treba celo lasulje). Alex Bratina in Elizabeth Godec sta napravila video o predstavah in video je naprodaj kot DVD v knjižnici v Kew, cena \$25.00. Imeli smo več fotografov, predvsem Tania Grilj-Christofas, Marija Anžič in Darko Postružin. Hvala za slike.

Posebna zahvala Verskemu in kulturnemu središču Kew in patru Cirilu za zaupanje in prostor, kjer smo kar celo leto vadili, se veliko nasmejali in potem tudi nastopili, in delnemu sponzorju, Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, za finančno pomoč. In seveda hvala vam vsem, ki ste nas počastili s svojo prisotnostjo. Upam, da vam je bilo všeč in ste se nasmejali. Čisti dobiček smo namenili opremi odra v Kew. Hvala vam!

Draga Gelt, Melbourne

SEVEDA je bil vedno ob koncu igre velik aplavz, ki je pomenil hvaležnost gledalcev do vseh igralcev, režiserke Drage Gelt OAM ter vseh sodelujočih pri uresničitvi zahtevnega projekta veseloigre v dveh dejanjih Poročni list. Zares iskrena hvala vsej igralški skupini, ki je žrtvovala veliko svojega časa in denarja, da smo imeli v Kew in v Merrylandsu tako dovršeno kulturno predstavo. Draga in Ljubica sta imeli tudi posrečeno izbiro igralcev, saj so jim bile vloge skoraj pisane na kožo ali pa so se tako zelo vživeli v vlogo, da so jo živo podajali in ne le igrali. Pohvaliti je potrebno tudi sodoben pristop k režiji igre. Igralski skupini Kew iskrene čestitke in prisrčna zahvala ter pogum za nadaljnje delo. Mi gledalci pa moramo naslednjič pripeljati k predstavi vsaj vsak še enega gledalca!

p. Ciril

Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji

V končni pripravi je Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika, za katero upamo, da bo končana ob letošnjem praznovanju 50-letnice Slomškove šole septembra v Kew.

Kronika vsebuje informacije in fotografije o 40-tih slovenskih šolah v Avstraliji, o delovanju, o učiteljih, ki so učili in pripravljali kulturne programe in o kulturnih animatorjih, ki so koordinirali, pripravljali in vodili programe ali pa učili folklorne plesse. Vključene so naslednje slovenske šole:

- 1957 - 1959** Prve slovenske učne ure v Avstraliji
Woolahra - Sydney, Melbourne, Leichhardt - Sydney
- 1960 - 2010** *Slomškova* slovenska šola Kew, Melbourne
- 1961 - 1963** *Slomškova* slovenska šola Paddington, Sydney
- 1961 - 1963** Slovenska šola *Simon Gregorčič*, St. Albans, Melbourne
- 1962 - 1970** *Slomškova* slovenska šola Cabramatta, Sydney
- 1962 - 1965** *Slomškova* šola Leichhardt, Sydney
- 1962 - 1964** *Slomškova* šola Condell Park, Sydney
- 1963 - 1985 in 2010** Slovenska šola, Geelong
- 1964** Slovenska dopisna šola, Slovensko društvo Sydney
- 1968 - 1969** Blacktown slovenske ure, Sydney
- 1969 - 1971, 1979 - 1982** *Horsley Park* slovenske ure, Slovensko društvo Sydney
- 1970 - 1980** Slovenska šola, Slovenian Australian Association, Canberra
- 1972 - 1993** Slovenska šola, *Jadran*, Melbourne
- 1972** Slovenska šola, Queanbeyan
- 1973 - 2010** Slovenska *Slomškova* šola Merrylands, Sydney
- 1973 - 1994** Slovenska šola, Slovensko društvo Adelaide
- 1974 - 2010** Slovenska šola, *Planica*, Springvale, Melbourne
- 1974 - 1976** Slovenska pripravljalna šola, Kew, Melbourne
- 1975 - 1978** Berri Slovenska šola, South Australia
- 1976 - 1989** *Triglav* slovenske učne ure, Sydney
- 1976 - 1977** Slovenske učne ure, Slovensko društvo Melbourne
- 1977 - 2005** Victorian School of Languages, Victoria
- 1977 - 1982** Slovenska šola, Wollongong
- 1977 - 1996** Slovenska šola, Slovensko društvo Melbourne
- 1978 - 2000** Saturday School of Community Languages, Sydney
- 1978 - 1994** Slovenska šola Holy Family, West Hindmarsh, Adelaide
- 1978** Yugoslav Ethnic School, Newtown, Sydney
- 1979 - 1980, 2000** Slovenska šola, Mildura
- 1979** Slovenski klub Planica, Wollongong
- 1980 - 1981, 1996** Slovenska šola, Slov. društvo *Planinka*, Brisbane
- 1983 - 1985** Slovenska šola, Slovenski klub, Perth
- 1985 - 1994** Tečaj slov. jezika za odrasle, Mildura
- 1989 - 1999** Slovenski lektorat, Macquarie University, Sydney
- 1999 - 2010** Tečaj slov. jezika za odrasle, Kew, Melbourne
- 2003 - 2005** Slovenska šola, Slovensko društvo St. Albans, Victoria
- 2008 - 2010** Tečaj slov. jezika za odrasle, Merrylands, Sydney
- 2009** Tečaj slov. jezika za odrasle, Canberra
- 2010** Tečaj slov. jezika za odrasle, Geelong, Victoria

Število učiteljev slovenskega jezika in kulturnih animatorjev, vključno z učitelji folklornih plesov, je kar lepo - več kot 180. Večinoma so vsi učitelji in kulturni animatorji v klubskih in cerkvenih šolah učili prostovoljno brezplačno, vsa leta, a polni volje, idej in navdušenja. Plačilo jim je bila zavest, da so se otroci naučili slovensko govoriti, brati in pisati in da so vedeli nekaj o Sloveniji. Učitelji na Victorian School of Languages, Viktorija; Saturday School of Community Languages, Sydney in na Lektoratu na Macquarie univerzi v Sydneyu so bili plačani. Toliko prostovoljnih ur, toliko priprav, dela, poučevanja, skrbi, kulturnih programov . . . Pa tudi toliko ponosa in zadovoljstva! In uspehi? Prihodnost bo pokazala, kako uspešne so slovenske šole v Avstraliji. Upam, da vsi otroci vsaj delno poznajo domovino staršev, so ponosni nanjo in da znajo tudi nekaj slovenskega jezika. V knjigi so fotografije učencev in učiteljev v šoli, pri nastopih in na raznih prireditvah.

Zelo bogata kulturna in vzgojna preteklost Slovencev v Avstraliji. V knjigi bo več kot 900 fotografij, največ barvnih. Knjiga bo tiskana, trdo vezana zaradi velikega števila strani (več kot 650) – cena bo temu primerna – pa na DVD-ju kot pdf datoteka, katero si lahko ogledate na računalniku, in kot E-book in jo lahko naročite po

internetu. Naslov bo objavljen kasneje.

Na strani 56 v teh Mislih je naročilnica za prednaročilo knjige in DVD-ja. Kasneje se bo cena spremenila.

Knjig bomo tiskali le toliko, kolikor bo naročil.

Lep pozdrav! **Draga Gelft OAM, Melbourne VIC**

DIAMANTNA POROKA

Praznovanje 60. obletnice poroke JOŽETA (Pepija) in INGE MARINAC

Ob številnih svojcih in prijateljih sta svojo diamantno poroko veselo in zadovoljno praznovala v mestecu Echuca Jožef in Inge Marinac.

Mesto Echuca je prav na meji med Viktorijo in New South Walesom – na viktorijski strani, na levem bregu reke Murray, 92 kilometrov severno-vzhodno od mesta Bendigo. Jožef (Pepo) se je rodil 21. aprila 1927 v Novokračinah v revni družini s 4 otroki. Očeta so izgubili, ko so otroci bili še rosno mladi. Mati samohranilka jih je preživljala, kakor je vedela in znala. Od jutra do mraka je pomagala na kmetijah ali pa šivala, da jih je lahko prehranila. Viharji druge svetovne vojne niso prizanašali nikomur, tako tudi njim ne. Pepo, simpatičen in živahen fant, je bil še najstnik, ko je takoj po končani 2. svetovni vojni odšel s trebuhom za kruhom po svetu. V času njegovega bivanja v Nemčiji, kjer je delal kot šofer in čuvaj, je spoznal lepo in postavno 16-letno dekle - Inge. Ker je bila mladoletna, je njen oče le s težavo podpisal dovoljenje za zakon. Nekaj mesecev po poroki, točno 18.08.1950 sta z ladjo Farsea odpotovala v Avstralijo, kjer je bilo začetno življenje prej kakor rožnato. V migracijskem kampu Bonegilla sta skupaj preživela 4 mesece, nato sta nekaj časa preživela ločeno. Pepo je bil na delu v Melbournu, Inge v kampu z materami in bodočimi materami. Tam se je tudi rodil njihov prvorojenec Anthony. Mama Inge pravi v šali, da so to bile originalno barake za ujetnike



in da zato ni naključno, da je njihov prvorojenec postal vojaška osebnost, pozneje vojaški zobni tehnik v rezervi. Njegov sin (vnuk Jožefa in Inge) pa politik (senator v parlamentu). Trenutno dodatno študira zakone. Rodili so se jima še otroci: Barbara, Robert, Karen in Steven. Lahko si zamišljamo, da preživljati šest člansko družino ni bilo ravno lahko. Ata Pepo je bil delaven in iznajdljiv. S časom je odprl tudi svojo privatno obrt - čistilnico, v kateri sta delala oba z Inge. Ni skrbel samo za svojo družino, pomagal je vsakomur v potrebi, posebno novim rojakom doseljencem: pri iskanju dela, tolmačenju, pri uradnih zadevah in podobno. Ker ima dar za jezike, gladko govori angleško, slovensko, nemško, italijansko, hrvaško... Družina šteje danes 5 otrok, 9 vnukov in 8 pravnukov - kar naša slavljenca ponosno povesta. Gospa Inge še dodaja, da je postala žena pri 16 letih, odšla v neznano in pri 17 letih postala mati, bila brez najosnovnejšega. Hvaležna sta novi deželi, ki ju je v določenih razmerah lepo sprejela ter jima nudila dom in možnosti preživetja. Lepo sta vzgojila otroke ter v sreči in ljubezni dočakala tudi 60. obletnico poroke. Poleg drugih voščil sta dobila voščila tudi od angleške kraljice Elizabete, predstavnikov avstralske in viktorijske vlade, opozicijske stranke in lokalnih oblasti. Vsi vaščani Jožefa Marinca še enkrat izrekamo iskrena voščila. Ko je ped tremi leti Jožef (Pepo) praznoval svoj 80. rojstni dan, smo prav tako vaščani in prijatelji prisostvovali slavlju. Lahko vidite sliko s tega praznovanja. Ena slika je poročna, druga pa ob 60. obletnici poroke.

Marija Iskra, Melbourne VIC

Jožetu in Inge Marinac čestitke za diamantno poroko tudi iz uredništva Misli in seveda od naših bralcev ter članov slovenskega občestva v Avstraliji. Bog naj Vaju in vse Vajine še naprej obilno blagoslavlja! – p. Ciril

PRODAM HIŠO V MARIBORU

V Sloveniji prodajam svojo nepremičnino in sem se spomnila na naše Slovence v Avstraliji. Morda je med njimi kdo, ki bi želel spet živeti v Sloveniji ali pa pozna nekoga, ki bi se rad preselil v Slovenijo.

Hiša leži v mirnem okolju ob gozdu v Mariboru, je velika in prostorna (12x12m) in ima tri nadstropja: klet, ki je bila grajena po predpisih z namenom opravljanja obrtne dejavnosti; pritličje, kjer so naslednji bivalni prostori: predsoba, dve sobi na severu, med njima kopalnica, velika jedilnica in kuhinja posebej na vzhodu

in jugovzhodu, dnevna soba z izhodom na teraso na jugu in jugozahodu - mansarda ima dve veliki sobi, kopalnico, galerijo in balkon.

Samo zemljišče meri 800 m², okrog hiše je že nekaj sadnega drevja, na sami parceli stoji še tudi pokrita garaža, hiša je bila zgrajena leta 2000.

Napisala sem nekaj o hiši in bi vas prosila, da posredujete to sporočilo naprej tistemu, ki bi zares želel živeti v Sloveniji in lahko stopi z mano v kontakt preko e-maila: jazsitka99@gmail.com. Lep pozdrav, **Cvetka Tominc**

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans



PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 **133 455**
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

**ROYAL
GUARDIAN**
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.



Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

Embassy of the Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 260

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM

78 Parramatta Road

Camperdown NSW 2050

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034



ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133



Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze



SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si



full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards



HOSPITALITY IN THE
 **of the city**

Krajc Hotels Ltd
dalmatinova 15
SI-1000 LJUBLJANA



TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Slovenska šola Slovenian School slovenski jezik
Slovenian Language učitelj učiteljica teacher student
učenec beseda slovenski jezik word Slovenian
language pesem ples songs dances poems glasba
music branje reading abeceda alphabet Slovenska šola
Slovenian School slovenski jezik Slovenian Language
učitelj učiteljica teacher student učene
slovenski jezik word Slovenian language pes
songs dances poems glasba music branje
abeceda alphabet Slovenska šola Slovenian
slovenski jezik Slovenian Language učitelj uč
teacher student učenec beseda slovenski jezik
Slovenian language pesem ples songs dances p
glasba music branje reading abeceda alphabet
Slovenska šola Slovenian School slovenski jezik
Slovenian Language učitelj učiteljica teacher stud
učenec beseda slovenski jezik word Slovenian lan
guage pesem ples songs dances poems glasba mu
sic branje reading abeceda alphabet Slovenska š
Slovenian School slovenski jezik Slovenian Lang
učitelj učiteljica teacher student učene
slovenski jezik word Slovenian language pes
songs dances poems glasba music branje

BOOK ORDER FORM NAROČILNICA za knjigo

Chronicle of Slovenian Schools and Slovenian Language Teachers in Australia Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji

The Chronicle presents all the Slovenian Schools in Australia, the Slovenian Language Teachers, black and white, and colour cultural photographs of children, schools and cultural programs. Very rich in content and the messages!

More than 800 colour and over 150 black and white photographs.

Great opportunity. A4 size, over 650 pages.

Book price: hard cover \$210.00, soft cover \$170.00 + \$17.00 postage.

DVD \$25.00 + \$4.00 postage..

I wish to order - Naročam book/books/DVD

Chronicle of Slovenian Schools and Slovenian Language Teachers in Australia.

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: CHRONICLE, c/o D. GELT, 37 Ashton Road,
FERNTREE GULLY, VIC 3156. Thank you! Hvala lepa!

Stanislav Rapotec OAM,
recipient of Blake Prize.
His paintings are all over the world:
The Museum of Modern Religious Art,
Vatican; Paris, New York, Tinje -
Austria, Kostanjevica - Slovenia and
at many Australian Galleries and
Embassies.



Still Life in Red - Tihožitje v rdečem

BOOK RE-ORDER FORM NAROČILNICA za knjigo

Anthology of Slovenian Artists and Sculptors in Australia Antologija slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji

The Anthology presents the lives, works and colour reproductions of
75 Slovenian artists in Australia.

Art work is inspiring and stunning!

More than 500 colour and over 100 black and white images.

Do not miss this opportunity. A4 size, 396 pages.

Book price: hard cover \$160.00, soft cover \$100.00 +

\$13.00 postage. DVD \$25.00+ \$4.00 postage .

I wish to order - Naročam book/books/DVD

Anthology of Slovenian Artists and Sculptors in Australia. Please,
find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: ANTHOLOGY, c/o D. GELT, 37 Ashton Rd.,
FERNTREE GULLY, VIC 3156. Thank you! Hvala lepa!



I FEEL
SLOVENIA

“Homecoming Slovenia — 2011”

To coincide with the world wide homecoming initiative and to celebrate the 20th anniversary of Independent Slovenia, a “Slovenia homecoming 2011” celebration is being organised and supported by the Slovenian Tourist Board and other Government Institutions.

Through “Homecoming Slovenia 2011” Slovenia and its people invite all Slovenians living abroad to reconnect with their family roots, their country of birth or country of ancestry. No matter where you live now, it is likely that your heart proudly remains ‘Slovenian’.

A trip back home with your children or grand children would surely be a nostalgic adventure never to be forgotten.

2011 will be an unforgettable year with many special events focusing on Slovenian ancestry, traditions and culture. To celebrate your homecoming, Slovenia is offering a variety of tours and holiday packages, which promise great value. Combine these packages with great value airfares and car hire, a relaxing stopover to and from Slovenia, and you are guaranteed to experience a homecoming full of memories to keep for ever.

Slovenia and its people welcome you home!

“Big Homecoming Picnic” Lake Bled 3. July 2011

Group programs:

“HIGHLIGHTS OF SLOVENIA”

tour: 22-29 JUNE 2011

“KRANJSKA KLOBASA & POLKA”

tour: 17-24 AUGUST 2011

“GOING HOME FOR CHRISTMAS”

tour: 16-23 DECEMBER 2011

Individual programs:

“SEARCHING FOR THE ROOTS” (7-day program):

Tracing your family history is a journey of discovery that leads you to explore the lives and times of ancestors.

“TASTE SLOVENIA TOUR” (11-day program):

The tour will guide you through Slovenia’s gastronomic areas and present major highlights of Slovenia.

Visit the official website of Slovenia’s national tourism agency: <http://www.slovenia.info/>

For details of airfares and packages please contact the certified STB agent in Australia and New Zealand BEYOND SLOVENIA

Email : home2011@homecomingslovenia.com Website : www.homecomingslovenia.com

Tel : 1300 55 75 01 (in Australia)

Tel : +61 29651 3066 (outside Australia)

22 Kenthurst Road, Round Corner NSW 2158 Licence : 2TA5481

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Vrhunec Slovenskega evarhističnega kongresa v nedeljo, 13. junija 2010, je bila slovesna sveta maša na stadionu v Celju. Slovesno somaševanje škofov in duhovnikov je ob več kot 32.000 vernih ljudi vodil kardinal Bertone iz Vatikana, ki je med mašo razglasil mučenca Alojzija Grozdeta za blaženega.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Slovenska skupnost v Adelaidi se je v nedeljo, 16. maja 2010, udeležila mednarodne marijanske procesije z razpoznavnim banderom Marije Pomagaj in narodno nošo. Pater Janez Tretjak pa je v letošnjem juliju dopolnil 30 let služenja slovenskemu občestvu v Južni Avstraliji. Naj mu tudi Misli ponesejo naše čestitke za molitvijo, da ga Bog ohrani zdravega in krepkega za nadaljnje služenje.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Praznovanje zlate poroke **MARIJE in STANETA DEBELAK**, Kew, 5.6.2010.

Jasiel Lilly **KROPICH SHABA** je bila krščena v Kew, 19.6.2010.

Zlata poroka **TILKE in VALENTINA LENKO** v Kew, 8.8.2010.

Prvoobhajanci v Merrylandsu s p. Valerijanom. Austin Jack **BARTLETT** je prejel zakrament sv. krsta, Kew, 29.5.2010.

40 let poroke **MAJDE in SREČKA BROŽIČ**, Kew, 30.5.2010.

Veselje po krstu prvorojenca: Lachlan Michael **SERRAO** je bil krščen v Kew, 12.6.2010.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 59:

Prvi dve fotografiji sta z žeganja v Kew, 04.07.2010. 90 let življenja je v Ljubljani praznoval v začetku letošnjega julija **MARJANCA KRAJCA** (na fotografiji druga z leve z možem Nikom in sorodniki). Zadaj z leve: njun sin Mark Krajc, Dimitri Lajovic, p. Ciril, sorodnik iz Slovenije.

Utrinek z našega žeganja v Kew, 4. julija 2010, ko je bil med nami prof. dr. Drago Ocvirk.

David ZEC je bil krščen v Kew, 14.06.2010
Carlotte Jasmine ROSSITER je bila krščena v Kew, 29.5.2010.

Učenci Slomškove šole iz Kew z učiteljico in ravnateljico Veronico Smrdel na izletu.

Družini **MRAK** in **SELJAK** na obisku v Canberri: Frank in Štefi Hudina, Madeline, Melinda, Roland, Eric, in Slavko Mrak, Isabela Tokic, Vicki Mrak, Rezika in Rajko Seljak in Johnny Tokic. Čestitke Viki za medaljo Victoria Police za njeno 30-letno delo.

Veselje v družini **BOGOVIČ** ob rojstvu Oscarja.

Jack Paul **BEERE** je prejel sv. krst v Kew, 14.08.2010. Mladi glasbenik raste v velikega mojstra.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 60:

Tudi za letošnje žeganje v Kew so nastopili naši glasbeniki, ki jih je zbral glasbenik in predsednik slovenskega društva St. Albans Branko Kojc.

Nekaj fotografij zgovorno prikazuje odlično odigrano igro Poročni list v Kew in v Merrylandsu.

Zadnji spodnji fotografiji pa prikazujeta umetnike, ki so se zbrali k predstavitvi knjige in DVD-ja Antologija slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji v Kew in publiko, ki je prišla gledat igro Poročni list.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Vid Gajšek: naslovnica zgoraj. Ana Maria Zupančič: naslovnica spodaj, 18, 19. Marija Anžič: 2, 44, 45, 46, 54, 59, 60. Martha Magajna: 2, 8, 22, 26, 29, 31, 32, 33, 34. Pater Ciril: 2, 3, 4, 5, 21, 59. Pater Robert Bahčič: 4. Arhiv Misli: 9. Dr. Zvone Žigon: 11. Florjan Auser: 12, 13, 30, 57. Miha Koderman: 16, 20. Virgilij Ferfolja: 20. Pater Darko: 21. Štefan Šernek: 22, 27, 28. Ivan Rudolf: 23. Jožica Koštrica: 30. Mirko Cuderman: 35, 36, 43. Danijela Hliš: 40. Marija Iskra: 41, 45. Lucija Srnc: 42. Ivan Horvat (pevec): 45. Arhiv družine Maver: 47. Arhiv družine Durut: 48. Arhiv družine Lenščak: 49. Arhiv družine Marinac: 53. Draga Gelt OAM: 57. Arhiv družine Mrak: 59.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Ana Marija Cek, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Helena Leber, Marija Grosman, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2010** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvo za MISLI** imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**



